

www.hokkento.hu

HÖKKENTO

XIII. évfolyam 1. szám 2007. január

A szegedi hallgatók lapja

UTAZÁSI KEDVEZMÉNYEK

www.matrixcafe.hu

MÁTRIX INTERNET Cafe

Szkennelés: 50 Ft/A4
Adatmentés CD-re: ..... 490 Ft/CD
Adatmentés winchesterre: ..... 150 Ft/rack
Fénymásolás: 9 Ft/A4
Nyomtatás fekete-fehér: 25 Ft/A4
Nyomtatás színes: 300 Ft/A4
Fekete fehér kép: 150 Ft/A4

Faxolási lehetőségről érdeklődjetek a pultnál!

Géphasználat:

22-10 h-ig: ..... **4 Ft/perc** 10-22 h-ig: ..... **7 Ft/perc**

Szombat este 22-től hétfő 10 h-ig: ..... **4 Ft/perc**

Este 22-től 06-ig választható **4 Ft/perc** vagy **980 Ft/éj** melyhez plussz 2 óra ingyenes géphasználatot biztosító ajándék kártya is jár, amit bármikor bármelyik napszakban felhasználhatsz!

Tisztelt Vendégeinket DVD olvasóval rendelkező gépekkel is várjuk!

Szeged, Kárász u. 5.,

Telefon: 62/423-830, E-mail: info@matrixcafe.hu

KICSIKNEK ÉS NAGYOKNAK, FIATALOKNAK ÉS NAGY ÉLETTAPASZTALATTAL RENDELKEZŐKNEK, AZOKNAK, AKIK IMÁDJÁK A TÁNCOT, AKIK KIKAPCSOLNI VÁGYNAK, A SZERENCSEVADÁSZOKNAK, A NAGY JÁTÉKOSOKNAK, A SZOMORKODÓKNAK, A MINDIG JÓKEDVŰEKNEK, A HÍREKRE SZOMJAZÓKNAK, A SPORTEMBEREKNEK, A SZURKOLÓKNAK, A SZOLGÁLTATÓKNAK, A FOGYASZTÓKNAK, ADNI AKARÓKNAK, A HANGOSAN ÖRÜLŐKNEK, A HALKSZAVÚAKNAK, A BULIZÓKNAK, A HÉTVÉGÉZŐKNEK, A NAPPALOSOKNAK, AZ ÉJSZAKÁZÓKNAK, AZ EGYEDÜL ÁGYBA BÚJÓKNAK, A TÁRSAT KERESŐKNEK, A KUTYÁSOKNAK, A GAZDIRA VÁRÓKNAK, AZ ÖRÖK NYERTESEKNEK, AZ ÉLETMŰVÉSZEKNEK, A KÖZELIEKNEK, A TÁVOLIAKNAK, KÖZELRE ÉS MESSZIRE, HOZZÁD ÉS HOZZÁM, NEKED ÉS NEKIK, A CSALÁDNAK, ÖNNEK, MINDENKINEK.

100.2 RÁDIÓ PLUSZ

Kormányos

AUTÓSISKOLA

Szeged,
Tisza Lajos krt. 14.
Tel.: 62/471-921

**Rugalmas
órabeosztás!**

Alkalmazkodunk órarendedhez!

**10 évesek vagyunk!
10.000 Ft kedvezmény!**

Diákoknak 50%
elméleti kedvezmény

**Egyedi és különleges
igényeket is teljesítünk!**

Kéthetente
autó- és motorvezető
tanfolyamok indulnak!

Hol marad a lényeg?

Nem sűrűn szoktam tévé elé ülni, csendel-hárítás céljára egyre gyakrabban a CD-lejátszót alkalmazom, egyetlen okból kifolyólag: nem dühít fel.

A tévécsatornáknál ugyanis – néhány kivételével – egy igen egy-

szerű sémát alkalmaznak a műsorok összeállításában, ez pedig nem más, mint a „söpörjük a szemetet a szőnyeg alá” hitvallása. Mindezt azért, hogy ne kelljen a lényeges dolgokról beszélni. A híradók a főhírek között hívják fel a figyelmet az emésztőgödörbe esett tehénre, a símaszokban bicikliző körözött bűnözőre és egyéb érdekfeszítő eseményekre.

Itt jelenik meg a média igazi hatalma. Láthatjuk, hogy milyen erőltetetten próbálnak ránszózni érdektelen információkat, csak hogy eltereljék a figyelmünket azokról a dolgokról, amelyeknek érdekelnie kellene bennünket.

Vegyük a napközbeni műsorokat. Egy kis Teleshop; van egyáltalán valaki, aki innen vásárol? Aztán főzzünk együtt „sztárokkal”; pilantsunk be az életükbe: nézzük meg, hol nyaraltak, milyen színű a paplanhuzatuk és a többi hihetetlenül izgalmas információ... Sorozat sorozat hátán, kvízműsor követ betelefonálás-idejlenkedős találós kérdéseket. A hajam ég-

nek áll, ahogy a negédes műsorvezetők próbálnak rávenni a telefonálásra, miközben szemükből kiolvasható a megvetés.

Legalább próbáljanak már úgy tenni, mint ha...! És most itt gondoljunk zenei csatornáink egykori műsorvezető hölgyére, aki bájos mosolygás után megvetően a középső ujját mutatta a kedves nézőnek obszcén szöveg kíséretében, mivel azt hitte, már nem veszik az adást a kamerák...

Ennyire hülyének néznek minket? Ennyire hülyék vagyunk, hogy hagyjuk, hogy ennyire hülyének nézzenek bennünket? Előfordult már, hogy egy érdekes témáról hallva este megnéztem egy híradót, kíváncsian várva, mit mondanak az adott eseményről. Várhattam volna akármennyig; semmi szó sem esett arról a bizonyosról. Mint egy rosszul megcsinált film után, hiányérzettel küzdve álltam fel a tévé elől, egyre csak azt várva, hogy utánamszól a műsorvezető: Kedves nézőink, egy fontos hír kimaradt.

Hol maradnak a valódi problémák? Ki fog arról beszélni, hogy hogyan lehetséges az egy európai uniós tagországban, hogy kórházakat szüntetnek meg? Hogy folyamatosan emelik a gyógyszerárakat? Hogy megszüntették a kismamák tandíjkezdményét? Hogy megvonják a diákok utazási kedvezményét? Hogy a legalapvetőbb fájdalomcsillapítók, a leggyakrabban vásárolt gyógyszerek már csak hosszas

sorbaállítás és vizitdíj ellenében szerezhetők be? Hogy Medgyessy Péter volt miniszterelnök állításával ellentétben – „Kérem szépen, nem lesz gázáremelés egyáltalán, most mondom, húsz évre, hány évre ígérjem? Nem lesz gázáremelés.” – egyfolytában emelik a gázárakat? Ja, hogy van ám nekünk gázártámogatásunk! Igen ám, de van mellette áremelés is bőven! Sokkal több, mint amennyit a támogatással visszaka-punk...

Egyébként ügyesen butítják a népet: már annak is örülünk, ha a benzín ára 5 forinttal csökken. Csak közben azt felejtjük el, hogy előtte egy héttel 10 forinttal drágult!

A napokban jutott fülembe a hír: az egyik párt kikezdte nemzeti Himnuszunkat. Emléke-zünk csak vissza pár hónappal ezelőttre: volt már olyan neves médiaszemélyiség, aki gúnyt űzött a Himnuszról. Egyik legrégebbi nemzeti jelképünk, az Árpád-sávós zászló pedig lasan üldözendő jelképnek fog számítani, hiszen máris a „tüntető csöcselékkel” azonosítják e nemes szimbólumot.

Vajon meg fogom érní, hogy eltűnik a magyar nemzeti trikolor a jelképeink közül? Vajon az én gyermekem fog-e még az iskolai ünnepségeken „Isten, áldd meg a magyart” énekelni?

F. Szél Ildikó
főszerkesztő-helyettes

Mi a véleményed a halálbüntetésről?

Tóth Tünde
BTK olasz V. évf.

Az a véleményem, hogy egyik embernek sincs joga elvenni a másik életét. Történhetnek véletlenek, amelyek során ez így alakul, de szánt szándékkal, akarattal senkinek sincs ehhez joga. Ha mégis illet tesz valaki, akkor azt inkább életfogytig tartó börtönbüntetésre kellene ítélni, mint halálra. Konkrétan például Szaddám Husszeint sem kellett volna kivégezni szerintem, mert a börtönben lett volna ideje gondolkodni, hogy kinek és mennyit is ártott.

Szekeres Zsolt
TTK geográfus II. évf.

Nem állítanám vissza a halálbüntetést, mert az életfogytiglan pont elég büntetés egy szörnyű bűntett elkövetése után a bűnösnek. Vannak olyan esetek, mint például a Makón felgyújtott kislányé, amikor elgondolkozom, hogy a tettes is ugyanazt érdemelné, de az már valóban nem egy olyan bűntett, amelyet egy tízéves fegyházzal le lehet vezetni... Az életfogytiglan kegyetlenebb is lehet, mint a halálbüntetés, de az ilyen esetekben ezt meg is érdemli az elkövető. Ha elaltatják egy injekcióval, nem bűnhődik meg, sőt, jobban jár, mert nem szenved még 40 éven keresztül.

Tóth Imola
ÁJTK jogász V. évf.

Alapvetően ellenzem, mert visszafordíthatatlan, és melleleg nem tartom éppen humanus megoldásnak sem. Sokkal jobbnak és hatékonyabbnak tartom a tényleges életfogytiglani büntetést, amely nálunk már jópár éve hatályban van és alkalmazták is. Ez is vet fel problémákat, főleg az elítéltek kezelésével kapcsolatban, de szerintem a visszatartó hatása is sokkal nagyobb, mint a halálbüntetésnek; egy életfogytig tartó szabadságvesztés jóval elrettentőbb, mint az, hogy ha vége az életének és utána már nem szenved. Segyébként sem tartom demokratikus állammak azt, amely halálbüntetést alkalmaz...

Redencki Bernadett
JGYTFK rajz-angol III. évf.

Ólykor talán nem ártana. Elég sok szörnyű dolog történik ebben a mai világban, és időnként túl enyhe ítéletnek tartom azt, hogy egész életében a börtönben maradjon a bűnös. Ha megbánja a bűnét, megbánja, ha nem, akkor nem. Ha pedig valaki valóban ártatlan, attól még ugyanúgy elítélhetik és bezárhatják a halálbüntetést nem alkalmazó országokban is. Valószínűleg egy halálbüntetés elbírálásánál jobban odafigyelnek a bírók is a bizonyítékok mérlegelésére, sokkal körültekintőbben vizsgálják az ügyet. Szaddám elítélését mondjuk furcsálltam, mert ő már öregember volt, sokat nem árthatott volna már senkinek, különösen amerikai fogságban.

Hallgatói állásfoglalás a minőségről

Az állásfoglalás a „Dél-alföldi felsőoktatási intézmények benchmarking alapú minőségértékelési rendszerének kialakítása” projekt keretében szervezett Hallgatói workshop-on, Szegeden, 2006. november 11-én készült, publikálásra 2006. december 15-én került a „Dél-alföldi felsőoktatási intézmények benchmarking alapú minőségértékelési rendszerének kialakítása” című projekt zárókonferenciáján. Helyszín: Szegedi Tudományegyetem József Attila Tanulmányi és Információs Központ.

Minőségként értelmezzük,

- Ha az erőforrások nézőpontjából a humán erőforrás területén az oktatók és alkalmazottak jól képzettek (alkalmazott tudományágakban), tapasztaltak, az adott területen rendelkeznek munkatapasztalatokkal, ha az oktatók és nem oktatók egyaránt gyakoroltak.
- Ha az oktatók megújulásra képesek, avagy az új generációs oktatók ismerveivel rendelkeznek (tehetség gondozás).
- Ha a képzés és oktatás aktuális, az adott kornak, az európai uniós elvárásoknak megfelelő, és naprakész információkkal rendelkezik.
- Ha az intézmény infrastruktúrája modern és bőséges.
- Ha az intézményen belüli kommunikáció és együttműködés a szervezet minden szintjén megvalósul. Vertikálisan tanár és diák, felsővezetés és beosztottak között, horizontálisan tanár-tanár, diák-diák szintjén.
- Ha a kommunikáció célirányos, a különböző társadalmi rétegekhez is szól.
- Ha az intézményen kívüli kommunikáció és együttműködés, a partnerintézmények, az önkormányzatok, minisztériumok, a civil és nonprofit szervezetek, cégek, alapítványok irányába is működik.
- Ha a visszacsatolás pontonként, folyamatosan, naprakészen történik, és szükség szerint biztosított az anonim visszacsatolás a hallgatók részéről.

Az állásfoglalás támpontjai azok a legfontosabbnak ítélt minőséget támogató tényezők, amelyekben a hallgatók interaktív műhelymunkában, konszenzussal megállapodtak. A támpontot jelentő, minőséget támogató tényezők: erőforrások, megújulásra képes oktatók és alkalmazottak, képzés, infrastruktúra, kommunikáció, visszacsatolás.

Mottó:

*Cselekedjünk, lépünk a tettek mezéjére!
Szemléletváltás, közösségi összefogás kell!*

Az állásfoglalás 68 hallgató támogatásával, 28 hallgató aktív közreműködésével, 4 csoportképviselő hallgató koordinálásával és Farkas Olga tanárnő vezetésével készült.

Az állásfoglalás hitelül:

*Devosa Iván SZTE JGYPK,
Sándor Henriett TSF MVK,
Takács László TSF GFK,
Tóth Renáta EJF MGF*

Universitas Aktuális

Új karok vagy megújult régiek a Szegedi Tudományegyetemen?

A 2006-os év igen sok változást hozott a felsőoktatás egészé számára. Ez alól nem volt kivétel a Szegedi Tudományegyetem sem. A folyamatnak azonban még koránt sincs vége, mondhatni még igazán az elején vagyunk. Van azonban néhány információ, amiről Nektek, a Szegedi Universitas polgárainak illik tudni. Jelen esetben az Egyetem karainak névváltozásáról beszélünk. Hiszen több kar változtatott nevet, ezért a teljesség kedvéért íme a Szegedi Tudományegyetem karainak névlistája:

*Állam- és Jogtudományi Kar – ÁJK
Általános Orvostudományi Kar – ÁOK
Bölcsészettudományi Kar – BTK
Egészségtudományi és Szociális Képzési Kar – ESZK
Élelmiszeripari Főiskolai Kar – ÉFK
Gazdaságtudományi Kar – GTK
Gyógyszerésztudományi Kar – GYTK
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar – JGYPK
Mezőgazdasági Kar – MGK
Természettudományi Kar – TTK
Zeneművészeti Kar – ZMK*

Mindezek mellett egy új karral gazdagodtunk, mégpedig a *Fogorvostudományi Kar*-ral (FOK).

És hogy az új nevek mögött új tartalom is van-e? Ez egy következő történet, amire még visszatérünk. Addig is barátkozzatok a saját karotok nevével, amennyiben megváltozott, hiszen jó tudni, hogy hova is járunk nap mint nap, vagy legalábbis néhányszor egy félévben.

Jenei Emese

Megjelentek a felsőoktatási kiadványok

Ahogy már évek óta megszokhattuk, 2006 decemberében ismét megjelent a felsőoktatási tájékoztató. Az idén kissé megszaporodott a számuk, hiszen jelenleg 8féle kiadvány közül választhatunk, ha tájékozódni szeretnénk és tényleg bele akarunk mélyedni az oktatási rendszer minden kis részletébe. Van, amelyik kiadvány a szakterületeket – bölcsészettudomány, gazdaságtudomány, orvostudomány stb. – mutatja be, és van, amely az érettségi követelményeket kívánja tisztázni.

Azért még mindig a méretében is legkiemelkedőbb viszi a pálmát, hiszen ebben található az egyetem és főiskolák által meghirdetett képzések. Ő a Felsőoktatási felvételi tájékoztató. Érdekes lapozgatni, hiszen sok hasznos információt tudhatok meg tőle is, akik már hallgatók vagytok és azok, akik állami vizsga előtt álltok és továbbra is az iskolapad mellett tesztitek le voksotokat.

Számotokra van egy külön ajánlott kiadvány, amely a Szakirányú továbbképzések címet viseli. Ez a darab összegyűjti a felsőoktatási intézmények által meghirdetett programokat, tanulmányi területeket, a végzettséggel és az elhelyezkedéssel kapcsolatos információkat, amennyiben a saját szakterületeiken belül szeretnétek továbbra is elmerülni a tananyagban.

A különböző színű, vastagságú és áru könyveket azért fenntartásokkal lapozgassátok, hiszen az ígéretek szerint még a február 15-i jelentkezési határidő előtt újabb két kiadvány fog megjelenni, elősegítendő, hogy biztosan senki ne tudjon eligazodni és egyértelmű döntéseket hozni.

A kiegészítő kiadványok a fizetendő „tanulmányi rész hozzájárulás” összegeiről, valamint a lemaradt és kimaradt szakokról fog szólni.

Jómagam örülök, hogy éveken keresztül átestem a középiskola és a felsőoktatás határán, mert ma mondhatni olyan magas falat építenek az újabbnál újabb szabályokból, hogy nagyon magasra kell másznia annak, aki át szeretné lépni. És miután átlépte, sincs vége, hiszen kezdődik a következő felvonás. Ez pedig a felsőoktatás mesterséges dzsungel, amiben láthatóan még a telepítők sem tudnak eligazodni.

Aggudalomra azonban semmi ok, hiszen mi már itt vagyunk, a fal ezen oldalán. De mi a helyzet azokkal, akik még a túloldalon vannak?!

Jenei Emese

OKM Road-show Szegeden

Szeged volt az Oktatási és Kulturális Minisztérium (OKM), valamint az Educatio Press – Magyar Oktatási Hírügynökség vitaforum-sorozatának utolsó állomása. Az előadásnak a TIK Nagyelőadója biztosított helyet, de sajnos egy kis szemináriumi terembe is befértek volna az érdeklődők. „Elszomorít, hogy egy 30 ezres hallgatóval kérkedő egyetemről csak ennyi hallgató érdeklődik a felsőoktatás reformjáról.” – adott hangot szomorúságának Dr. Szabó Gábor, egyetemünk rektora. Majd a felsőoktatási reform elemeiről Dr. Manherz Károly OKM szakállamtitkár adott tájékoztatást.

Az előadást a rektor úr beszéde nyitotta, majd átadta a szót Dr. Manherz Károlynak, aki legelső mondatában leszögezte: „Nem reformfolyamatról, hanem átalakítási folyamatról van szó.” Azért alakul át a felsőoktatás, mert van néhány olyan tényező, olyan fejlődési folyamat, ami miatt mindenképp szükség van arra, hogy a következő évektől bizonyos dolgok másképp menjenek. Ez egy folyamat, amely nem ma kezdődik, nem júniusban kezdődött, nem a FER-rel kezdődött, hanem 2002/2003 körül, amikor Magyarország úgy döntött, csatlakozik az európai felsőoktatási térséghez, aláírta a Bolognai egyezményt, és úgy gondolta, hogy a képzést is átalakítja, megpróbálja a diplomás kimeneteket hozzáigazítani a munkaerőpiachoz, és megpróbálja az 1990/1991-2006 közötti időszakban tömegessé vált felsőoktatás szerkezetét és struktúráját átalakítani.

Ugyanis 1990/1991-ben a 18 és 23 év közötti korosztály kb. 13%-a, ma a 45% vesz részt felsőoktatási képzésben. Ez önmagában nem lenne baj, de az már gondot okoz, hogy a diplomások körében megfigyelhető a munkanélküliség. Néhány szakon túlképzést folytatnak (pl. a média- és kommunikáció képzés legalább 16 helyen tanulható az országban), és ez diplomások tömegét alakította ki, akik elhelyezkedése nem könnyű. Ugyanakkor az elemzések szerint hiány van a természettudományos, a műszaki és az informatikai képzettségű diplomásokban. A diplomás munkanélküliség aránya érdekes számokat mutat: 2002 körül 2,2% volt a diplomások munkanélkülisége, 2004-ben ez 5,2-re emelkedett és 2006-ban 7,2 körül tartott. A munkaerőpiac nagyon nehezen tudja megmondani, hogy mennyi hall-

gatóra van szükség, ezért a reformnak az egyik eleme az is, hogy sokkal szorosabbá fog válni az intézmények és a piac kapcsolata.

Ősz elején megalakult a Felsőoktatási Kerekasztal, mely munkacsoportokat hozott létre, akiknek az a dolga, hogy a felsőoktatásban érdekelt területek képviselőivel tárgyaljanak. Most a legfontosabb kérdés a hallgatói juttatások és térítések rendszere, mely a FER miatt átalakul.

A 2006. március 1-je óta hatályban lévő törvény értelmében el kell indítani az oktatók minősítését is, aminek egyik haszna az oktatói munka hallgatói véleményezése, másik pedig, hogy az intézmény vezetője minősíti az oktatókat és bizonyos kritériumok alapján értékeli őket.

Rácz Bea

Fotó: Ament Balázs

Kedvezményt adnak a kismamáknak Szegeden

A kismamák költségtérítés-mentességét megszüntette egy tavalyi kormányrendelet

A Szegedi Tudományegyetem – saját költségvetésének terhére – 30 százalékos költségtérítés-kedvezményt ad a tanulóiraikat 2007-ben elkezdő kismamáknak. Az általuk igényelhető teljes költségtérítés-mentességet egy tavalyi kormányrendelet szüntette meg.

A felsőoktatásban résztvevő hallgatók juttatásairól szóló új szabályozás hatályon kívül helyezte azt a korábbi kormányrendeletet, mely alapján költségtérítésük elengedését igényelheték a terhességi-gyermekápolási segélyben, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban vagy gyermekgondozási díjban részesülő hallgatók. A hatályos jogszabály azon hallgatókra szűkíti le a költségtérítés alóli mentességet, akik 2006. december 1-je előtt létesítettek hallgatói jogviszonyt. A 2007-ben jelentkezők tehát már nem jogosultak a költségtérítés-fizetés alóli mentességre.

A Szegedi Tudományegyetem (SZTE) Gazdaságtudományi Kara szerint a levelező és távoktatásos tagozaton folyó képzések nem csupán az ingyenesség miatt voltak népszerűek a kismamák körében, hanem

azért is, mert ezek a képzési formák alkalmazkodtak leginkább élethelyzetük igényeihez. Saját maguk határozhatták meg tehervállalásukat: tanulmányaik ütemét és intenzitását, melyet az otthoni, egyéni tanulásra kifejlesztett, online-eszközökkel támogatott tananyagcsomagok egészítették ki.

A Gazdaságtudományi Kar ezért saját költségvetése terhére – a jelenleg fennálló jogszabályi háttér mellett – a 2007-ben tanulóiraikat megkezdőknek költségtérítés-kedvezményt ad. A kedvezmény mértéke a 2006/2007-es tanév második félévében beiratkozók számára a jogosultsági idő alatt, valamennyi képzési formában és tagozaton 30 százalékos.

Aki gyermekét gondozza, és élni szeretne ezzel a lehetőséggel, annak január 29-éig írásbeli kérelmet kell benyújtania a kar dékánjához, melyben igazolnia kell jogosultságát a gyermek születési anyakönyvi kivonatának másolatával és a munkáltatója által kiadott igazolással. A költségtérítés fennmaradó 70 százalékát a beiratkozási időszak végéig, február 11-éig kell befizetni.

Forrás: www.edupress.hu

A munka meghozza gyümölcsét!

Ha az ösztöndíjad kiegészítéséhez szeretnél dolgozni, keresd irodánkat!

Szeged vezető diákvállalkozása kínál munkalehetőséget rugalmas időbeosztással, iskola mellett is.

Meló-Depó

Pl.: Adatrögzítés, borítékolás, fizikai munkák, terjesztések, irodai adminisztratív tevékenységek, szaktudást igénylő valamint betanított könnyű- és nehéz fizikai munkák stb.

Aktuális munkáinkat folyamatosan nyomonkövetheted weboldalunkon www.melo-depo.hu

Meló Depó 2000 Diákmunka Szervező Iskolai Szövetkezet
Szeged, Vitéz u. 20. | Tel.: 62/420-433, 540-290
www.melo-depo.hu | E-mail: melodepo@melo-depo.hu
Nyitva: hétfőtől péntekig 10–17 óráig

A tapasztalat ára

A nyári államvizsga után sokan nem vehették át az oklevelüket, nem volt nyelvvizsga bizonyítványuk. Számos hallgató próbálkozott az angol nyelvvel, s számos nyelviskola hirdette magát: „Kommunikatív angol nyelvtanfolyamok, vizsgaelőkészítők”. Persze nem elég a lelkes készülődés, a tanulás; adottság is kell ahhoz, hogy megtanuljanak angolul annyira, hogy megállják helyüket a középfokú állami nyelvvizsgán.

Sokaknak azonban nem volt ennyi idejük. Szerették volna talárban átvenni a diplomájukat, maguk mögött hagyva a főiskolai éveket. Többen mondták, hogy az eszperantó könnyű nyelv, gyorsan megtanulható, így néhányan összefogtak és beiratkoztak a nyáron induló TIT-es tanfolyamra, amely a „70 órás kezdő szinttől, középfokú nyelvvizsgára való felkészítés”-t vállalta.

A JGYTFK-n még elfogadják az eszperantó nyelvből tett vizsgát. De hallani, hogy bizonyos szakokon nem engedélyezik. Pedig eszperantóból is lehet ugyanúgy állami nyelvvizsgát tenni. Az eszperantó nemzetközi nyelvet 2000. szeptember 25-én az Idegennyelvi Továbbképző Központ, ITK (közismert nevén: „Rigó utca”) akkreditáltta.

Az eszperantó sem könnyű nyelv. Tanulni kell, bár tény, hogy sokkal könnyebben tanulható, mint az angol vagy bármely más nyelv. Logikus nyelvtani szerkezete nagyban segíti a haladást.

– Ön szerint a hallgatók mennyire tudnak felkészülni a középfokú nyelvvizsgára egy tanfolyam keretében? – kérdeztem Rátkai Árpádot, a TIT-es tanfolyam oktatóját.

– A TIT (és nem csak a TIT, és tapasztalataim szerint nem csak Szegeden, hanem szinte mindenütt) nyelvvizsgára felkészítő tanfolyamain a tanárok már kezdetben azzal szembesülnek, hogy legfeljebb néhányan tanultak korábban eszperantót, de ők is különböző szinten vannak és többnyire kezdők. Következésképpen az alapoktól induló nyelvtanfolyam + vizsgára felkészítő nyelvtanfolyam lenne egyszerre. Még ez sem lenne kizáró ok, ezt a sikeres vizsgázók tanúsítják, csak hogy ez nem a többség. A többségnek az a fő gondja, hogy időbeosztása nem teszi lehetővé az intenzív tanulást. Különböző más tantárgyokhoz elegendő egy hétközi fél nap, ha azon rendszeresen részt vesznek, intenzív nyelvtanuláshoz azonban a heti 1-2 alkalom kevés. Ehhez kapcsolódik a másik probléma: különböző okok miatt a hallgatók nem tartják magukat ahhoz a „szabályhoz”, hogy naponta foglalkozzanak a nyelvvél, ennek hiánya pedig „kizáró ok”. További probléma az, hogy a többség egyidejűleg más tanulmányokat is folytatván a vizsgaidőszakban még akkor sem tartja magát a naponta tanuláshoz, ha egyébként addig ezt tette. Márpedig ha gyorsan, intenzív tanulással, „rohammal” akarnak célba érni, akkor ez a kimaradás végetes lehet, t. i. megállás elképzelhetetlen, ilyenkor visszacsúszás, visszaesés következik, a csoporton belül még nagyobbak lesznek a különbségek és ezért csak a kisebbségnek marad esélye sikeresen vizsgázni.

– A tanfolyam befejezését követően várható-e sikeres nyelvvizsga?

– A korábban elmondottak ellenére egy csoportból így is sokan sikeresen vizsgáznak és a sikeresen vizsgázók aránya nem kisebb, mint más nyelvekből, holott a többi nyelvekből hosszabb, vagy több tanfolyamra jártak és többször annyi órát fordítottak tanulásra. Ez azonban nem a tanár vagy a tanuló érdeme, hanem a nyelv sajátosságaiából következik. Mindemellett az utóbbi évek tapasztalata szerint nő a sikertelen vizsgázók aránya. Ennek egyik oka lehet, hogy tapasztalataim szerint nő azoknak az aránya, akik sokat hallottak az eszperantó „könnyűségéről” és ezt gyakorlatilag úgy értelmezik, hogy nem is kell olyan nagyon tanulni, hajlamosak lazítani, míg a többi nyelvből inspirálja őket az a tudat, hogy az nehéz. Valójában egy „nehéz” nyelv elsajátításához szükséges nagyon sok idő tizede is nagyon sok idő. – teszi hozzá a tapasztalt tanár.

A tanfolyam különböző témák szituációs gyakorlataival segítette a nyelvtan rögzülését. A kurzus végéhez közeledve többen jelentkeztek Debrecenbe, illetve Budapestre a középfokú komplex nyelvvizsgára. A szóbeli mindegyiküknek sikerült. Ki jó, ki rossz tapasztalattal jött haza.

– Mit éreztél, amikor túl voltál a szóbeli vizsgán? – kérdeztem Évát, akinek a Rigó utcában egy előrehozott szóbeli vizsgán 44 pontot sikerült elérnie.

– Az én tapasztalatom inkább pozitív, mint negatív. A labor nagyon nehéz volt, alig értettem valamit, de a szóbeli résznél az egyik vizsgázató nagyon rendes volt, a másik már kevésbé. Csak azt mondhattam, amire ők kíváncsiak voltak, nem a betanult szöveget. Nagyon gyorsan beszéltek, néha úgy tűnt, hogy nem is eszperantóul beszélnek. Én úgy gondolom, hogy nem igazán érdekeltem meg a sikert, pedig tanultam rá igen sokat.

– Milyen élménnyel érteztél haza a nyelvvizsgáról? – tudakoltam Bettitől, aki Debrecenben 45 pontot kapott a szóbeli vizsgájára.

– Debrecenben vizsgáztam. 3 órát vártam, mire bekerültem, a vizsgáztatók elég gyorsan beszéltek, de azért segítőkészek voltak. Örülök, hogy sikerült.

Anita is hasonlóképpen vélekedett a vizsgákról. Beszédességének köszönhetően jó eredményt ért el a szóbelin és az írásbeli vizsgáját is siker koronázta.

A tanfolyam másik hallgatója, Zsuzsi úgy érezte, hogy a nyári tanfolyam nem nyújtott elegendő tudást ahhoz, hogy sikeres vizsgát tegyen. Ezért beiratkozott az internetes eszperantó nyelvtanfolyamra is, amely nagyon áldásosnak bizonyult. A sok gyakorlás mellett

lehetősége nyílt több – a középfokú nyelvvizsgán előforduló – témakör személyeszabásában, amit egy virtuális nyelvtanár (Insztruella) korrigált. Az internetes tanfolyam befejezését követően úgy érezte, hogy felkészült a nagy megmérettetésre, így kitöltötte a jelentkezési lapot és befizette a csekket.

A sok tanulás és gyakorlás ellenére rossz élménnyel hagyta maga mögött az ELTE épületét. – Mit éreztél, mikor kiléptél a kapun? – kérdeztem Zsuzsit.

– Az írásbeli nagyon nehéz volt, tele idegen szavakkal. Az idő kevés volt: az ötven kérdésből álló feleletválasztós tesztet mindössze harminc perc alatt kellett kitölteni. A többi feladatra sem volt elég a 180 perc. Nem tudtam befejezni. Biztos voltam benne, hogy nem sikerült valami jól.

A szóbeli vizsgára 10 nap után került sor.

– Milyen tapasztalatokat szereztél a szóbeli vizsga napján?

– A laborral kezdtünk, amelynek hangfelvétele szintén nehéz volt. Mindössze háromszor hallgathattuk meg a szöveget, amelyből csak szavakat értettem meg, s így próbáltam válaszolni a kérdésekre. A szóbeli vizsga számomra csalódás volt. Nagyon ideges voltam, alig bírtam összeszedni a gondolataimat. Nehezen is ment a kommunikáció. Ezt a vizsgáztatók is érezték, mert nem kaptam túl sok pontot. Nem volt lehetőségem kibontakozni. Egy hét múlva fent voltak az ITK honlapján az eredmények. Összesen 2 pont hiányzott ahhoz, hogy megfeleljek a középfokú szóbeli nyelvvizsgán. Az írásbeli vizsgát sikerült és boldogan olvastam: Megfelelt középfokon, írásbeli (B) típusban.

A TIT tanfolyam csoportja nem állt kézen a középfokú nyelvvizsgára. Akik megpróbálták, azoknak sikerült a szóbelijük, az írásbelin azonban nem értek el sikereket.

Grétának – aki a csoport egyik legjobbjává vált –, második alkalommal sem sikerült az írásbelije. Szóban kiválóan teljesített, írásban azonban másodjára is csak 55 pontot szerzett. Nem értette, hogyan történhet ez meg vele kétszer egymás után.

Mi szükséges ahhoz, hogy egy átlagos képességű diák első alkalomra sikeresen állami elismert középfokú C típusú nyelvvizsgát tegyen? Tudás? Gyakorlás? Szerencse?

Szerintem Szerencse. Mert hiába van meg a Tudás és mellette a Gyakorlás, ha nincs Szerencse, akkor Siker sincs. Ezért javasolom Mindenkinek, hogy vizsgájára a Szerencsét is vigye el!

Az eszperantó nyelv azonban nemcsak arra használható, hogy államilag elismert nyelvvizsgán legyen. A munkahelyek nyelvpótlékokat fizethetnek utána, évente kb. 300 különféle (szakmai, turisztikai, szórakoztató stb.) eszperantó rendezvényen lehet részt venni és használni nyelvet, így lehetőség nyílik arra, hogy számos embert megismerjünk.

„Az eszperantó a nemzetektől független, mindenki számára egyenjogú nyelvhasználatot biztosító élő, SEMLEGES nemzetközi nyelv.

Bármilyen jól tanulsz is meg egy idegen nyelvet, az anyanyelvvel szemben mindig hátránnyal lévsz, másodrendű leszel! Az eszperantó használata egyenlő esélyeket biztosít, hiszen ez mindenki számára tanult nyelv.”

Kovács Szilvia
a fotó illusztráció, internet

Utazási kedvezmény megvonása

A Gyuresány-csomag átokfutása a tanulók irányába tovább folytatódik. 2007. májusától megszűnik a nappali diákok körében eddig jól bevált 67,5%-os diákkedvezmény, s ezután kizárólag a lakóhely és a tanintézmény között vehető igénybe az 50%-ra lecsökkentett kedvezmény. Minden egyéb utazás alkalmával teljes árú menetdíj fizetendő. A levelezős és esti hallgatóknak pedig semmiféle kedvezményt nem nyújtanak, a féléves tandíj mellé 100%-os jegyet kell majd váltaniuk.

A nappali tagozatosoktól a 67,5%-os kedvezményt májustól le fogják csökkenteni 50%-osra. De ez a folyamat nem túl egyértelmű, ugyanis előtte, két lépcsőfokban felmennek a Volán és a MÁV jegyárai, majd ezután még pluszban fizetünk azért, mert 50%-osra csökken a kedvezmény, de e kedvezmény csak a lakóhely és a tanintézmény között érvényes, minden más útvonalon 100%-os jegyárat kell majd fizetnünk. Ezek szerint, ha kötelező tanulmányi útra, terepgyakorlatra kell utaznunk, akkor is a teljes jegy árát kell megvásárolnunk. A drága jegyek végett kevesebb diák fogja megismerni saját hazáját.

Hihetetlen, hogy már megint az ifjúság kasszáját szűkítik. Nem elég, hogy a most felvételizőknek tandíjat kell majd fizetni? Kell még a diákság busz- és vonatpénze is. „Az államháztartás 2006-ban - helyi önkormányzatok nélkül - 2 033,8 milliárd forintos hiánnyal zárt.” – olvastam a Pénzügyminisztérium Portálján. Hiba volt halogatni, hogy a kormány az emberek elé tárja az igazságot az ország helyzetéről. „A nehézségek nagyobbik részét – bárhogya is csűrjük vagy csavarjuk a szót – összességében mi magunknak kerestük.” – mondta Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr évértékelő beszédében. Ha magunknak keresték, akkor miért az ország

jövőjét jelentő ifjúság életét nehezítik meg? Miért nem más forrásból akarják az ország pénzügyi helyzetét helyreállítani? Beadhaták volna a miniszterek és a köztisztviselők az év végi jutalmukat a közösbbe, és máris kisebb megszorítások kellenének, mert az több millió forint megtakarítást eredményezett volna. Persze én is belátom, hogy megszorításokra bizonyára szükség van, mert ezt a kimondhatatlanul nagy összeget valahonnan elő kell teremteni, de nem gondolom, hogy áldozatként a tanuló ifjúságot kellene elővenni, mert a többi reform is nagy anyagi teherrel jár.

Nemrégiben megalakult a Vészfék Mozgalom, amely a diákkedvezmények megvonása ellen tiltakozó főiskolai és egyetemi hallgatók összefogásával jött létre. „Követeljük tehát, hogy a diákokat megillető 67,5%-os utazási kedvezményről azonnal vegye le a tolvaj kezét a kormány.” A mozgalom keretén belül kérték a diákokat, hogy január 19-én a vonaton utazók húzzák meg a vészféket, mely használatával óriási fennakadásokat fognak okozni az egész országban, így talán eláll a kormány a diákkedvezmények csökkentésétől. Minap visszalátogattam a Vészfék Mozgalom oldalára. Mintha nem is arra az oldalra jutottam volna: a követelések eltűntek. Sőt, az akció is le lett fújva, mert mérlegelték a lehetséges kockázatokat

és következményeket és arra jutottak, ez nagyon balesetveszélyes, ők pedig nem szeretnék személyi sérüléseket. És a megmozdulás lefújásával egyidejűleg a Vészfék Mozgalom bejelentette megszűnését.

A jegyárak emelése arra sarkallja a diákokat, hogy autóra üljenek, hiszen ha öten utaznak majd a járműben és a benzin árát összedobják, akkor olcsóbban juthatnak el az úti célra. Ezzel a lakosságot a környezetbarátabb tömegközlekedésről a környezetszennyezőbb utazási módra „kényszerítik” rá. És azt is meg kell említeni, hogy a busz és vonat nem túl fürge, autóval gyorsabban, átszállás nélkül lehet eljutni egyik városból a másikba.

Vajon milyen újabb reformokat fognak hozni ellenünk? És meddig tűrjük még, hogy a nagyfőnökök ennyi pénzt elszednek tőlünk? A kérdés megválaszolása talán egyértelmű, mert nem szeretnénk túrni, de mégis hajlandóak vagyunk eltúrni?! Csak mi, hallgatók tehetünk a reformok ellen: összefogással, tárgyalásokkal. Remélhetőleg el is kezdődnek ezek a megmozdulások.

Zárásként egy internetes fórum hozzászólását olvashatjátok: „Sajnos nekem a gyermekeimet érinti ez a »kedvezmény« megvonás. Eddig is sokat fizettünk az utazások után, ezután még többet fogunk. Akik kitalálták, ők nem utaznak ily közlekedési fórumdevényeken, mint mi, EMBEREK. Nagyon sajnálatos dolog, hogy életünk napról-napra sanyarúbb lesz, és senki nem parancsol ennek megálljt! Valaha mondták: »gyáva népnek nincs hazája...!« Talán ez igaz lenne ránk is?!”

Rácz Bea
a fotók illusztrációk

„Az esti és levelezős hallgatóknál nem tartjuk indokoltnak adófizetői forrásokból az utazás támogatását.” – mondta Kóka János gazdasági és közlekedési miniszter a reform bejelentésekor. De miért különíti el őket ennyire? Nekik miért ne járhatna ugyanúgy az 50%-os kedvezmény az otthon és az iskola között? Kóka úr úgy gondolja, hogy a levelezősök azért járnak olyan képzésre, mert nem tudnák máshova elkölteni a félévenkénti 80-150 ezer forintos tandíjat? Sajnos nem emiatt, hanem azért, mert nappal dolgoznak, hogy el tudják tartani magukat – így marad az esti vagy a levelező tanulás. Mondhatni, hogy nem kötelező a tanulás... De a mai világban már egy diploma is kevés a biztos, jól jövedelmező munkához.

 axelero
internet

Beszélgetés egy „Megával”

A TV2 Megatánc című produkciójában való szereplése alkalmából beszélgetünk Török Ildikóval, nem csak megatáncról...

– *Jelenleg hol tanulsz?*

– Több helyen: a GTK-n nappalin 3. éves, a Jögen levelezőn 2. éves vagyok és idén kezdem a Táncművészeti Főiskolán moderntáncpedagógus szakon. Itt nem feltétlenül táncot oktatnak, hanem a tánc metodikáját, a táncpedagógiáját tanuljuk, azt, hogy hogyan kell a táncot oktatni, átadni mondjuk kisebb gyermekeknek. Ezzel szeretnék is foglalkozni.

– *Hogy bírod ezt az életritmust, gondolkodok itt a Szegegy és Pest közötti ingázásra, az itteni két szakodra, amiből pár embernek egy is elég?*

– Már lobbizok annak érdekében, hogy több órásk legyenek a napok. Mindig próbálom hétfőn felvázolni a hetemet, például most látom, hogy ezen a héten öt vizsgám lesz, tehát haladni kell... nem sokat alszok...

– *Mikor találkoztál először a táncal?*

– Hat évesen találkoztam először a táncal, mikoris az egyik osztálytársam édesanyja, Ábrahám Anikó balettet oktatott itt Szegeden, sőt még most is tanít. Hozzá kezdtem jární klasszikus balettet tanulni, majd nyitottam mindenféle modern irányzat felé, mint például a jazz, a hip-hop és egyéb divattáncok. Hozzám leginkább a modern jazz áll közel, ebben az irányban is szeretnék továbblépni, ez az a stílus, ami jobban vonz.

– *Milyen eredményeket értél el eddigi táncos pályafutásod alatt?*

– Rendszeresen versenyeztem, amire a legbüszkébb vagyok, az egy EB első hely. Itt modern tánc kategóriában indultunk, amit úgy kell elképzelni, mint egy videoklip stílusú táncokoreográfiát. Ezen kívül volt még egy VB harmadik hely, szintén modern tánc kategóriában, és sok első hely hazai és külföldi versenyeken.

– *Minek a hatására jelentkezél a Megatáncra?*

– Édesapám volt az, aki biztatott, hogy mindenképpen jelentkezsek, én nem akartam, mert tudom, hogy nem vagyok elég exhibicionista, vagy erre hivatott. Ezzel egy időben jelentkeztem a Táncművészetre is, ami kis felháborodást keltett otthon, hogy már megint beadtam a jelentkezésem egy felsőoktatási intézménybe és ráadásul sikerült is.

– *Milyen volt a kezdet?*

– Augusztusban kezdődtek a válogatók, akkor volt azt hiszem két vagy három válogató, aztán értesítettek, hogy bekerültem a 100-ba, aztán a 41-be, majd végül abba a bizonyos 16-ba.

Szeptember elejét azzal kezdtem, hogy volt egy tíz napos kurzus, aminek a keretében minden nap öt koreográfussal találkoztunk, ők készítették nekünk koreográfiákat, tehát egy kemény felkészülés volt, aminek a végén a zsűri kiválasztotta a 16 legjobbba, akik mehettek a döntőbe. Szeptember közepén már tudtam, hogy bekerültem, október első hetében költöztem Pestre és ott teltek-múltak a napjaim egészen december 15-ig, az utolsó adásig. Tehát majd két és fél hónapot ott voltam. Tartalmas volt, hűzós, sokat dolgoztunk, de nem bántam meg, egy nagyon nagy élmény volt és meghatározó pontja lett az életemnek.

– *Milyen érzés volt beleszippenni ebbe az életbe, értem ez alatt az interjúkat, a tv-t?*

– Furcsa volt, az első casting olyan volt, mint az első vizsga az egyetemen – rettenetesen izgultam. Bizonyítani kell 5 embernek másfél perc alatt. Aztán behívtak egy megbeszélésre, ahol ismertették velünk a „mega életmenetet”, amikor bekerültem a 41-be. A megaélet kifejezés elég fellengzősen hangzott. Mintha annyira más lenne az életünk... Aztán egy nagyon nagy monotonitás következett be az élettemben, minden héten elénk vágtek egy órarendet, amiben beosztották a napjainkat, ők rendelkeztek az időnkkel. A reggel kezdődő edzés, kondicionálás, ruha/jelmezpróba és a heti három orvosi vizsgálat után este 8-9 körül az embernek alig maradt ereje elvándorogni fürdeni, majd az ágyba beajulni. A vége felé, amikor az utolsó 3-4 hétben voltunk, rengeteg műsor-számra kellett készülni, volt, hogy napi 8 órát próbáltunk. Nem csak fizikailag, hanem mentálisan is ki voltunk fáradva.

– *Milyen volt a közös élet a hársban, tudatok-e egymásra számítani?*

– Nagyon jó volt, hogy együtt laktunk. Próbáltuk egymást minden problémán átrendíteni, akár magánéleti, akár fizikai vonatkozásban – biztos hallottátok, hogy rengeteg sérülés történt. Barátok lettünk, azért az ember összeszokik azokkal, akikkel kilenc hétig van összezárva. Körülbelül úgy éltünk, mint amikor sok egyetemista él együtt egy albérlésben. Olykor iszonyat nagy kupleráj volt, vagy épp veszekedtünk azon, hogy ki fog elmosogatni, mos-

tunk egymásra, teregettük egymás ruháit, olykor buliztunk, bár a szomszédok már a második héten feljelentettek minket. Összeeresztettek sok táncost, akik nem férnek a bőrükben, kaptunk hífit, olykor hajnal egyik bömbölt a zene, egészen a második hétig, amíg ránk nem szóltak, hogy a szomszédok nem hajlandóak tovább tolerálni... 0-24 óráig

biztonsági őrök vigyáztak ránk, az ő feladatuk volt, hogy idegenek ne zaklathassanak, és olykor kordában tartassanak minket, de ez is mosolyogva tették.

– *Mennyire érdeklődött irántatok a sajtó?*

– Voltak sajtónapok, amikor jöttek a Storytól, a Blikktől és sok egyéb laptól, fotósok, újságírók, tévések, azzal telt akkor 3-4 óránk, hogy meginterjúvtak, készítették pár idéletlen fotót, hogy most tégy úgy, mintha kicsomagolnál, nézz be a hűtőbe, meg vegyél ki egy ruhát a szekrényből, szóval abszolút spontán helyzeteket próbáltak lencevésre kapni. Jöttek fotgatni is, hozzá kellett szokni, hogy az embernek egész nap az arcában van a kamera. Soha nem felejttem el, amikor egy keddi reggelen kamerával ébresztettek minket, anélkül, hogy bejelentették volna.

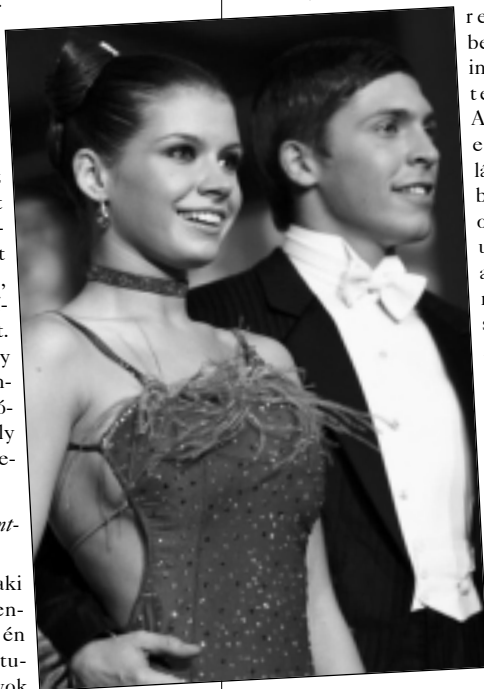
– *Ez megfogott téged annyira, hogy a jövőben szeretnél a tv-ben vagy valamilyen médiában dolgozni?*

– Nem tudom, szereztem egyfajta tapasztalatot, beleláltam a világukba, annyira nem vágyom oda. Nem volt meg bennem az az exhibicionizmus, mint néhány társamban, akik mindent megtettek, hogy másnap bekerüljenek a műsorba.

– *Sok mindennel foglalkozol egyszerre. Mi az, ami a legközelebb áll hozzád?*

– Mind közel áll, azt várom, hogy ebből a sok kis magból, amelyeket kezdek elültetni, majd valami kinő és jelzi, hogy ez az a rész, amivel a leginkább kellene foglalkozni. Egyelőre mindet nagyon fontosnak tartom, egyiktől sem akarok megszabadulni, továbbra is fogok táncolni, ebben segít a főiskola, szeretnék majd tanítani, ahogy az időm engedi. Versenyezni már valószínűleg nem fogok, de még az is előfordulhat. A továbbiakban szeretnék több időt szentelni a hobbinak, a fotózásnak.

Pongrácz Éva, Sipka Balázs
fotók: internet

Memphis Szépségverseny

Az MSN Club és az Angelface Modellügynökség szervezésében az országos Miss Memphis 2006 döntője tavaly decemberben került megrendezésre Szegeden. A Szegedi Tudományegyetemről két hölgy is bekerült a döntőbe: Benák Tünde (Juhász Gyula Pedagógusképző Kar 1. éves tanító) és Várnagy Adrienn (Természettudományi Kar 2. éves geográfus).

A lányok elsőként utcai ruhában vonultak fel a színpadra, ezt követően pedig fürdőruhában. E felvonulások után a zsűri visszavonult és 7 biztos továbbjutót hirdetett.

„Nagyon jól éreztem magam farmerban és pólóban, mert ez az utcai viseletem, de a fürdőruhás szám is tetszett, mert a végén táncoltunk, amit imádkok” – mondta Adri. „Nekem pedig az estélyis felvonulás tetszett a legjobban, mert az adta meg a verseny fénypontját.” – tette hozzá Tündi.

A 8. helyért két lány párbajozott, ahol a közönség szimpátiája alapján egyikőjük folytathatta a versenyt. Tündi szerint ez tette még izgalmasabbá a versenyt. A 14 versenyző közül tehát 8 versenyző vonulhatott fel estélyi ruhában.

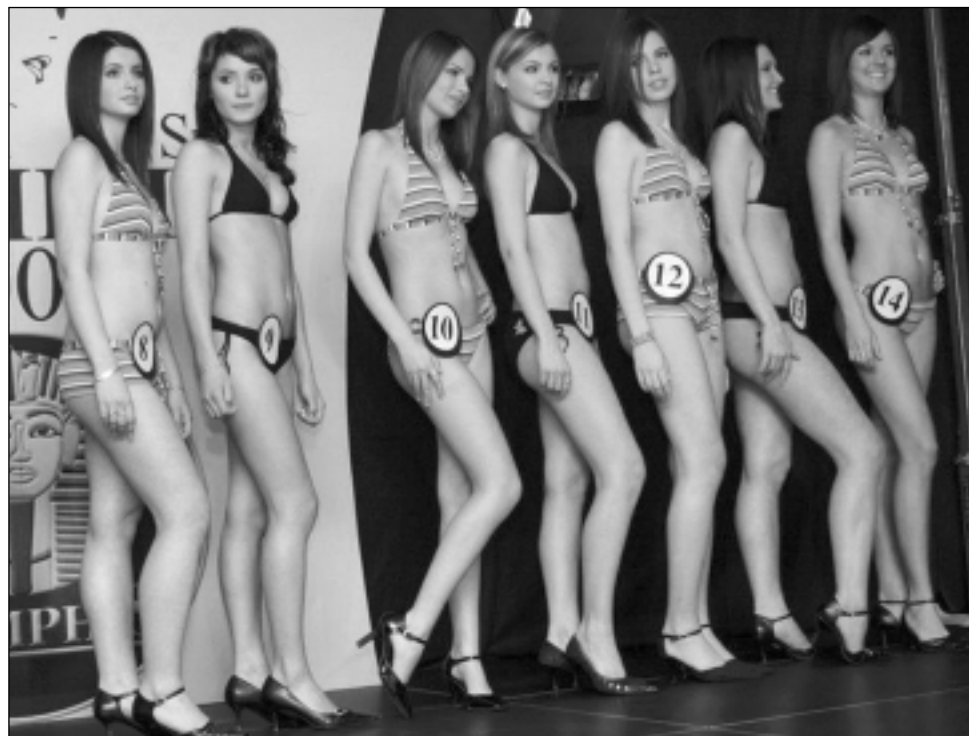
„Nagyon jól éreztük magunkat, csak kicsit elfáradtam a végére. Izgalmas is volt meg nem is, mert szinte sejtettem, hogy kik lesznek a döntősök.” – összegezte a versenyt Adri. Tündi hozzátette: „Szerintem a társaság is jó volt, jókat beszélgettünk.”

A trécelések mellett komoly felkészítés folyt, sokat gyakorolták a színpadi koreográfiát, de lazítani is volt idejük (wellness program, karaoke party).

Minden verseny során sok tapasztalatot szerezhettek az ember. „Sok lányt ismertem meg, és rájöttem, hogy milyen ember nem szeretnék lenni: beképzelt, kényes, buta...ezekre mind volt példa.” Tündi viszont azt tapasztalta meg, hogy a szépség mellett nagyon fontos a kisugárzás és a magabiztosság.

A két lány már a verseny előtt is ismerte egymást, régebben barátnők, így nem is ellenfélként kezelték a másikat, amiben tudták segítettek egymást. „Szerintem nagyon fontos, hogy egy barátság mindig barátság legyen, bármilyen verseny is van...” – szögezte le Tünde. És természetesen így van ez helyén. Kell is az összetartás. Inkább szóljon csak a részvételtől a verseny, mint hogy örök harag alakuljon ki a versengés miatt.

A nők többsége babonás a számokra, valami miatt van egy szerencseszámuk és

van, amitől távol akarják tartani magukat. Sok múlhat egy sorszámon. Adri a 13. versenyszámmal nem akart lenni, mert az nem hozta neki szerencsét, valamint elsőként és utolsóként

sem akart színpadra lépni. Tündi is egy kicsit babonás. Az ő száma a 9-es volt, ami egyben a szerencseszáma is, és 9-én is született. Meg is hozta neki a sikert: a PartyPonty Különdíjjal tért haza. Miss Memphis 2006 Kalderás Teréz (Kiskőrös), első udvarhölgye Farsang Dorottya (Soltvadkert), a második udvarhölgye Gajdácsi Szilvia (Kecskemét) lett.

A zsűri elnöke Dr. Kő Tamás volt, aki a következőket nyilatkozta a versenyről: „A magyar lányok a legszebbek – ezt már az egész világ tudja. A Miss Memphis döntős lányaira is igaz a mondás, hiszen szépek és rendkívül intelligensek voltak.” Póczik Dezső, az MSNClub ügyvezetője a következőket mondta a verseny összefoglalásaként: „Szanyi Ica, az Angelface vezetője nagyon jól felkészítette a lányokat, így a gálán minden zökkenőmentesen zajlott le. Köszönöm a segítséget Bárány Péternek, a TiszapART Televízió

munkatársának és Ament Balásznak is, akik azért lett, hogy megőriztették a versenyt, a szervezésbe is becsapatottak. Remek műsorvezető páros segítette a versenyt sikerre; Mára Krisztián, a páros egyik tagja már a Jugyun is bizonyított. Külön köszönet Nagy Zoltán Péternek, aki a TÁK-ot bocsátotta rendelkezésünkre, és Oláh Gerőnek, aki a lányok elszállásolásában volt készséges. A Memphis Kávészó nagyon jó helyszínné bizonyult, így elkezdtük a tárgyalásokat a tavaszról kezdődő hasonló rendezvények lebonyolításáról. Bizom benne, hogy a következő versenyünkön minél több szegedi egyetemista indul majd, hiszen akármikor Szegeden járok, mindig nyakfájósan térek haza a sok forgatás miatt!”

És ne feledkezzünk meg a mi saját versenyünkéről, amely a Legyél Te az Egyetem Arca! Nevet viseli. A gála március 27-én kerül megrendezésre a SZOTE Klubban, ahol fellép majd a legendás szájdobos Kisdomötör (Döme), valamint Ganxsta Zolee és a Kartell. Jelentkezzetek! Ott is nagyon sok értékes nyeremény kerül kisorsolásra és a nyertes egy évig az egyetemet képviseli majd.

Rácz Bea
Fotók: Ament Balás

Barangolás történelmünkben

Nagykároly és a Károlyi-kastély

A város alapítói a honfoglaló Kaplony nemzetségből származó Károlyiak voltak. Nagykároly neve 1320-ban fordult elő először egy oklevélben, azonban a telepítése sokkal korábbi időre tehető. A település már a XIV. század elején központi szerepet töltött be a Károlyiak birtokán, majd a XV. században teljesen az ő tulajdonukká vált. A XVI-XVII. században a török dúlások mellett a labanc és kuruc hadak is fosztogatták. A város és környéke a legnagyobb károkat, vesztesége-

ket, a Rákóczi szabadságharc alatt szenvedte el. 1712-től az elnéptelenedett falvakba és az alig lakott Nagykárolyba gróf Károlyi Sándor svábokat telepített. A XVIII. századtól 1876-ig Szatmár megye székhelye volt. A belváros mai képe az 1887. május 6-i nagy tűzvész után alakult ki. Nagykárolynak napjainkban megközelítőleg 26.000 lakosa van, melynek a fele magyar anyanyelvű, ugyanakkor jelentős a német lakosság aránya is.

A romantikus stílusban épült Károlyi-kastély a város kiemelkedő látványosa. A négyszögletes épület 1482-ben épült, majd 1894-ben Károlyi István építtette át látványos tornyokkal ellátott lovagvárrá. Ma a város történelmi és természettudományi múzeuma működik benne. Bár az épületet elkezdték felújítani, a munkálatok pénzhiány miatt félbemaradtak. A kastély körül található egykori angolkert még ma is szépen gondozott. A római katolikus templom 1779-ben nyerte el mai barokk formáját. 1834-ben egy földrengés következtében megrongálódott, ezt követően Ybl Miklós tervei alapján, a Károlyi család anyagi támogatásával felújították.

Az egykori Szarvas fogadóban szállt meg Petőfi Sándor, mikor a városba látogatott. A fogadóval szemben álló Térey-házban pedig ugyanakkor Szendrey Júlia lakott, amikor a megyebálra érkezett. Állítólag a költő a fogadó ablakából pillantotta meg először a parkban sétálgató Júliát, akivel azután a bálban személyesen is találkozott. Az egykori piarista gimnáziumban végezte Ady Endre az első négy osztályt, melyről a falon elhelyezett emléktábla tanúskodik.

Kovács Katalin

Híres fotográfusok VII.

Munkácsi Márton (1896-1963) Egy amerikai honi-man

1896-ban született Kolozsváron. Ifjúkorát Erdély legszebb részein töltötte, igazi sportemberként: szánkózott, korcsolyázott, futbalozott. 1911-ben Pestre költöztek, ahol az ifjú Munkácsi a saját lábára állt: Az Estnek írt sporttudósításokat futballról, autóversenyekről. Egy évvel később már rendszeresen publikált, nemcsak fényképeket, de friss híreket, pletykákat, interjúkat, sőt még a verseit is sikerült megjelenítenie. 1924-től sportot is fotográfált, és kicsivel később már megmutatkozott újíto szemléletű, minden helyzetben különleges beállítást kereső tehetsége. A magából vagy leguggolva szerette készíteni a képeit, olyan perspektívákból, amelyeket előtte – itt Magyarországon – még nem fedezett fel senki. Autóversenyeken előfordult, hogy odakötöztette magát a kocsi oldalához, hogy még energikusabb felvételt készíthesen, egyszer egy borulás során így kapott súlyos agyrázkódást... Már híres fényképész volt, „a futballbírótól a miniszterelnökig” mindenki ismerte, amikor egy kiadóval nézeteltérése támadt, és betelt nála a pohár. Nem akarták kifizetni a honoráriumát, erre ő elutazott a pezsgő kulturális életéről híres Berlinbe szerencsét próbálni. A szerencse meg is találta őt, 1928 novemberének közepén publikált először a Berliner Illustrierte Zeitungban, és novemberben már Munkácsi képe volt a kétmillió példányos újság címlapján. Rengeteg helyre utazott tudósítani, küldték a Közel-Keletre, Amerikába, Afrikába. Törökországból ki is tiltották egy kisebb affér után: Kemal pasa lányának esküvőjére több ügyes trükkkel bejutott, készítet egy tökéletes képet, és azonnal elhagyta az országot. Az eseményen

ugyanis tilos volt fényképezni... 1930 körül Libériában járt, ott készítette fotóját a három néger gyermekről, akik a tengerparton rohannak. Henri-Cartier Bresson, a szintén világhírű francia fotóriporter később megvallotta, az a kép döntő hatással volt rá, s amiatt választotta a fotográfusi pályát... Edvard Steichen, egy másik híres amerikai fényképész is felfigyelt Munkácsi képeire. Híre másokhoz is elért a tengeren túlra: a Vogue-tól és a Harper's Bazaartól, két nagy amerikai divatlaptól állásajánlatot kapott, bár ekkor még mindkettőt elutasította. Csak később – amikor egy náci képszervező visszatobba a gyümölcses-élet-illusztrációját, mondván „a banán nem árja gyümölcs” – csomagolt össze, és utazott Amerikába. Még ez előtt történt – egyik New York-i tartózkodása idején –, hogy megkérték a Harper's Magazintól, készítsen nekik divatfotókat egy fűrdőruháról. Akkoriban a divatfotók mind műteremben készült statikus, beállított fényképek voltak. Munkácsinak támadt egy ötlete: kimentek a tengerpartra, ahol a többiek legnagyobb megdöbbenésére futás közben fényképezte le a modellt. Ilyet előtte még senki sem csinált, és a képeinek hatalmas sikere volt. Azokkal a fotókkal iskolát teremtett, melynek hatása mind a mai napig érezhető a divatképeken. Hat hónappal később elutazott az USA-ba, utána pedig a vízözön... New York legdrágább részén élt, milliomosok laktak körülötte, szomszédja Frank Costello, a híres maffiafejező. De hiába élt idegenben, sohasem felejtette el hazáját, Magyarországot: két évente hazalátogatott. Az „amerikai tempo”, a stresszes, feszült életmód is közrejátszhatott abban, hogy 1943-ban komoly szívrohamot kapott. Sajnos pályája is ekkortájt kezdett el lefelé ívelni, és bár később is kiváló fényképész maradt, addigra már talán túl sokan tanulták el tőle azt az új stílust, mely mind a mai napig rányomja bélyegét a divatfotográfiára. 1963-ban ellátogatott egy focimeccsre, ahol a következőket mondta barátainak: „Ne hagyjatok túlságosan izgulni (...) habár drukkolva halni meg nem is utolsó” – tette hozzá kacintva. Negyedóra múltán felugrott, hogy egy izgalmas helyzetet lencsevégre kapjon, majd visszahanyatlott székére. „Úgy halt meg, ahogyan élt – izgulva, és fényképezőgéppel a kezében” – mondta róla egy barátja.

Arts poeticája, amelyet halála pillanatáig megtartott, a következő volt: „meglátni a perc ezredrésze alatt azt, ami mellett a közömbös emberek vakon haladnak el – ez a fotóriportázs elmélete. S amit ez alatt az ezredrés alatt meglátunk: lefotografálni a perc következő ezredrésze alatt – ez a fotóriportázs gyakorlati oldala.”

Garamvölgyi Gergely

Világjáró magyarok IX.

Az utazó domonkos szerzetes
Julianus barát (XIII. század)

Domonkos szerzetes. A keleti magyarok XIII. századi kutatója, misszionárius. Életéről keveset tudunk, annál többet két híres útjáról. A domonkos szerzetesek, köztük Julianus is, akiknek egyébként a koldulás mellett másik fő hivatásuk a misszió volt, olvasták a magyarok krónikájában, hogy létezik a magyarok őshazája keleten, a Magna Hungária. Ezért elhatározták, hogy felkeresik és a keresztény hitre térítik őket. Béla herceg (a későbbi IV. Béla) támogatta a tervet, és négy szerzetest indított útnak kelet felé 1232-ben, amelyről csak egy Ottó nevű tért vissza azzal a hírellel, hogy meg-

találták az ázsiai magyarokat. Ezután „Julianusék 1235 tavaszán indultak el (első út), s eleinte a Kaukázus felé tartottak. Ebből a tényből következik, hogy Ottó és társai esetleg nem a Káma melléki magyarokra találtak rá, hanem talán a Bíborbanszületett Konstantin bizánci uralkodó művében szereplő, Perzsia határvidékén élő szavárd magyarokra. Julianusék azonban itt nem bukkantak magyarokra. A két névtelen szerzetes visszafordult, Julianus és Gerhardus pedig az észak-kaukázusi alánok országán átkelve a Volga mentén északi irányba indult. Gerhardus halála után a keresést egyedül folytató Julianus végül Volgai Bolgárszág egyik városában találkozott egy magyar asszonnyal, akinek segítségével végre rábukkant a keresett magyarokra. A tőlük kapott hírek a fenyegető mongol támadásról Julianust gyors visszatérésre készítették, s a mordvinok földjén átutazva 1236. december 27-én magyar földre ért.” (In: Klima László, A 13. századi európai szerzetes utazók és a finnugorok)

Ettől kezdve Julianus útja történelmi jelentőségűvé vált, olyannyira, hogy hazaérkezése után a pápa is magához rendelte, hogy értesüljön a mongol veszély részleteiről. 1237-ben újra útnak indult (második út), de ekkorra a tatárok már leigázták a magyarok őshazáját, és csak a menekülőkkel találkozott, ami visszatérésre kényszerítette őt is.

Útjai történelmi jelentőségűek voltak, annak ellenére, hogy a Magyar Királyság nem tudott kellőképpen felkészülni a közelgő ve-

Julianus barát szobra a budai várban

szélyre, noha Julianus megtette a tőle telhetőt: információt hozott a mongol seregről, harcmodoráról, így figyelmeztetvén a magyarokat és Európát a közelgő veszélyre. Sajnos, egyes krónikák alapján még az ellenséggel szemben, a döntő csata küszöbén (Muh, 1241. április 11-12.) sem szűnt meg az egyenetlenség, a háborgás a király ellen. „Azt akarták, hogy a király csatát veszítsen, hogy aztán kedvesebbek legyenek a király előtt, hogy inkább megbecsülje őket s kinevezték a királyt, midőn ez a Sajó partján átvezető híd védelmére felváltva ezer embert rendelt.” De erről már Julianus nem tehetett.

Források: Kodolányi János: *Julianusz barát című könyve*, WIKIPEDIA, <http://hiresmagyar.lap.hu/>

Molnár Gábor

Egy este a magyar zeneCSATORNÁval

Egyik magányos és unalmas vasárnap este menem nem lehetett más az osztályrészem, mint a tv-m kapcsolgatása. A probléma akkor kezdődött, mikor leporoltam a 7-es gombot a távirányítón, ami a VIVA nevezetű médiacsodát rejtette. Az első képkocka láttán rögtön két úriember próbálta elreppelni az élet értelmét, vagyis csücsök, koscsik, pénz. Szerencsére a srácok már az utolsó refrénnél tartottak, így fellélegezhettem, de csak egy pillanatra, mert azonnal feltűnt Bery, a Sugár Berciből lett komoly előadóművész, aki némi pénz reményében nemrég tért haza az Egyesült Államokból. Nyilván nem jött be az előző klip által elsőbbséget élvező hármas értékrend, vagy az úszómesteri állás. A klip egyébként egész profi, feltehetően maradt valami az OTP Junior számlán, mielőtt Berci kiment, vagy lehetséges, hogy rálelt egy producere, amikor hazajött. De nem is ez a lényeg. Amiért nézem a VIVÁt, az nem más, mint a reklám. A zenei blokk után az első belső gyártású műsorig csupán 20 perc reklámot kellett végignézni, és már kezdődött is a figyelemreméltó névvel ellátott Poparazzi című műsor.

Többek között megtudhattam, hogy Oglig(?) hamarosan új lemezzel és videóklippel jelentkezik, ami „a szex, csajok, pop szentháromságában készült a full gazdaság jegyében”. A készülő klipben minden lesz, ami ehhez az életérzéshez szükséges: több millió forintos pörgős felvétel, „fekák” stb... Az exrab – elmondása szerint – szeretne külföldre is benyomulni, amihez a műsorvezető is reményeit fűzi. (Ekkor elértem azt a pontot, hogy vagy kikapcsolom a tv-t, vagy tartok egy kisebb szünetet, mert ezeket az

infókat már képtelenség ennyi idő alatt feldolgozni.)

A kis beszámoló után rövid hírek keretében megtudhattuk, hogy a Take That (ilyen még létezik?) sikeres, de nem jön hazánkba koncertezni, csak a Tokio Hotel. Hmm. Ez mindannyiunk számára öröm, de leginkább az identitászavaros, tizenkét éves tinilányoknak.

A sztárhírek lehetőséget adtak rá, hogy megtudjuk, Beyoncé vajon hány évet is tagad le a korából valójában, és ezek után jött az utolsó hír, a kedvencem: végre a piacra dobták a Paris we-papírt – hihetetlen, micsoda szerencse!

A Poparazzi után ismét egy negyedórás reklámözön élvezhetünk végig, és már kezdődhet is az ALTERNAviva – ami meglátásom szerint az egyetlen értékelhető műsor. Olyan hazai büszkeségeinket láthatjuk és hallhatjuk, mint a H57, Quimby, Korai Öröm, Yonderboi, Kispál és a Borz, Anima, Colorstar, Amber Smith, és még sorolhatnánk. Hogy a műsor nevéből adódóan ezek valóban az alternatív kategóriába sorolhatók-e, az vitatható. Itthon alternatív zenei klippeknek nevezik őket, mivel a hazai zeneipari viszonyokra jellemző módon ezek nem rádióképes besorolást kaptak. Sajnos a műsornak – ami miatt tényleg érdemes benyomnom azt a bizonyos 7-es gombot – hamar vége lett, mivel csupán 1 óra hosszú (meg is értem, hiszen kell a hely az olyan fantasztikus zenei tehetséggel megáldott magyar zenekaroknak, mint a Groovehouse, Josh és Jutta (?), Erős vs. Spigiboy stb.).

A VIVA büszkesége, a Club Rotation és Sári Évi következik a magyar zeneCSATORNA műso-

rán. Évi minden héten más falusi techno templomot keres fel, ahol ambiciózus fiatalok vonaglanak a kamera előtt, minden diszkós fiú Évit akarja és a hangulat minden egyes alkalommal a tetőfokára hág. Az általam látott adásban a fő műsorszám a párnacsata volt, két szép lány e módon próbálta eldönteni, hogy kié legyen a falu bikája – Sári Évi pedig biztatta őket: „Fantasztikusak vagytok, csajok”. Később ő maga is kezdeményezett hasonló jellegű küzdelmet a kamerák előtt, miután a dialógus kissé akadozott, jobb híján nem tehetett mást. Ez a műsor eddig mindent vitt – észbontó élmény volt.

Az említett műsorok mellett a VIVA hírnevét öregbíti pl. az Interaktív – amiben vannak meghívott sztárvendégek, játék és chat, de ami a legfontosabb: a műsor élő, így nem kerül sokba megcsinálni, semmi más nem kell hozzá, csak egy telefon és/vagy vendégek. A műsor része a lapszemle – sajtóválasztás, ahol szigorúan a honi bulvársajtó legaljából válogatnak. Itt kizárólag olyan hazai sztárok kerülnek említésre, mint Kelemen Anna (?), Kizsel Tünde (?), Győzike (?). Ezek után még a Virítom című műsrt is szerettem volna végignézni, de sajnos ezt már tényleg nem bírtam idegeimmel.

Nos, lehet, hogy bennem van a hiba, de szerintem az egész CSATORNÁT valamiféle éjszakai műsorsávba kellene száműzni. A történetek után kétszer is meggondolom, hogy mikor nyomom be azt a bizonyos 7-es gombot a távirányítón.

Pongrácz Éva

Ártalmatlan elmélkedések

Hogyan könnyítsük meg a betörők és a tolvajok dolgát?

A minap a villamoson egyik barátom pénztárcáját és kulcsait egy az egyben elutalajdonította egy kedves idegen, aki minden bizonnyal előszeretettel érez magának félméteres körzetén belül elhelyezkedő értéktárgyakat. Bár én azon se csodálkoznék, ha a tolvaj úr (vagy hölgy) „azé, aki találta” meggyőződésben nyúlta volna le az imént említett holmikat, ugyanis barátom ennél ellophatóbb helyre és módon már akarva sem tudta volna tenni a dolgait. Hatalmas hátitáskája legszembetűnőbb cipzáros zsebéből kiemelni bármit még egy csecsemő számára sem jelentett volna nagy művészetet. A tény pedig, hogy ő pont abban a zsebben tartotta a kulcsát és a pénztét, kitűnő példája annak, hogy miként könnyíthetjük meg egyes kezű embertársaink dolgát a lehető legkönnyebben.

Édesapám táskáját Rómában pénzestől, iratostól együtt az idegenvezető „fokozottan óvjuk értékeinket a városban garázdálkodó motoros rablók ellen” című beszéde után egy perccel lopta el – minő véletlen – egy kedves motoros fiatalember. Egyik szomszédom pedig rendszeresen nem zárta kulcsra az ajtaját, mikor elment otthonról „ügyse tör be ide a fene se” alapon. Tévedett.

Azért hiába legyen bárki a rablók legedesebb álma, néhányunknak még így is gondot

jelenthet értéktárgyaink, pénzünk, műszaki cikkeink elrablása, és hasznunkra válhat pár tanács, megkönnyítve ezzel a betörők munkáját, ha mondjuk a saját lakásunkban található kacatjainktól szeretnénk gyorsan és zökkenőmentesen megszabadulni.

Zárainkat feltétlenül úgy válasszuk meg, hogy egy görbe dróttal is minden különösebb gond nélkül nyithatóak legyenek. Legegyszerűbb, ha az ajtó kulcsát egy közeli és könnyen megtalálható helyre rakjuk, hogy betörőnknek ne kelljen sokáig keresgélnie. Ha a kertes házban, esetleg a földszinten vagy az első emeleten lakunk, ablakainkat semmiképpen ne zárjuk be távozás előtt, ne okozunk felesleges idő- és energiapocsékolást a rablónak a téglával való dobálózással. Legjobb, ha még egy létrát is elhelyezünk valahol a közelben.

A készpénznek, ékszereknek keressünk egy kitűnő rejtékhelyet, ahol senki se keresné. Ez lehet akár az ágy alja, vagy a kispárnák csücske. Széft eszünkbe se jusson készíttetni. Házörző ebünket lehetőleg tartsuk jó rövid pórázon, a hátsó udvaron, szobában. De a legjobb egy Cuki névre hallgató vegetáriánus zsebdög, vagy ha beérjük egy ékszerteknőssel.

Riasztóberendezésre meg végképp nincs szükségünk. Ha mégis arra vetemednénk, hogy felszereltetünk egyet, az semmiképpen ne egy számkódos masina legyen, hanem egy dróttal is könnyen kikapcsolható kulcsos darab, az épület külső falára kihelyezve. Végül is azon a pár emberen kívül, akikkel a legközelebbi kapcsolatban vagyunk (két oldalsó szomszéd, a vízvezetékész, a szűkebb család és talán még 1-2 ismerős) úgyis mindenki úgy tudja, hogy nincs egy vasunk sem.

Ha hosszabb időre mennék el otthonról, értesítsük a szomszédok 90 éves pletykafészket távollétünk idejéről, külön kérjük meg, hogy rendszeresen ürtse a postaládánkat, és locsolja meg a növényeinket. Amennyiben nem fecsegné tele az egész környéket elutasításunkkal kapcsolatban, abban talán még reménykedhetünk, hogy legalább postaládánk tartalmát elfelejti kiüríteni, jelezve ezzel a betörni készülőeknek távollétünk tényét.

Ha mindent megtettünk, hogy nyugodt és balesetmentes környezetet biztosítsunk a betörők számára, nincs más dolgunk, mint kivárni, míg előbb-utóbb megtörténik a bűncselekmény. Erőfeszítéseink minden bizonyosan gyümölcsözőek lesznek, de a betörés bekövetkezése után semmiképpen ne felejtünk el látványosan siránkozni, miszerint „Miért pont velem történik ilyesmi?” Jó munkát mindenkinek!

Kovács Katalin

Január óta kettővel többen vagyunk Románia és Bulgária csatlakozásáról

Már 27-en együtt, egy közösségben

Január elsején az Európai Unió két újabb taggal bővült: ha bizonyos korlátozásokkal is, de Románia és Bulgária is csatlakozott az integrációhoz. A 2004. január elsején – a tíz új állam belépésével – létrejött 25 tagú Unió immár a „27-ek” elnevezést viseli. Összterülete már több, mint 4,3 millió km², így az országok sorában – ha az Uniót önálló állammak tekintjük – a hetedik legnagyobb Ausztrália után és India előtt, összlakossága pedig 496 millió, azaz közel félmillió, mellyel a harmadik a sorban Kína és India után. A világon a legtöbb juttatást állítja elő (13,3 billió dollár évente). A 30 tagország mellett természetesen számos, önálló állammal nem rendelkező nemzet, etnikum, kisebbség és sok-sok kultúra integrációja is egyben.

A két „újjonc” területileg és népességszámát tekintve a középmezőnyben helyezkedik el, gazdaságilag viszont abszolút utolsók. Az Unió GDP (vagy főre eső hazai össztermék)-átlaga kb. 26.000 dollár, ezzel szemben Bulgárié valamivel több, mint 9000 dollár, Romániáé pedig hozzávetőleg 8500 amerikai dollár. Ezen adatok fényében persze sokakban felmerülhet a kérdés: miért kellett az Uniónak olyan államok, melyek még a 2004-ben csatlakozott „tízkezlő” is szerényebb gazdasági mutatókkal rendelkeznek, miközben a gazdagabb nyugati államok már így is

nettó befizetővé váltak, vagyis többet fizetnek a közös kasszába, mint amennyit fejlesztésekre visszakapnak. És hogyan viszonyulnak a két új „családtag” (vagy inkább vetélytárs?) érkezéséhez a gazdasági átlag alatt lévő uniós tagállamok (köztünk hazánk is), melyek igyekeznek egyre több forráshoz jutni a rendelkezésre álló pénzekből? A válaszok közt az uniós politikusok a keleti régiók fejlesztésének célját, a történelmi-kulturális összetartozást, a nemzetek közti határok lebontásának vágyát említik a leggyakrabban. De természetesen fontos tényező lehet az is, hogy a csatlakozással új piacok nyílhatnak meg a Nyugat előtt, ahová termékeiket, szolgáltatásikat eladhatják (ne adj’ Isten a hulladékot is!) és melyet, mint munkaerőpiacot hasznosíthatnak érdekeiknek megfelelően. És vajon hogyan fogadják a régi tagok lakosai Romániát és Bulgáriát? Hogy viszonyulnak mi hozzájuk? Egyes felmérések szerint – talán épp tájékozatlanságunk miatt – sajnos nem túl jól... (Pl. az egyik TV-műsor által feltett kérdésre a válaszadók 65,5 %-a mondta azt, hogy nem örül Románia és Bulgária EU-taggyá válásának.)

Megfordult a helyzet: most mi nézünk idegenkedve az újakra?

Magyarország a '90-es évek elején a csatlakozni kívánó országok közül az élen járt gazdaságilag, és az uniós feltételeket is egymás után sikerült teljesítenünk. Végül az eleinte csak néhány, belépésre esélyes ország száma szép lassan tízre emelkedett, ezzel párhuzamosan pedig egyre többször lehetett olyan véleményeket hallani, hogy élenjárókból se-reghajtokká váltunk a mezőnyben az elhibázott kormányzati lépések következtében. Sőt, egyesek szerint a végén még annak is örülhetünk, hogy egyáltalán felvettek bennünket. Ha a helyzet

talán nem is ennyire rossz, be kell látni: van még mit fejlődni, hogy elérjük legalább az átlagot az integrációban, s jó példáért sem kell messzire menni. Szlovénia már január elsején bevezethette az eurót, nálunk viszont még csak találgatni lehet, hogy egyáltalán mikor is léphetünk be az eurózónába...

S mintha ezeket a ránk nézve nem éppen hízelgő tényeket elfelejtettük volna, most, hogy már nem mi csatlakozunk, hanem tulaj-

→ folytatás a 12. oldalról

donképpen már hozzánk csatlakoznak, mintha nem is tetszene nekünk annyira a bővítés. Talán attól tartunk, hogy kevesebb jut majd nekünk a jóból. Főleg, hogy a két dél-kelet-európai államnak több területen komoly segítségekre van szüksége. Pedig pl. Romániának – legalábbis a gazdasági fejlődés terén – nincs szegyenkeznivalója. A növekedés, az államháztartás hiánya, vagy épp a munkanélküliség adatai alapján bizony jobb a helyzet ott, mint itt. (De említhetnénk a korábban elképesztő minőségükről hírhedt román közutakat is, melyek állapota az utóbbi időben szépen javul.) Igaz, pl. a béreket tekintve még elég komoly a lemaradásuk, hozzánk viszonyítva is. Ha így haladunk, lassan át kell értékelnünk a helyzetünket, kilábalni az elégedettség és a másik lenézéséből eredő hibánkból s egyúttal rá kell ébrednünk valamire: van még bőven tennivaló itthon...

Nem csak egy ország, másfél millió magyar is csatlakozott

Talán sokan megfelekednek arról a fontos tényről, hogy miért volt Magyarország számára olyan fontos Románia EU-s taggá válása. Igen, az ott élő nagyszámú magyar kisebbség miatt. A határon túli magyaroknak ugyanis az 59%-a él ebben az országban, tehát többen, mint az összes trianoni magyar együttvéve. Számukra könnyebbé válik a határ átlépése. (A csatlakozás napjától az átkelőknel már csak egy ellenőrzésen kell átessenük és külön uniós sávban haladhatnak.) Ezzel együtt természetesen javulhatnak a magyar-magyar kapcsolatok, és az erdélyi, partiumi, bánási magyarok és moldvai csángók reménykedve várhatják a fejlesztések áldomásait. Az Unió jelentősége tehát magyar szempontból óriási. Túlmutat a fejlett Európához való csatlakozáson: az egyetlen lehetőség a nemzet békés újraegyesítésére. És ezt nem szabad elfeledni.

Sajnos azonban mégsem teljesen igazi megoldás, hiszen a kárpátjai és délvidéki magyarok helyzetének javulására nem sok esély kínálkozik, ugyanis Ukrajna és Szerbia csatlakozása még látóhatáron belül sincs, főleg ha az EU leállítja a bővítési folyamatot. Horvátország is tagjelölt ugyan, a tárgyalások azonban meglehetősen akadoznak. Mindenesetre hazánk – nagyon helyesen – elkötelezett dél-nyugati szomszédunk minél hamarabbi felvételében.

Csakis együtt megy

Európa tehát bővül és remélhetőleg az együttműködés, az egymás érdekeinek és értékeinek tiszteltben tartása és támogatása is egyre nagyobb szintet fog elérni. Mert a leghelyesebb út az együttgondolkodás, a közös cselekvés útja. Magyarország feladata pedig megfelelni elsősorban a saját határain belül és kívül élő magyaroknak, saját értékeinek, kultúrájának és emellett a közösségi elvárásoknak. A fejlődés és egyben a hagyományok ápolása, megőrzése azonban mindannyiunk kitartó munkáját is igényli.

Kovács Andor
koanx@freemail.hu

„Reklám, te mosolygó hulla”

Vége az ünnepeknek, mit is csinálhatnék? Tanulás kilóve, ez egyértelmű. Kimozdulni nincs kedvem. Eleget rohantam rokontól rokonig, hogy mindenkit biztosítsak mély és örökké tartó meleg szeretetemről. (Még ha hónapok óta nem is láttuk egymást.) Ételit is már csak muszájból veszek magamhoz, a létfenntartás végett. (Persze kizárólag olyat, aminek semmi köze káposztához, halhoz, mákhoz, és egyéb elmaradhatatlan karácsonyi menü-kellékekhez.) Az alkoholemérgezés veszélyével kecsgetető szilveszteri nagy bulikon is túl vagyunk, hála istennek. Pengeélen táncoltam... Mindenesetre azt kell hogy mondjam: most már elég!!! Kiégetem a nagy, ünnepek alatti „pihenésben”.

Szóval mit is csinálhatnék? Míg kitalálok, leülök a tv elé, ahogy minden jóérezésű főiskolás tenné, aki tudja, hogy még legalább fél nap rendelkezésére áll a következő vizsgáig. Igazán nem vagyok nagyigényű, nem várok semmi kulturálisát, mélyenszántót, sőt még szórakoztatót sem. Elég lenne pusztán, ha nem borítana ki. És mit kapok? Reklám reklám hátán. Én meg csak nézem, nézem és szép lassan elkabulok ettől a csodálatos világtól, ami elem táru.

Bizonyára hirtelen Csodaországban teremtem. Itt aztán az ég valóban vakítóan kék, a fű pedig igazi zöld. A nap épp ebben a pillanatban sütött ki, az esőcseppek pedig apró szikrázó gyémántokként verik vissza a fényt a fák leveleiről. Nincs környezetszennyezés, az ózonlyuk bezárult, a levegő tiszta éppúgy, mint a patakokban vidáman csörgedező víz. Boldogság ragyogja be kis szívünket. De miért is lennének szomorúak? Mindenki csodaszépnek és gazdagnak született. És ha mégsem? Ó, semmiképp sem szabad elkeserednünk, itt mindenre van megoldás! A legújabb, tudósok által előállított cucc: arckrém, sampon, hajbalzsam, narancsbőr elleni testápoló ultramegaszuper száraz bőrre, barnítókrém, parfüm és örök fiatalságot biztosító szérum is „2 in 1”. Mellékhatások nincsenek, természetesen tudósaink saját magukon tesztelték, hiszen ma már mindenki hős állat- és természetvédő is egyben. De ha ez nem lenne elég, az új mosogatószerünk is hasonlóképpen funkcionál, amellett hogy a zsírt is kozmikus erővel és sebességgel oldja. Nem is beszélve arról a szerről, mely az összes eddig felváltva egymaga birkózik meg vízkövel, rozsdával, és a wc peremén belül meglapuló ocsmány kis bacikkal. Ezek a bacik ránk már nincsenek hatással, de ha mégis? Egy aprócska fertőzéstől, lábgombától, hátfájástól vagy vizelettartási és prosztata problémától manapság már nincs okunk félni. Mindenre van gyógyír! Egy szimpla megfázás vagy eldugult orr igazából csodavilágunkban szót sem érdemel. Megkérdezhetjük orvosunkat, gyógyszerészünket a mellékhatásokról, de felesleges, hiszen nincsenek. A hatékonysági százalék pedig egyenesen az egekben, még egy elefántot is kigyógyítana. Most már mindenben testünk, lelkünk, nem szomorítanak tovább menstruációs problémák, sem a gyerek kipirosodott popsija.

Szinte lehetetlen, de ha esetleg mégsem tudnánk előteremteni a legnagyobb plazma tv-re, vagy a legújabb luxuskategóriás autóra a

keretet, itt ezt is megoldják helyettünk! Csak becsúztatjuk hitelkártyánkat a csodamasinába és minden oké! Ott hátul pedig már jönnek is, sőt csatasorban menetelnek a kis árzabálók és kamatadófalók, csupa vérszomjas kis szörnyeteg, akik megmentenek a magas kamatoktól és az inflációtól. Az aranytojást tojó tyúkról nem is beszélve, amit ma már „lekötött bankbetétnek” hívnak ebben a modern világban. Ha mindez megvan, már igazán gyerekjáték lesz a „keményteknős” háttérképet megszerzeni vadiúj, milliőkat érő mobilunkra. Boldogság a tetőfokon! Csak nehogy felébredjünk...

És hogy honnan jutott mindez eszembe? Oliviero Toscani könyvét olvasva (Reklám, te mosolygó hulla) gyorsan rádőbbsen az ember, mekkora ártítás az életünk. A reklámguru elmeséli, Luciano Benettonnal karöltve álmodták meg, hogy plakátkampányukkal felrázzák a világot. Polgárpukkasztó, olykor egyenesen háborzongató képek készítésekor nem félték olyan eszközökhöz nyúlni, melyek alapjaiban rengették meg a betonbiztosnak látszó reklámvilágot. Úgy, mint meztelenség, éles, szinte karcoló ellentétek, véres ruhafoszlányok, haldokló emberek. Bizonyára mindannyian láttátok már néhány ilyen művet, melyek egyetlen tűszúrással pukkasztották ki a reklámok hatalmas rózsaszín szappanbuborékát. Megmutatták a másik oldalt, ahol nem süt a

nap, háború van és naponta több ezren fertőződnek és halnak meg AIDS-ben, mert nincs, aki segítsen. Felhívták a figyelmet milliók szenvedéseire, amiről a világ nem akar tudomást venni. És sikerült! Benetton felajánlotta bevételeinek nem kis százalékát ezeknek az embereknek, országoknak a megsegítésére, és milliók kezdtek el termékeit vásárolni, tudván, hogy ezzel azon a bizonyos másik oldalon segítenek.

Ha érdekelnek valakit a képek, keressen rá az interneten és meg fog lepődni megrázó hatásukon. Ha pedig a háttér is érdekel, ajánlom figyelmetekbe a könyvet: Oliviero Toscani – Reklám, te mosolygó hulla.

Röné
a fotók illusztrációk

VÉLEMÉNY

„Nyelvében él a nemzet”

Humánerőforrás

Székely László

A kifejezés megszületése arra a közgazdaságtani törekvésre vezethető vissza, hogy pénzre is lefordítható legyen az ember ereje, teljesítménye. A kifejezés ugyanakkor, ha jobban belegondolunk, akár istenkáromlásként is felfogható, hiszen hogyan is lehetne forintosítani egy ember teljesítményét, képességeit, amikor azok felbecsülhetetlen értékűek? A fogalom azonban jól tükrözi azt a piaci szemléletet, amely tévesen úgy értelmezi az embert, mint valami véges számú program által vezérelt robot.

Ugyanakkor egyre többen vannak társadalmunkban, akik valóban pusztán robotként érezhetik magukat, amikor a munkájuk egyik perceről a másikra feleslegesnek minősül, vagy egyre kevesebb ellenértéket kapnak ugyanannyi munkáért. A humánerőforrás a tőke szempontjából tulajdonképpen ténylegesen robotot csinál az emberből. Azt azonban ne feledjük, hogy az ember sokkal több, mint munkaerő vagy erőforrás.

Maga a globalizáció is tulajdonképpen az emögött a kifejezés mögött meghúzódó filozófia végterméke. Hiszen a kvázi rabszolgamunkával előállított, többszázszoros haszonkulccsal forgalmazott „márkás” termékek léte is azt bizonyítja, hogy az emberre bizony lehet pusztán erőforrásként is tekinteni.

Világunk még mindig abban az irányban halad, miszerint igen, az ember többé nem ember, csak munkaerő, vagy még az sem, hanem egyszerű, kitermelhető, lerabolható, kifosztható erőforrás. Ezt a szemléletet ma a divatos „neoliberális felfogásnak” nevezik, ami nem több egy ámitásnál. Tudniillik olyan, hogy munkaerő, nem létezik, sem humánerőforrás, csak emberek vannak. Emberek, akik szerves részei környezetüknek, és felelősséggel tartoznak a legtágabb értelemben vett környezetükkel szemben. Ennek a környezetnek viszont a többi ember is része, ezért mások kizsigerelése tulajdonképpen legalább akkora hiba, mint a természet kifosztása.

Ezért tulajdonképpen ez a fogalom nem más, mint egy, a nyelvünk ellen elkövetett erőszak, amely így az emberek gondolkodását is megfertőzi. Majd egyre többen elhiszik, hogy van olyan kifejezés, hogy humánerőforrás. Egyre többen tekintenek másokra pusztán erőforrásként és egyre többen gondolják úgy, hogy embertársaik, beosztottjaik csak arra várnak, hogy erőforrásként őket egy szép napon lecsapolják.

A valódi erőszak tulajdonképpen nem a háborúkban rejlik, hanem azokban a mestersegesen létrehozott kifejezésekben, amelyek meggátolnak bennünket a környezetünkkel való szerves egység megőrzésében, ápolásában vagy helyreállításában. A valódi zsarnokság sem a zsarnokoké, hanem azoké a fogalmaké, amelyek a minket körülvevő valóság helyes értelmezését sem teszik lehetővé.

Agytröszt

A királyságban egy ember felelt mindenért. Ezért hát kitalálták a demokráciát, amelyben senki nem felel semmiért.

MKKP

„Belátom, hogy gyalogosként semmi jogom az úttesthez.”

A Magyar Kétfarkú Kutya Párt a választások előtt robbant be a köztudatba, akkor még a választási rendszer visszasszágának görbe tükröt tartva. Azóta sokféle különböző dolgot állít pellengérré, olykor mindössze pragmatikai jelenségeket exponálva, néha a kereskedelem mindenhatóvá vált szemléletét kikarikírozva. Találhatunk azonban pusztán hülyeségeket is a matricák között, az azonban vitathatatlan, hogy a jelenség igen szuggesztív.

Ennek több lehetséges oka is van. Először is napjainkra a hajdanában megkötött társadalmi szerződések és közmegegyezések jó része megkövült állapotba került. A jog diktálta, köztéren is olvasható parancsok, tilalmak, feliratok olyannyira elszakadtak a mögöttük álló eredeti társadalmi igénytől, konszenzustól, hogy ezek újraértelmezése már szinte könnyörgött magáért.

„Belátom, hogy gyalogosként semmi jogom az úttesthez.” Alatta „Igen” gomb. Az úttesten való gyalogosátkelést elősegítő (?) nyomógombos rendőrlámpa kitűnő táptalaj a társadalmunkat eluraló motorizáció kritikájának. Egykoron társadalmi szerződés eredmé-

nye volt (?), hogy a gyalogosok közlekedésére szolgáló járda és a gépjárművek közlekedésére szolgáló úttest funkcionálisan szétválasztásra kerüljön. Abban a korban történt ez, amikor az utcákon még gyerekek játszhattak és labdázhattak. Az utak minőségének javulása, a gépjárművek gyorsulása (erről volt-e vajon társadalmi konszenzus?) viszont oda vezetett, hogy a városokban a gyalogos közlekedés többé már nem volt lehetséges biztonságos módon. Ezért megjelentek azok az „egyezményes jelek”, amelyek ismét lehetővé tették az ember gyalogos mozgását anélkül, hogy szíjjelpaszírozna bennünket egy 30 tonnás kamion, amely ráadásul 80-nal még belterületen.

Hogy mindent egybevetve megérte-e a járdák és úttestek funkcionális szétválasztása, mára már cseppet sem egyértelmű. Gondoljunk csupán csak a szabadkereskedelem okozta szerteágazó problémahalmazra, az emberek elkényelmesedésére és a közúti balesetben évente elhalálozó emberek számára, vagy a közlekedési eredetű lég- és zajszennyezésre...

De elég, ha pusztán arra gondolunk: mitől egyértelmű az a társadalmi szerződés, hogy a városok belsejében nem a helyi lakók, gyalogosok, gyerekek uralkodnak a köztereket, utcákat és utakat? Megkötött-e vajon ez a társadalmi szerződés valaha is? Vagy csupán ismét annak vagyunk tanúi, hogy egy tehetős réteg társadalmi konszenzust szimulálva egyoldalúan saját javára megváltoztatta a közterek használatának rendjét?

Nos, ez a „rendet” kérdőjelezi meg az MKKP ominózus „street art”-ja, és ebben áll nagyszerűsége, bátorsága és kritikája.

SZL

Az utcát járom egymagamban...

Udvari Máté

És Marília csak sír

Marília a teraszon ül, és a korlátra felfuttatott repkényi zöldje felett a néma, ónszürke vízi tavat nézi. A víz alig fodrozódik az esti szellőben; inkább csak a lasscskán hazaszállingózó csónakázók evezőcsapásai mozgatják meg. Már csak percek vannak hátra, hogy a Nap eltűnjön a hegyek mögött, melyeket a homály masszív, sötét tömegekké gyúrt. Az alkonyatban mintha mindent élesebben lehetne hallani: a csónakázók egymás közti duruzsolását, a víz kottyánását, a már kikötött csónakok össze-összekoccanásának zaját, vagy akár csak egy nyugovóra térő vízimadár rikoltását.

Narancsos-vörös fények lobbannak fel a vendéglő falán, és a tó fölé nyúló teraszon. Látszólag mintha a semmiben függnének, akár a lápi lidércek vagy Szent Elmo tüze. Az egyik kis láng Marília asztala felett táncol, olyan magasságban, hogy sejtelmes, meleg fénye ne zavarja az asztalnál ülőket. Új találmány ez is – a huszonkettedik század romantikája.

De Marília most egyedül van, és egyedül is akar maradni. Egy félig üres, sötétzöld üveg az ő egyetlen társa. Egy szarvas bámul rá a címkeről. Nézi, nézi a rajzolt állat magas homlokát, majd hirtelen mozdulattal felkapja az üveget, és meghúzza. Prüszköl is utána.

A terasz lassan benépesül, megérkeznek a csónakázó vendégek. Halk zene szól, melybe beszélgetés, nevetgélés vegyül, majd vadsült illata terjeng, és az emberek hangját felváltja a kések és villák csengése. Sötétség borul a világra, a lángok fénye kissé felerősödik, de csak annyira, hogy még látszódnak a csillagok. Ilyen magasan, a hegyek között tiszta és erős a fényük.

Marília ismeri őket. Elvégre Paul csillagász volt... pontosabban még most is az, hiszen él, miért is ne élne? Csupán egymás számára hallottak.

A világ másik felén hűvös, szeles idő fújja be az olcsó kocsmába a vendégeket. Egy antik LCD-tévé lóg a bárpult felett. Bokszmeccs megy, amit senki sem néz.

Az asztalon sárga foltos, kockás terítő van. Ketten ülnek mellette, kezükben söröskorsó. Még három-négy másik áll az asztalon üresen, oldalukra a hab bizarr mintákat rajzolt. Néhány korty még pang az aljukban, de azt már nagyon keserű volna meginni.

Az egyik férfi magas, vállas. Szabályos, kellemes arcán kifürkészhetetlenül semleges kifejezés ül. Paulnak hívják. A másik ember Mikey, a kollégája. Szemüvege mögött okos, szomorú tekintet ül. Csendben hallgatja Pault.

– Nekem aztán igazán mindegy – mondja az. – Ha neki ez kell, ám legyen. Nem vagyok hajlandó megalázkodni előtte, bármennyire szeretné is, és ez az utolsó szavam.

– Nem is azt mondtam, hogy alázkodj meg. Most akkor szereted, vagy sem?

– Jó kis csaj – bámul a sörébe Paul. – Aranyos is, meg minden. De azért van egy határ...

– Ennyire szégyelled bevallani magadnak, hogy fontos számodra?

– Nem fontos! Hányszor mondjam meg el? – tiltakozik Paul kétségbeesetten. – Jó volt

vele lenni, de semmivel sem jelentett többet, mint akármelyik! Fogd már fel!

– Most akkor kell a tanácsom, vagy sem? – húzza fel az orrát Mikey, és úgy tesz, mintha el akarna menni.

– Ugyan, Mikey! – ragadja meg a kabátujját Paul. – Rendes haver vagy, csak nem sértődsz meg? Nem akartalak megbántani, csak azt hiszem, nem igazán értetted meg a szempontjaimat.

Mikey visszaül. Pontosan ezt a viselkedést várta a kollégájától. Jól ismeri, már évek óta dolgoznak együtt, és így tudja: Paul egyfelől szerelmes, másfelől képtelen szembenézni önmagával. Ezen felül még megátkozottan makacs is. Nehéz rajta segíteni.

– Na ide figyelj – veselkedik neki mondókájának. Rákönyököl az asztalra, arca olyan közel van Pauléhoz, hogy valósággal éremlyíti a szájából kicsapó kocsmaszag. A szemébe néz. – Szeretném, ha komolyan vennéd, amit most mondani fogok, mivel te kérted a véleményemet. Hát nesze. Tudod, miféle üzlet nyílt a régi fodrászat helyén?

– Melyik fodrászat?

– Két sarokra innen. Ahol annak idején kicseréltetted a hajadat feketére.

– Oké, tudom, melyikre gondolsz. De arról nem hallottam, hogy bezárt.

– Márpedig így van. Szóval – kezdi újra Mikey –, ott nyílt meg az egész országban az első Személyiség-szalón.

– Hát az meg mi? – vág közbe Paul. Arcán látszik: nem tetszik neki.

– Nem hallottad? Pedig az ügyel tele volt a média. Arról van szó, hogy kikísérleteztek egy olyan eljárást, mellyel az ember személyiségéből egyes tulajdonságok kiragadhatók, és másikká cserélhetők. Medicina a léleknek. Erre volna szükséged neked is. Ne szólj közbe! Hagyd, hogy végigmondjam. Szóval, a te helyedben én kiműtteném magamból azt a fene nagy önérzetet, kompromisszumképtelenséget és makacsságot, azután repülőre ülnek, és megkeresném Mariliát. És boldogan élnek, míg meg nem halok.

Mikey szavai elszállnak, és csend marad utánuk. Paul csak nagy sokára szólal meg.

– Nagyot csalódtam benned, Michael. Abban bíztam, hogy igaz baráti tanácsot kapok tőled – erre te azt javaslod, hogy csonkítsam meg önmagamot, és alázzam magam porig azért, hogy visszakönyörgöm magamat ahhoz a nőhöz, akit én dobtam ki. Nagyon nagyot csalódtam most benned.

Mikey előtt vörösbe borul a világ.

– Igazán? Az őszinte véleményem csaló-dást okozott a te büszke kis macsó lelkednek? És ahhoz mit szólsz, hogy az egész Intézet rühell téged, mióta kitértad azt az albán hallgatót a távesőidejéből? Mert veled nem lehet megegyezni, mert te presztízskérdést csinálsz minden vitából, mert te nyilvánosan szidalmazod azokat, akiknek veled szemben igazuk volt? Én azért nem fordultam el tőled, mert mindig bíztam benne, hogy talán Marília észhez térít, de tévedtem! Fölszegett fejjel élsz, de mi lesz, ha egyszer jön egy penge nyakmagasságban?

Paul nem szól semmit. Feltápászkodik. A zsebében kotorászik, és néhány pénzdarabot dob az asztalra.

– A vendégem vagy a sörre – mondja. – Nem segíttél rajtam, de gyenge vagy és megalkuvó, tehát nem tehetsz róla. – Az ajtó felé indul. Már kitérult előtte, mikor visszaszól:

– Ne reménykedj, nem mondom fel. Kíváncsi vagyok, kettőnk közül ki lesz majd intézetvezető: te, vagy én... Tekintve, hogy az idezettséged jelenleg a fele sincs az enyémnek, nem kifejezetten tartok a konkurenciától.

Kimegy, és csípős hideg áramlik be a nyomában. Mikey megszámlolja az asztalon heverő pénzt, majd hozzátessz még egyszer annyit. Ő is kifelé indul.

Az utcán körtlénz. A mágnesvasút megállója felé haladó alakok közül kimagaslik Paul. A másik irányban, a belvárosban mostanában zárt be a személyiség-átalakító szalón. Az a hely, ahol Mikey az együttérzést és a segíteni akarást vésette bele az agyába.

Kádi Péter

BUÉK

Legyen vágyad tenger
hozá olyan ember
aki teljesíti minden gondolatod

Legyen tetteidben
társad a siker
mikor arcod az élet vizében mosdatod

S légy az ismeretlenre
kíváncsi mint lehetőségre
ezt adja neked az új évéd s mind az új napod!

Az érzés nekem elég

Bajusz Attilát az IH-ból és a SZIN háza tájáról már ismerhetjük, hiszen az ő keze is jócskán benne van az ifjúsági programok szervezésében. De azt kevesebben tudják, hogy ő énekes is, aki megjárta a jazz-konzit. Ma mégis más pályán dolgozik. Hogyan és miért lesz egy zenészből programszervező? Erről érdeklődtem Attilánál.

– *Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba a zenével?*

– Ez egy borzasztó egyszerű folyamat. 13 éves korom óta foglalkozom zeneszerűségekkel. Általános iskolában hegedültem, majd dobolni kezdtem, mert bátyám amatőr zenekarában nem volt ritmusszekció, így felvetődött, hogy majd én dobolok. Űgy is lett: tesóm gitározott, én pedig doboltam, rém rosszul, sőt szerintem sehogy. Pedig jártam ütőtanszakra is a zeneiskolába. Mikor 16 éves lehettem, bevettük Jáksó Lászlót a formációba, mint szintetizátoros. Majd ő keresett meg azzal, hogy az Elektroschock nevű, Depeche Mode érzésű, szintipopot játszó zenekarába elmennék-e énekelni. És elmentem. Az Elektroschock zenékhez ő készítette el a számítógépes programokat (volt neki digitális szintetizátora, ami akkor nagy szó volt). Egy Skodát cserélt el a DX100-asért, amivel készítettük a demóinkat. Aztán ez az időszak hamar véget ért. Egy évig énekeltem itt, majd jött egy lány, akibe Laci szerelmes lett, így a zenélésünk abbamaradt. A lényeg az, hogy az éneklés innen datálódik. Most a 15 éve működő Útközband formáció tagja vagyok. Sokan játszottak itt: Dörnyei Gábor, Denert Árpád, Németh Miklós, Látó Attila, Kecskeméti Sándor, Máté László, Gunics Antal, Karácsony Zsolt, Bán Zoltán; emlélem, nem felejték ki senkit. Volt egy másik zenekar is, amit Máté Lacival csináltunk; azzal nyertünk az Erkel Diákünnepken egy második helyezést. Ugyancsak Máté Lacival 1992 körül volt egy próbálkozásunk egy rock-operaszerűséggel. Ekkor indult a rendőrség DADA programja, ami felkarolta a projektünket, így volt pár előadás nagyobb városokban. Érdekes volt, hogy egy stilisztikai és más hibákkal teli dologból miként is lehet létrehozni valamit, ami sok hitet adott a tagoknak. Bár nem nagyon tudtuk azt, hogy hogyan is kell ezt csinálni, de a lelkesedés nagyon nagy volt. A lényeg, hogy nagyon sok embert összehozott: sokuk színészi pályára lépett, musical szakon énekel, valaki pedig teljesen más dolgot csinál.

– *A hangodat miért kezdted képezni?*

– Egyre több fellépésünk volt, és én nem nagyon tudtam énekelni, mindig elfáradtam, beteg volt a torkom, hangszálgulladásom volt. Űgy gondoltam, mielőtt teljesen lenémulnék, valaki csak mutassa meg, hogyan is kell ezt csinálni. A hangadottság és széles hangterjedelem nagyjából adott volt, meg a hallásom is, így némelyest tisztult és már nem volt olyan borzalmasan hamiskás. Az első énektanárom a bátyám volt, aki folyamatos kritikai megjegyzésekkel illette az én otthoni próbálkozásaimat. Mindig lehordott, de aztán addig gyakoroltuk, amíg jó nem lett. Aztán elkerültem Berki Tamáshoz (jazz tanszakon tanít). Kifejezetten hozzá akartam menni, mert szerintem ő a legjobb a hangképzésben.

Hogyan kerültél a Kőbányai Zenei Stúdióba?

– Máté Laci barátom beszélt erről a lehetőségről. Akkoriban sokat zenéltünk együtt és erősödött, hogy menjek föl, mert nekem jó lesz. Jelzem, ez novemberben volt, mert egy kicsit megfellekedtem a dologról, de ekkor már vége volt a főlvételinek. Mikor odaértem Kőbányára az iskolához, pont összehalálkoztam Tamással. Mondtam neki, hogy hozzá jöttem, énekelni szeretnék. Kérdezte, hogy most? Mondtam: most. És pont volt egy hely az osztályában. Énekeltem kb. tíz percet, és azt mondta: ez tök jó, menjek el beiratkozni. Számomra az csak később derült ki, hogy a többieknek egy komoly felvételijük volt, nagyon sok embert kirúgtak, én pedig ilyen könnyen bekerültem. Ezt a mai napig sem értem, mert szerintem nem voltam egy nagy durranás... mindegy. Innentől másfél évig ingáztam Pest és Szeged közt úgy, hogy a kalauz már röhgött rajtam. Biztos azt gondolta, betegségem van, vagy valami mániákus vonatkozó lehettem a szemében. Volt, hogy a vonaton készültem az énekórákra: a két vagon közötti rész teljesen megfelelő hely a „hangképzéshez” – szó-

val ordítóztam egy walkmannel a fülemben. Senki nem zavart, volt egy csomó idő, és még hangoskodni is lehet két kocsi között. Aztán talán 2 évet jártam Kőbányára, egészen addig, amíg a főiskolán be nem fejeztem a tanulmányaimat.

– *Milyen szakos voltál?*

– Biológia-technika szakosként kezdtem, aztán egy probléma miatt harmadév első felében abbahagytam a biológiát és fölvettem cserébe az oktatástechnikát. De oda csak addig jártam, amíg a technika szakot be nem fejeztem. Akkor volt lehetőség az egyszakos diploma kikérésére, így a technika szakos diplomát kikértem, és utána nem jártam tovább iskolába. Egyébként rá kellett arra is jönnöm, hogy a zenélés nem nagyon tesz jót az iskolának...

– *Miért hagytad ott a Kőbányai Stúdiót?*

– Miután már volt diplomám, fizetössé vált a kőbányai oktatásom, amit nem tudtam finanszírozni. Akkor Póka Egon volt az igazgató, aki

behívatott és hihetetlen ordítózásig lementünk, hogy én el fogok veszni, meg nem kell nekem fizetni, kitalálunk valamit. Megmakacsoltam magam és nem mentem többet. Még egy hónapig ment a hercehurca, aztán érzékeltetted a döntésem véglegességét.

– *És mi történt ezután?*

– A stúdió után még sok pesti zenekarban énekeltem. Mind ilyen feldolgozósdís, pubban zenélős csapat volt. Csak nekem nem volt semmim Pesten: se lakásom, se albérletem, így nem egy és nem tíz alkalom volt, hogy a Nyugati Pályaudvaron vártam a reggelt, mert a koncerteknek általában kettő körül vége volt, az első vonatig csak csinálni kellett valamit. A gázsimat meg jó esetben egy hajléktalan mellett őrizgettem. Este eljászod a klubok színpadján az összes dalt, amit tudsz, majd kimész csövezni a Nyugati Pályaudvarra: ez egy erős kontraszt.

– *Hogy került a képbe a szervezés a zenélés után?*

– A stúdió akkor indult be, amikor én is elkezdtem. Sokat jelentett az, hogy az indulásnál nagyon sokan jártak oda, akik mai napig is a szakmában vannak. Volt egy zenekarunk Pesten, ahol Váci Eszter és Péli Barnabás is vokálozott. Ugyanabba a csoportba jártam énekelni Nagy Lacival, Tornóczki Ferivel és sok mással is. Űk most is a szakmában funkcionálnak, zenekarokban vannak, így ha nekem valamelyik zenekar vagy előadó kell, felhívom őket, és segítenek nekem. Sőt, ott vannak azok is, akikkel a stúdió után zenéltem. De semmi tudatosság nem volt abban, hogy én szervező lettem. Én a zenekaromat akartam felléptetni minél több helyen. Akkor mondták, hogy kéne valaki. Például Koncz Zsuzsa. Tudtam, hogy az egyik barátom Koncz zenekarában van, felhívtam és lebeszéltem a koncertet. 10-15 perc alatt bárkit el tudtam érni. A személyes megbeszélés pedig sokkal jobb, mert van garanciám arra, hogy akit személyesen ismerek, nem fog átverni, biztosan eljön.

– *A szervezés mellett ugyanúgy zenélsz. Ma nem báno-d, hogy otthagytad Kőbányát?*

– Nem. Én attól ugyanúgy zenélek, de nekem a zene szórakozás. Űgy tudnám megfogalmazni: a zenélés a hobbitól több, a szakmától pedig kevesebb. Borzasztó fontos maga az éneklés, de nem fontos a fellépés. Erről mentek a veszekedések Eggonal is. Voltak törekvések, hogy csináljanak belőlem valakit, de nekem nincs ilyen fajta exhibicionizmusom. Négy vagy öt zenésszel együtt játszani és hasonlóképpen gondolkodni egy adott zenéről, problémáról, a pillanatról, a harmóniák egymás utáni váltakozása: ez az érzés nekem elég. De hogy ezt nézze valaki, az nekem nem annyira fontos.

KI

fotó: internet

axelero
internet

Ha a Jingle Bell-t már unod!

Biztos vagyok benne, hogy legalább annyira elege van mindenkinek az ünnepi zenékből, mint a vizsgákból. Ha választani kellene egy szülgort és a Last Christmas között, nos, nehezen menne a döntés. Az persze már elviselhetetlen, hogy mennyit képesek a rádiók nyomtatni ezeket a maszlagokat. Úgy tűnik, jó üzlet az ünnepi nóta írása. Sajnos túl sokan próbálkoznak ezzel, és ahelyett, hogy a szeretet ünnepét bensőséggé tennék, csak a gyomrot forgatják fel. Ebből a szempontból a konzervatív vonalat választom, és inkább hallgatom Kis karácsonyt vagy az Örömdát egy kórus előadásában. A popzene persze szórakoztatóbb. Az egyik hazai csatornán két klasszikus koncertjét nézhetem meg a magyar közönség. Robbie Williams karácsonykor gondoskodott a kellő hangulatról, Madonna pedig újév első napján brillírozott. Bár Madonna számomra nem nyújtotta az elvártakat, táncosai kárpotóltak az életmódban.

A karácsony ünnepe zenei berkekben gyásszal végződött. Egy jelentős személyiség távozott december 25-én, akit csak úgy emlegetnek, hogy a soul keresztapja. James Brown meghatározta a feketék popzenéjét, irányt, példát és kitalást mutatva sok további énekesnek. Kevesen vannak azok, akik még nem hallottak tőle dalokat, ha nem másképp, akkor feldolgozásban. Merthogy abból van bőven. Sinthead O'connor, Dr. Dre, Prince – csak néhány név a feldolgozók listájából.

Olyan slágerek kapcsolódnak hozzá, mint a I got you (I feel good), It's a mans world vagy a Sex Machine. Na ugye ismerős a cím! Ahogy kimondjuk ezeket a szavakat, már hallani is a zenét hozzá! Gerappaaaaa. Nekem a „boogie” már a lábamban! És, hogy a vizsgaidőszak vége ne csak a tanulás és a lazulás –, irány a táncpálya, a disco, vagy ki tudja, hova járunk a mai fiatalok!

rua

fotó: internet

Zen(e)dülő

EMO

Ruzsinszki Anita

Az én ifjúkoromból kimaradt a lázadás, a folytonos ellenkezés, a mindig mást csinálók, mint amit a szülő mond. Talán nem voltam igazi tini? Lehet, de azért a Szívtipró gimi nálam is megtette a hatását!

Én is, mint mindenki más, követtem a divatot, magazinokat olvastam, tanácsokat arról, hogy hogyan csípjük fel az évfolyam leghelyesebb srácát. Végül is olyan sok minden nem változott azóta, csak Bravó helyett az újság neve Cosmo. Aprópó divat. Úgy voltam mostanág, hogy újat már nem mutatnak nekem. Alteros arc acélbetétes bakancsban, plázacica fehér csizmában, pink kabátban, deszkás kemény gyerek, oldalra fordított baseball-sapkával, bőszerű farmerben. Lúzer répanadrágba begyűrt kockás inggel, vagy a macsó Devergo pulóverben. Ezt ismeri mindenki! De most, a karácsonyi ajándékvásárlás közben, valami ÚJ-at észleltem. Ez az újdonság, ami csak nálunk az, az EMO. Nagyjából ennyi: 14 és 20 év közötti fiatalok körében terjedő zenei irányzathoz kapcsolódó öltözködési szokás. A lényeg, hogy feltűnő legyen. Kulcsszavuk: extrém. Kicsit punk, kicsit hip-hop, kicsit pop, de nagyon dark. A lényeg a fekete. Hajban is, és ruhában is. Lássuk, ha ebbe a stílusba szeretnénk tartozni, akkor mit kell tennünk: pearcing a szájba, de legalábbis az arcon, hogy mindenki jól láthassa. Hajad ferd feketétre, fésüld és szelöld a szemedbe. Nem baj, ha nem látsz, trendi vagy, az a lényeg. Tapadós felső viselete elkerülhetetlen. Na igen. A lányoknál ez kifejezetten előnyös. De fiúknak is kötelező a feszes naci és póló. Az izom, az nem kell...sőt, ha tudsz, inkább fogyjál még. A telteknek nem való az Emo. A fekete körme és szemfesték úgyszintén kelléke a stílusnak, nemtől függetlenül. Sajnos csak egy férfi van, akinek jól áll a smink, az Brian Molko (Placebo). A cipő maradt ki. Nos, itt lehet variálni. De egy igazi emo-s slipont hord. Tudjátok, az a belebújós gumírozott dorkó halálfejes mintával. Ipod a zsebbed, és nyomás! Anyád sem ismer fel többé! De mit kell ehhez hallgatnod? Érzelmes punkzenét. Merthogy a név: EMO, vagy másképp emocore, az emotional és a hardcore szavakból tevődik össze. Sok együttes tiltakozik az emo kifejezés ellen, miszerint ők punkrockot játszanak. Egyszerűen csak érzelmet visznek a dalaikba. De az az imázs, amit az AFI, My Chemical Romance, Tokio Hotel vagy a Panic! at the disco képvisel, teljességgel összeforrt az Emo kifejezéssel. A mainstream populárisabb változatba a kezdetekben tényleg keményebb hardcore zenét játszó együtteseket. A korai bandák a '90-es évek elején vagy feloszlottak, vagy stílusváltáson estek át.

Mára már az akkor Emo-nak nevezett irányvonal elhalványult, szinte kihalt. Most már populárisabb formát hordoz a zene. A fent említett zenekarok is inkább öltözködésük és viselkedésük miatt kapják az Emo megnevezést, nem pedig a zenéjük hangzásvilága miatt. Az Emo zene olyan, amilyen. Némelyikből hiányzik az eredetiség, de ettől még hallgatható. Ha megvan a kellő hangulat hozzá, még élvezhető is.

Ákos (Falcon media)

2006. október 20-án, Ákos tizennegyedik albumaként jelent meg a Még közelebb. A négy évig készülő lemezen összesen tizenkét dal hallható, amelyek az „igazságra rádöbbenő felismerés derűjét” adják vissza.

A személyes hangvételű lemez Ákos igényes munkájának gyümölcse: ő írta a dalok szövegét, szerezte a zenét és hangszerelte a dalokat, ahogyan korábbi lemezeinél is tette. Az előadó elárulta, hogy szeret egyedül dolgozni, hiszen csak így tud dalt írni.

„A komponálási időszak után beindul a közönségi munka is: a hangfelvételeknél Lepés Gábor az alkotótársam, a vonósüteteimet Pejtsik Péter írta zenekari kottába, a dobokat Bánfalvi Sanyi püfölte, a vokálhangzást pedig a Vivat Bacchus énekegyüttes munkája egészíti ki. Minden gitárt, zongorát, egyéb hangszert magam játszottam fel.”

Balladalemeznek indult, így több dal akusztikus gitárra fródott (Minden most kezdődik el, Őszi tájkép, Egyetlen hívó szó elég), majd bekerült néhány rockosabb hangvételű dal is: a Gépszabadság, a Tű a vénán és a Mondj igent.

Az albumot az Adj hitet című dal harangozta be, amelyhez klip is készült. A dal különleges, nem hű az eddigi Ákos dalokhoz. Az előadó így beszélt róla: „Az Adj hitet szvinges lüktetését tartottam a legkönyebben befogadható zenének az albumon, talán a szöveggel sem nehéz azonosulni, mindenki szeretné hinni, hogy „élni szebben is lehet”. Én is.”

Az 1956-os forradalom 50. évfordulója körül jelent meg a Még közelebb. Ezen alkalomból szól az 1956 című dal. De rejtetten is emlékeztetésre bír bennünket a szerző: 12+1 track-et sorakoztat fel és a felvételek összideje is közel 56 perc.

Különlegessége, hogy a CD mellett egy DVD is található, amelyen a teljes hanganyag Dolby stereo, Dolby digital 5.1 és DTS hanggal is hallható, valamint látható az Adj hitet klipje és egy kisfilm, melyen Ákos három dalt (Egyetlen hívó szó elég, Őszi tájkép, Minden most kezdődik el) ad elő akusztikus gitáron.

A megjelenés után egy héttel már aranylemez lett a Még közelebb, öt hét alatt érte el a platina minősítést. Az albumot népszerűsítő koncertekre is rohamosan fogytak a jegyek.

A szegedi koncert (2006. december 14.) telt házas volt. Az ülhelyek korán elfogytak. A közönség vegyes volt: idősebbek, középkorúak és fiatalok egyaránt megtalálhatóak voltak, akik kikapcsolódnak jöttek, s persze Ákost hallani.

A Délmagyarországi ajándékconcertjén mindenkit megérintettek az új dalok, amelyeket áthangszereltek a turnéra. A színpadon húsz ember dolgozott: a Vivat Bacchus énekegyüttes, az Andante Strings vonósa és a szokásos kísérezeneke. A visszafogott színpadkép mellé intenzív látványvilág társult.

Az adventi koncert minden várakozást felülmúlt: hatalmas sikert aratott. Ajánlom mindenkinek a két lemezes albumot, különösen azoknak, akik még nem hallották. Én a koncerten hallottam először a lemez dalait. Azonnal beleszerettem. Egy rajongó szerint ez az előadó egyik legjobban sikerült lemeze.

A vegyes hallgatóság ellenére a Még közelebb mégis inkább felnőtteknek szól, amelyet nem elég hallgatni, érezni és érteni is kell.

Kovács Szilvia

Osszeállította:
Boros Tamás

Egy lajsrom

2007. év elejét tartották alkalmasnak Angliában arra, hogy kihirdessék minden idők legjobb brit zenekarát. Erre a BBC egy január 1-jei rádióadásában került sor, több, mint húszezer hallgató szavazata alapján.

Az együttesekre, selejtező jelleggel már előzetesen is lehetett voksolni, ezek után alakult ki a nagy „ötösfogat”, amely a következő együttesekből áll: Beatles; Queen; Oasis; Take that; Rolling Stones. Az elbírálás szempontjai a következők voltak: kompozíció, szöveg, show-mínőség, élő fellépések, eredetiség. Nos, ezek után nézzük csak, mi is lett a sorrend. Megjegyzem, aki szeret igazolni, az olvassa úgy végig az írást, ahogy jön, mert visszafelé kezdem a számlálást.

Ötödik helyre futott be a Take that. Talán nem meglepő, azért ők nem nevezhetők klasszikus zenekarnak, jó néhány feldolgozásuk is van (az persze igaz, a Beatlesnek is adatott). A Hökkentő legutóbbi számában írtam egy összegző véleményt róluk. Kedves banda, jól hallgatható zenéik vannak, a világot nem váltották meg, és nem hoztak új elemeket a könnyűzene világába. Olyan korban éltek, ahol kifejezetten ették a hozzájuk hasonló fiúbandákat (természetesen elsősorban a lányok), és emellé – hogy a bírálati szempontokról is szóljak – rendkívül kreatív show-műsort tudtak fellépéseik alkalmával varázsolni a színpadra. Minden bizonnyal egyébként hang területén sem álltak/állnak csehül, ám tény, jó pár playback fellépést is elvállaltak. Az ötödik hely esetükben ezen a listán teljesen reális.

Negyedik helyen sokak kedvenc zenekara, az Oasis, akiknek szintén óriási hatása volt a 90-es években, egy másik zenét kedvelő rétegre. A stílusukat brit pop-rocknak ne-

vezik, ennek a mesterségesen kialakított műfajnak a legnagyobb képviselői, ez kétségtelen (hasonló stílusban játszott még példaként a The Verve). Amúgy az ő muzsikájuk inkább a rockra hasonlít, ez is nyilvánvaló, a klasszikus dobos – gitáros – énekes felállás elsősorban egy értelmiségi, a dallamosabb rockot kedvelő réteg ízlésével találkozik. Ám az igazán nagy dobásuk a 90-es évekre tehető, elsősorban a Definitely Maybe és a What's the story (morning glory) című albumukkal, a legnagyobb klasszikusaik (Wonderwall, Don't look back in anger; Whatever) is ehhez az időszakhoz kapcsolódnak. Hogy nem forrotta ki magát jobban az együttes, az talán a frontember szerepét betöltő Gallagher testvérek, Liam és Noel állandó veszekedésén és „utálkozásán” múlott.

Harmadik, és innentől kezdve már tényleg klasszikus a Rolling Stones, amely több mint negyven éve költözött be valamennyiünkhez, és egy sor igazi könnyűzenei klasszikussal örvezdett meg bennünket, kezdve például az Angie-vel, de említhetném a Paint it blacket, a Satisfactiont, és így tovább, a hely szűke miatt nem folytatom. Mick Jagger pedig a hatvanas évek óta egyfolytában emblematisz figura, a sajtó és a közérdeklődésnek állandó szereplője (hiszen már az 1969-es Hairben is azzal viccelődött az egyik férfi szereplő, hogy őt nem rúgná ki az ágyából).

A fellépéseik mindig pezsgők voltak, szolidnak, legalábbis a kezdetben semmiféleképpen nem voltak nevezhetők, például Magyarországon, akkor persze még nem köztudomású-

an Kóbor János honosította meg a Jagger-féle showelemeket.

Ezüstérmes lett a Beatles. Azt hiszem, én pár sorban nem tudom összefoglalni, mit adott a Beatles a modern zenének, a Yesterday a könnyűzene legtöbbet feldolgozott alkotása, és különösen John Lennon és Paul McCartney a legismertebb emberek lettek a zeneiparban. Azóta már csak Paul és a dobos Ringo Starr él közöttünk. Nagyon sokféle műfajban alkottak, egyes dalaikat a közönség kevésbé ismeri, hiszen nem csak arról énekeltek, hogy „I wanna hold your hand”. Aki meghallgatja az I'm the eggman című szerzeményüket, talán rá sem ismerne a Beatlesre, pedig ezek is ők voltak.

Az **első** helyezett pedig, kizárásos alapon a Queen lett. Ez Freddie Mercurynek sajnos a sokadik posztumusz elismerése, 1991 óta ő sincs közöttünk. A We will rock you vagy a We are the Champions, It's a kind of magic, Radio gaga, vagy az a dal, amivel 1975-ben, akkor még csak Anglia szerte ismertek lettek, a Bohemians Rhapsody. Ezeket a dalokat

az is ismeri, és el tudja dúdolni, aki nem is szereti a Queen, esetleg az egész könnyűzenét. Freddie Mercury a színpadon is igazi előadó volt, energiával teli, vérbeli profi, aki ha kellett, a lassú számaikat is óriási átéléssel énekelte, nem is beszélve a Tavasz szél vizet árasztól.

Azt hiszem, összességében a megfelelő, jó döntést hoztak a brit szavazók. Talán meglepő, hogy a Beatlest, a verhetetlen fiúkat mégis megelőzték, de nehéz a választás két ilyen klasszikus között. Mellesleg a Beatles pusztán(?) 400 szavazattal kapott kevesebbet a Queen-nél. Hát így gondolkodnak abban az államban, amelyik a legtöbbet adta a modern könnyűzenének.

Két napra Rock Aréna

Legalábbis február 2-án és 3-án Papp László nevét a Rock szó veszi át. Ritka esemény, hogy a magyar rockzene ennyi jeles képviselője lépjen fel egy alkalomból a színpadra, márpedig ez most meg fog történni. Egy kicsit, vagy talán nagyon visszahozhatjuk a 70-es, 80-as évek

hangulatát megfigyelők nélkül, legálisan. Mindenek elé vágva nézzük csak, jelen esetben a teljesség igényével, kik is lesznek a fellépők:

Február 2: Lord; Varga Miklós-Vikidál Gyula és a Boxer; Hobo; Bikini; Edda; Skorpió.

Február 3: Fáraó; Deák Bill Blues Band; Beatrice, P-Mobil (Tunyogi Péterrel); Kárhágó; Korál.

Hiszmem, hogy ez a névsor sokatok hangulatát meghozza arra, hogy elmenjen egy kicsit

nosztalgizálni, akár azért, hogy felidézze a régi koncerteket, akár, hogy végre láthasson ilyet. Mind a kettő nosztalgia ugyanis a maga formájában. Arra azért kíváncsi lennék, milyen arányban fogja képviselteni magát a magam korosztálya, vagy a még nálam is ifjabbak. Én úgy hiszem, azért fogják. Ismerek

egy pár családot, ahol a fater bizony kocsiba vágja a gyereket is, annak teljes hozzájárulásával, és mennek rockozni. Ilyen képsorokat még a különböző fesztiválokon is lehet észlelni. Hát itt miért ne. Mert persze beugrós a rendszer, ám úgy gondolom, azért cserébe kapunk is valamit. Legalábbis ezeket az embereket biztos. Úgyhogy február 2-3-án irány a BA, amely két napra RA, azaz Rock Arénává változik. És csapjunk egy szabad, önfeledt bulit!

Ki a Bátor?

Avagy bátrakból nyertesek

A 2006-os SZTEhetségkutató zenei részének nyertese a KiaBátor zenekar lett. A formáció három tagból áll: Márkelity Boján (gítár és ének), Hegyi Olivér (dob) és Lázár Tibor (basszusgityó). Az érdekesség mégis az, hogy egyikük sem egyetemista még. LOL! A srácokat az egyetemen megelőzte a hírük. Pár szokásos kérdéssel bombáztam őket.

– *Hogyan alakult a zenekar eddigi élete?*

Tíbi: A zenekart főként hármunk barátsága tartja össze, eddig egész jól.

Bobó: 2002-ben alakult a zenekar, Tibivel száltársak voltunk, Oli pedig egy évvel alattunk járt ugyanabba a suliba, a Csikós Ált. Isk.-ba. Eleinte csak feldolgozásokat játszottunk, és az első fellépésünk is a suliban volt. Ekkor 12-13 évesek voltunk. Fél év múlva írunk az első saját számunkat. 2003-ban felvettünk egy demo-t, amivel bekerültünk a SZIN tehetségkutatójára. Ezen akkor első helyet értünk el.

Oli: Egyébként a kezdetek kezdetén volt egy énekesnőnk (Tanács Évi) és egy gitárosunk (Kalapis Geri) is, de ez a formáció kb. 2 hónapig élt, azóta változatlanul 3-an vagyunk.

– *Ha jól tudom, ezelőtt Gawx néven futottatok. Miért lett névváltás?*

Bobó: Bizonyos dolgok változása miatt cseréltünk nevet. A zenekar a Mechanikus Narancs ideje alatt keveset próbált, mert sokat kellett gyakorolni a darabra és nem maradt időnk a saját zenekarunkra. Nem szerveztünk koncerteket a nyárra sem, és emiatt kezdtünk elutnyulni.

Tíbi: Úgy nézett ki a dolog, hogy szétesik a zenekar, de mind a hárman éreztük, nem lenne helyes, ha feloszlánánk. Októberben leültünk és megdumáltunk rengeteg dolgot, és hogy az eddigi tapasztalatainkat beépítjük valami újba. Már jobban odafigyelünk a szövegeinkre, igényesebbeket próbálunk csinálni, a zenékben is változtatunk. De egyéb kevésbé fontosnak tartott dolgokra is odafigyelünk, pl. honlap stb...

– *Mi jellemző a repertoárotokra? Saját számok vagy feldolgozások?*

Oli: Rengeteg feldolgozást játszottunk már eddig, a mai napig alkalmazzuk a gyakorlás és tapasztalatszerzés ezen módszerét.

Bobó: Ezek mellett természetesen a kezdetektől fogva írunk/írunk saját számokat.

Tíbi: A mostani koncerteken viszont szinte csak saját dalok fordulnak elő, de egy-két feldolgozás előfordul olyan zenekaroktól, akiket tisztelünk, és akikre felnézünk.

– *Mennyi saját dalotok van?*

Tíbi: Nem tudom pontosan, hányat írunk már. Azoknak a daloknak a száma, amelyeket koncerteken játszunk, mindig változik. Jelenleg 10 saját szám van a repertoárunkon. Ezek az elmúlt 2 hónapban íródott számok és a régebbi szerzemények.

– *Az előbb említettétek a zenei példaképeket. Kik ezek?*

Oli: Mind a hármunknak különböző példaképei vannak, de persze vannak közös példaképek is, pl.: Nyers, Guns n' Roses, Red Hot Chili Peppers, Blink 182 stb. Nekem személy szerint Travis Barker a legnagyobb példaképem.

Bobó: Kajálom az arab kopolytűját Saul Hudson-nak, vagyis Slash-nak.

Tíbi: Én nagyon bírom Flea-t, a Chili Peppers basszusosát.

– *Milyen stílust képviseltek a saját zenétekben?*

Oli: Nem akarunk egy stílushoz az életünk árán is ragaszkodni. Mivel a zenekar minden tagja nagyon sokféle zenét szeret, elég sok minden mutatkozik zenénkben.

Bobó: Punkos alaphangulatú a zenénk, ebbe sűrítünk bele rengeteg műfajt, amit szeretünk: a funky-tól kezdve a metálzenén át egészen az ilyen kicsit reggae-s dolgokig.

– *Hol lehet megnézni titeket? Hol szoktatok fellépni?*

Bobó: Mostanában szoktunk játszani néha a JATE-ban, mondjuk a Belmondo, vagy a Supernem előtt, néha játszunk még az IH-ban is, de biztos havi fellépési lehetőségünk nincs. **Tíbi:** Egy időben sokat játszottunk az akkor működő Rock Klubban is. Azok jó bulik voltak.

– *A színháztól sem maradtatok távol, hiszen ti játszotátok a Mechanikus narancs betéteit. Hogyan kerültetek kapcsolatba a színdarabbal?*

Oli: Eddig a legemlékezetesebb koncertünk a SZIN-en volt 2005-ben. Ekkor látott minket Czutor Zoli is, és ekkor kaptuk a felkérést a Mechanikus narancsra. Zolinak nagyon tetszett ez a punkos feeling. A rendező a Nyers zenekart kérte fel először a darab zenéinek játszására, de a Nyers akkoriban feloszlóban volt és kellett valaki más. Zoli többször mondta már, hogy a régi Nyers-et látja bennünk, azt a Nyerset, ami az első lemezen játszik. Valahogy így kerültünk a színház közelébe.

KI

Rocksarok Jelek a mélyből

Újra varázsol az Omen

December 16-án végre eljutottam egy „új Omen” koncertre Kiskunhalason. Nem sokat játszanak a fiúk mostanában, pedig komoly jeleiket adják visszatérési szándékuknak. Nemcsak egy kitűnő albumot (A hetedik nap) adtak ki még tavasszal, hanem az Okis korszak egyetlen anyagát is (Tiszta szívvel) kicsinosították egy kicsit Gubás Tibi hangjával.

Ez az új korong az Agymosás címet kapta és az igazat megvallva a szövegeken kívül minden teljesen más, mint az első változatában. A zene nemhogy visszatalál a régi Omenhez

mélto kemény metálhoz (A hetedik nap is nagyon ütős),

de talán még túl is szárnyalja azokat. Az egész hangzásvilág egy kicsit emlékeztet az Iron Maidenre, bár ha Bruce Dickinson meghallaná Tibi hangját, lehet, hogy végleg felhagyna a mostani próbálkozásaival. Azt, amit Tibi ezen a két albumon kiad magából, meg sem próbálok leírni, ezt mindenkinek

hallania kellene, hogy megérthesse, miről beszélnek. Egyszerűen frenetikus. Én azt hiszem, hogy azt a vizes lepedőt, amit Kalapács Józsi húzott a bandára távozásával, Tibi érkezésével végleg leráncigálták magukról. És bár nagyon nehéz bárkit is összehasonlítani a „nagy mesterrel”, de Gubás Tibi személyében méltó örökösre talál az ő posztja az Omennél. Nemcsak kitűnő hang, hanem határozott színpadi teljesítmény és féktelen lelkesedés is jellemzi, igazi frontember. A koncerten nem nagyon merültek nosztalgiaiba, nem is próbálták leutánozni a „Kalapácsos” hangzást, inkább a két új albumról válogattak egy közel két órás csokrot.

Mikor 2003-ban kijött a Tiszta szívvel, sajnáltam, hogy Katona Laci (ő írta a szövegeket) nem egy ütős Akela albumot csinált inkább ezekkel a nótákkal, mert az a hangzás nem ált jól sem a szövegek tartalmához, sem az Omenhez, csak Okihoz... Most viszont sikerült új értelmet adni az akkor még gyengének tűnő daloknak. Valószínűleg ők már akkor is valami ilyesmire gondoltak, de a „VV sztár” hangja és az RTL Klub szponzorálása ezt az elképzelést megghiúsította.

A legnagyobb probléma az, hogy a zenekar mára már teljesen kiesett a köztudatból, az utóbbi évek sikertelensége és a hosszú szünet érezteti hatását. Nem férnek be a fesztiválokba, önálló turnéra pedig nincs se pénz, se igény. Nyilvánvaló, hogy ez a holt állapot csak idő kérdése, hiszen ilyen albumokra nem lehet közönnnyel reagálni, a fiúknak fontos (mondhatni bérelt) helyük van a magyar metál színterén. Ezért ajánlom figyelmébe ezt a zenekart minden szegedi koncertszervezőnek, mert ilyen könnyedén (és olcsón) már nem sokáig lehet Omenen bulit lebonyolítani, én pedig nagyon szívesen beszámolnék róla mindenkinek.

Arany Sándor
fotó: internet

axelero
internet

Az üvegcipő Domján Edit, az örök Irma

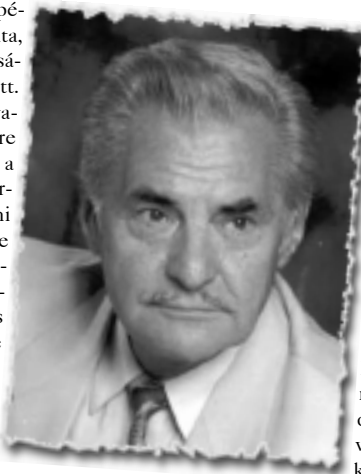
Nem volt jegyem és mégis bejutottam, nem fizettem a ruhatárban és még ki se voltam öltözve, mégis színházban voltam. Rádásul 1963-ban. Hogy senkit se ösztönöznek szabályszerűségeire vagy időgépeszkáblásra, bevalom: az M2-n láttam Molnár Ferenc ezen darabját. Meghatározó színházi élmény, Agárdy Gábor, Lorán Lenke, és akit sosem láthattam színpadon, Domján Edit. A bulvársajtó hátránya, hogy azt ülteti az ember fejébe, ami elfedi a lényegét... Emlékezünk a tragikus szerelemre Szécsi Pállal és a legendákra, de azt eddig talán generációs hátrányomból fakadóan sem tudhattam, hogy milyen fantasztikus színész volt Domján Edit. S mivel Az üvegcipőt már egyszer láttam, a történeten kívül több időm volt a színészi játékra összpontosítani. A majdnem elfeledett darab copfos, szerelmes szobalánya Irma; Domján Edit érzelmi hullámvasutazása ez a kor társadalmi korlátai között. Esetlen bakfis vallomá-

sa még soha ilyen kétségbeesetten nem szól egy bútorrajzolóhoz, mint ahogy ez a lány ajánlotta fel magát az ő Sipos Úrjának. A Hamupóke adaptáció a másik nő szerepére (Adél) Gyenes Magdát szánta, aki az asszonyors minden áldásával és átkával a hangjában játszott. Agárdy Gábor fantasztikus tétovassággal és erélyességgel egyszerre próbált ellenállni a csábításnak és „kitarótán” feleségül venni Adélt. A dance macabre-nak is beillő lakodalomban aztán Irma pálinkás ámokfutása tette Domján Editet örök Irmává a színház történetében. A boldogsággért szónokoló alkoholos, lázas lehelet csókot csikart ki Sipos Úrból. A bádoplapokkal imitált vihar elkergette a vendégeket, és érzelmi zenitet hozott a műben.

Irma végletekig hajszolt, eszeveszett tombolása a kétes hírű nő, Roticsné (Lorán Lenke) házáig űzte. A rendőrségen végződött incidens a végkifejlet. Lorán Lenke végtelen büszkeségét mesterségére, kiművelt angoltudását és társa-

sági modorát pedig bármelyik madame megirigyelhette volna. Kiss Viktória, Társalkodónő karót nyelt tartása és hápogó védőbeszéde generált néhány örömkönnycseppet a szemsarkakban.

A hivatali céció és perpatvar után az örömlány karrierjét meg sem kezdő Irma éles váltással menyasszonnyá avaszsálva Sipos Úr lett. A színészek pedig boldogok voltak a szerepükben.

A valóban értékes alakításokat szült darab készlet azóta is színésznőket arra, hogy minden idegüket kihaloztassák formálják saját képükre Irma szerepét, és ösztönöz színészeket,

hogy inggombjukig beleéljék magukat Sipos lelkiállapotába.

Domján Edit pedig a média ezen útján találta meg az életelixírt és az örök fiatalág receptjét, tolmácsolva a fiataloknak és elkeseredetteknek a szenvedélyt és az akaraterőt megtartó erejét.

Balázs Marietta
fotók: internet

Tartuffe Önnek üzenete érkezett! Feladó: Molière

Spekulánsok, hazudozók korokat átívelő nemzetközi karrierjéhez nem találunk útmutatást a Pályaválasztási Tanácsadóban, ez a zsigerekben van rögzítve. Már a pattintott kőkorban is átrázták egymást az őseimbek, az eszméktől vezérelt antik görögöknél is szaladgáltak szemfényvesztők és gaz csábítók.

Molière a 16. században mintegy summázta az emberiség gonosz és köpönyegforgató jellemének lényegét, kemény fricskaként az egyháznak címezve.

Megyeri Zoltán – Tartuffe ideológiából és eszméből szőtt sűrű hálójával ejtette el Orgont – Székelyi Józsefet. A lelki fertőtlenítést és bérelt helyet Szent Péter mellett remélő karakter remek közvetítője a színész, aki a stílus-eszköztár minden elemével dolgozik.

Dogmák és nonstop ájtatosság az Orgon pénzéhez vezető sikerrecept. Hazudni csak úgy lehet, ha magunk is elhisszük, amit mondunk. Nos, Tartuffe rendőrbiztosan (?) felépített koncepció bástyája a darab jó részében olyan szilárd és megingathatatlan, hogy bárki szívesen felrohanna a színpadra felvilágosítani Orgont.

A társulat Székelyi-stílusban játszik, mindenki a lábujjhegyétől az utolsó hajszáláig

átéli a szerepet. Megyeri Zoltán elképesztő antipatikussággal és megátalkodottsággal játssza Tartuffe-öt. A lázadó-szerelmes szekciót Cseh Zsuzsa és Pataki Ferenc hozza. Fél méter haj mínusszal nem lett kevesebb a színpadon a színésznő, aki a fruskák és tomboló megformálójának nagymestere. Pataki Ferenc gipszbe kényszerítve – de megalkuvásba nem – harcol a szerelméért.

Szilágyi Annamária, Dorine, örök modérátor és „autentikus pletykaforrás” már az első demagóg frázisok után figyelmezteti Orgont. A művésznő több színt és tónust használ a szerephez, ami odaszögezi és lebilincseli a figyelmet. Elmira, Márkus Judit túsarkakon érkező corpus delictiként látatja meg férjével az igazat és velünk tehetségét. Pásztor Erzi Pernellnéje igazi néni stílusban szól a fiatalokhoz, több dimenziós játék. A korhű szöveget modern ruhákba öltöztették az alkotók, így történhetett az, hogy a 17. századi krinolinos hölgnő punkszerkesztő csajjává transzformálódott. A szöveg viszont maradt.

Összességében igényes palackba zárva érkezett meg a nézőhöz az üzenet, hogy a világ túl öreg ahhoz már, hogy újjal találkozzunk benne, de az arché azért nem hagy cserben, ha csalódní „akarunk” valakiben. Valamint az

átverések korában ne nagyon higgyünk az „ingyen” paplant árulóknak, a PIN-kódot interneten kérőnek, telemarketingesnek...

Balázs Marietta
fotók: internet

Picasso, puncs a szomszédnál

Bécs bevétele bevásárlókocsival

Idei vizsgaidőszakomat nem vizsgával, hanem kirándulással kezdve jutottam egy röpke napra Bécsbe, hogy elmondhassam csöppet sznob módon a „délután még a Mariahilferstraße-n korzóztam, este meg már otthon tévézek” című pöfeteg mondatot.

Küldetészavaromban rögtön egy kiállítással kezdtem, melynek gigászi plakátjáról a fürdőköpenyes Picasso nézett le rám. A kifordított nőalakok és deformált világok művésznének tárlatán grafikák, rajzok, kisebb festmények lógtak a falakon. Előttük emberek, nem lógtak ugyan, de nézelődtek. Azért ez az absztrakt megfogalmazás, mert el lehet hozni Munkácsyt meg Chagall-t egy kiállítás erejéig bármely városba, de Picasso-t kockázatos az átlagemberrel szembevetni. S persze itt nem a művészettörténésekre, festőkre, rajzolókra gondolok, hiszen nekik ez a fajta továbbképzés elengedhetetlen. Inkább arra, hogy mit tudunk megérteni belőle, azon kívül, hogy semmit...és hogyan tudunk felülemelkedni a méltatlankodáson. Jelentem, felülemelkedtem! Ahogy egyre szaporodtak a széttárt női lábak és közszemlére tett keblek, úgy alacsonyodott le pusztá anyaggá számomra az ember. Picasso nem kreált nézeteket és eszméket, csak mindent az arcunkba vágott. Plusz minden ember belülről rózsaszín! – graffitiszlogen ugrott be. Majd következett a hátizsákos szédület keresztül Bécs belvárosán. Számos puncsos pultnál teszteltük, hogy biztos puncs-e a puncs. Ilyen lehet az ÁNTSZ-ellenőrök élete...

Figyelmes lettem arra is, hogy egyre több magyar szót is hallottam hatalmas csomagok kíséretében. De nemcsak mi ruccantunk át a sógorokhoz, szinte minden környékbeli náció ellátogatott Közép-Európa kicsiny olvasztótégelyébe. S amit én a Kárász utcán tumultusnak ítélek, az itt csak pár embernek számítana.

A bécsi forgatagot bármelyik pánikbeteg megirigyelhetné. Egyszerűen ha nem figyelünk, könnyen egy japán házaspár mellett találhatjuk magunkat. Majd új ismerőssel bővültem, akit ráadásul nem az iwii-en vettem fel, hanem Perzsiából sodort elém a bécsi antikvász. Török árus olasz pizzára invitált bennünket ebédre, majd estefelé végighömpölyögtünk a sétálóutcán, ahol a Föld összes divatcége egyeduralkodónak képzelte magát. A karácsonyi díszkivilágítás-illúzió megtette hatását, nem is beszélve a városháza Harry Potter-filmekbe illő varázslóiskola imázsáról, amely a digitális gépeknek is munkát adott.

Estefelé már semmilyen ital sem tudott felmelegíteni, amikor a tanagyagot raktározó agysejtjeimig hatolt a hideg. Így egynéhányan ír-sztepp tánciskolát alapítva, vagy magyar csárdást járva próbáltak ellenállni az időjárásnak. A karácsonyi hangulat-tréning jó hatással volt megcsontosodott fantáziámra és kedvemre, és erőt adott ahhoz, hogy meghódítsam az elméleti tudás azon magas csúcsát, ahová igen ajánlott az oxigénpalack!

Balázs Marietta

John Perkins
Egy gazdasági
bérgyilkos vallomása

Könyv

„A modern birodalomépítés rafináltsága megszegenti a római centúriókat, a spanyol konkvisztátorokat és a 18-19. századi európai gyarmatosító hatalmakat.” – írja John Perkins, vagy valaki más, de tulajdonképpen nem tesz mást könyvében, mint megpróbálja egyes szám első személyben elbeszélni a globalizációt annak tevékeny résztvevőinek szemszögéből.

Természetesen itt nem arról a globalizációról beszélünk, amely a milliósázmra kiadott ingyenujságok példányaiban, vagy a mundérbecsületet védő szociológusok, politológusok és közgazdászok írásaiban nap mint nap elárasztja a médiát.

Azt az olvasónak kell eldöntenie, hogy a könyv nem több egy kitűnő hipotézisnél, vagy valós személy elbeszélése. Az azonban kétségtelen, hogy korunk terjeszkedő amerikai birodalma minden lehetőség, számára rendelkezésre álló eszközzel erősíti pozícióit, mindezt kölesönös függésben a világmonopóliumma növekedett korporációkkal. Perkins mindezt ecuador-i élményeire alapozva írja le.

Az mindenképpen jelentésértékű, hogy a könyv ajánló között olyan neveket fedezünk fel, akik kemény globalizáció és szabadkereskedelem-kritikusnak számítanak. Itt van például Davic c. Korten (Tőkés társaságok világalma), vagy éppen Bogár László (Magyarország és a globalizáció).

Perkins továbbmegy, és korunk fundamentumait döntögeti, mint ahogyan ebben az idézetben is: „Arra is rájöttem, hogy főiskolai professzoraim nem értették meg a makroökonomia valódi természetét; valójában egy gazdaság növekedése sokszor csak a hatalmon lévő szűk réteget gazdagítja tovább, és nincs hasznára a társadalom többi részének, sőt lehet, hogy őket még jobban elnyomorítja. Valójában a kapitalizmus terjesztése gyakran a középkori feudális rendszerhez hasonló berendezkedéshez vezet. Ha ezt egyes tanárain tudták is, nem árulták el – talán azért, mert a felsőoktatást is a nagyvállalatok, illetve az azokat vezető emberek finanszírozzák.” (vö. magyar felsőoktatás reformja!)

Sz.L.

Kedves Hallgató!

Belföldi vasúti menetjegyed október 3-tól a Tanulmányi Információs Központ Ügyfélszolgálatánál is megvásárolható.

Munkanapokon: 9.30-17.00 óráig.

Vasúti utazási információt a MÁVDIREKT 06 (40) 49 49 49-es telefonszámán is kérhetsz.

www.mav.hu

Kellemes utazást kívánunk!

Elérjük céljait. MÁV

NON-STOP című ifjúsági műsorunk Rólad szól!

Hát nem látod?

Holiday

Ments meg!

Mindenkit meg kell menteni manapság, különösen így van ez a harmincas szinglikkel. Nancy Meyers filmjében a szingli két archetípusa próbálja életfeladatait teljesíteni, és a győzelembe menekülni. Mert vannak még csodák és rendes pasik, kiváltképp karácsony táján, angolszász területen.

Globalizált világunk menekülési útvonalai az internet által kijelölt módon és helyeken húzódnak. Nem csoda, hogy értelmiségi főhőseink egy otthon-cserélő oldal segítségével kerülnek új környezetünkbe, ahol eleinte magányosan, majd hamarost segítő társakkal együtt kísérik meg legyőzni démonjait, amelyek miatt boldogtalan az életük. Amanda (Cameron Diaz) a Szex és New York-féle szingli, akit egyszerűen karrieristának nevezhetnénk, mivel munkahelyi sikerekkel igen, szerelmi diadalokkal viszont nem dicsekedhet. Iris (Kate Winslet) pedig a Bridget Jones-féle szingli, aki kedvesen botladozik a világban, és egy önző pasira bukik, aki persze kihasználja őt. Ami újszerű lehet a

filmben, az a terep, mert az amerikai hölgy Angliában, az angol pedig az óceán túloldalán próbálkozik az öngyógyítással.

Hisz nincs is szükség semmire, csak levegőváltásra. Ez nem csak az asztmásoknak, de szingliknek is üdvözítő megoldás. Egyik-jük Angliában egy fess apuka oldalán, a „szegénységben” fedezi fel újra érzékeny énjét és kezd el sírni; a másik pedig a fényűző Los Angeles-ben találja meg határozott, nemet mondani képes önmagát. Közben megismerünk még két alternatív szinglitípust: az egyiket régen özvegynek hívták, de ez már nem trendi, a másik pedig nem is igazán az, mert van barátja, aki azonban megsalja őt, amire mindig tipikus szingli életválaszokkal reagál. Ők négyen egymásra és a boldogságra találnak a filmben, sőt rokonok is lesznek tán.

Hogy mi kell a nőknek, arra rendezőnk már válaszolt egy korábbi munkájában, és szerencsére nem a hal és bicikli közötti távoli kapcsolatot feszegető feminista jelmondat fogalmazódik újra ebben a műben sem. Sőt, most a férfiak is áldozatai az elidegenedett és kegyet-

len világnak. Igaz, pont az a globalizáció és modern életvitel hozza a megmentőt, ami a sanyarú helyzet kialakulásáért legalább részben felelős. Mindenki felcserélhető, bárki behelyettesíthető egy másik díszletbe, az ideális konstelláció létrejötté esetleges. De lehetséges.

A film talán kicsit hosszúnak tűnhet, nehézséges és fölösleges üresjáratokkal terhelt. Viszont divatos és sokakat érintő témát dolgoz fel klasszikus elemekkel. Megvan a kötelező kutya és gyerek, van némi helyzetkomikum és romantika. Ez pedig a Föld népességének felét lázba hozza, a másik fele meg jó esetben elkísérheti partnerét. Csak legyen kit.

Bíró Csaba
fotók: internet

Horthy a kormányzó

Megmentő, áruló, fasiszta vagy mártír?

Igazi hiánypótló alkotást láthattak azok, akik megnézték a Horthy Miklós életéről szóló filmet. A film a magyar népet kivételes módon megosztó személy valódni énjét és hétköznapjait mutatja be. A Koltay Gábor rendezésében megalkotott dokumentumfilm valós tényeken, visszaemlékezéseken, naplókön és leveleken alapszik. A rendező elmondása szerint a Horthyval kapcsolatos évtizedes férdítéset, hazugságokat próbálta feloszlatni, és egy valószínű, történelmileg hű képet adni a kor eseményeiről és Horthy valódni jelleméről.

Volt kormányzónkkal kapcsolatban rengeteg hamis kép él az emberekben; Horthy fasiszta rendszeréről a mai napig gyűlölettel telve beszélnek a félretájékoztottak, amit talán sokaknak nem lehet felróni, hiszen ezt tanították nekik az iskolákban. A rendező pont ezeknek a belénk sulykolt dogmáknak a hamisságára akar rávilágítani. Épp ezért nagyon kíváncsi leszek arra, meddig lesz műsoron az ország mozijaiban ez az alkotás; mikor jön el az ideje annak, hogy finoman letiltják valahonnan egészen fentről. Ha tippelhetek, nagyon hamar eljön ez az idő. A filmben megszólal özvegy Horthy Istvánné gróf Edelsheim Gyulai Ilona, a kormányzó menyje és ifj. Horthy István, az unokája is, akik még emberközeli teszik a nézők számára az embert, aki sokakban mint megmentő, másokban pedig mint ellenség él.

Történészek, irodalomtörténészek, publicisták mondják el véleményüket és visszaemlékezéseiket a korról és az emberről. A megértést segíti a rengeteg archív felvétel és képanyag, amelyek a két világháború közötti Magyarországot mutatják be. A film elég hosszú, a két és fél óra alatt az első két óra könnyen eltelt, ám az utolsó fél órát már nagyon nehezen vártam ki, és sajnos a szék is nyomott, ami az unalom legbiztosabb jele a moziban. De az is tény, hogy megbántam, hogy vettünk popcornot; ez nem az a film volt, amely alatt illene olyasmit csinálni, mint zaccokkal csörögni és rágesálni.

Összességében egy felejthetetlen alkotást láthatunk, amely alaposan és biztosan az ember fülébe rága az életrajzi elemeket és történelmi eseményeket; ha minden kötelező olvasmányról és történelmi személynévről készülné egy ilyen alkotás, kevés dolguk lenne a diákoknak az otthoni tanulásnál, elég lenne csak egyszerűen beülni egy délutánra a moziba. Jól összerakott, kerek egészet alkotó művet láttam, amely az első kétharmadban odabilenselt a helyemhez. Sajnos voltak benne ártalok is, amelyek nélkül nem vettett volna értékéből ez a nagyszerű és merész alkotás, amely valószínűleg igen hamar tabuvá lesz nyilvánítva.

SZIM
fotó: internet

Filmajánló

Lora

Főszereplők: Lucia Brawley, Nagy Péter

Rendezte: Herendi Gábor

Szegedi vetítés: 2007. január 25-31.

Bekvárosi mozi Zsigmond Vilmos terem

Lora (Lucia Brawley) gyönyörű, érzékeny lány, évek óta egyedül él, magányát csak egy öntörvényű macskával osztja meg. Három évvel ezelőtt boldog volt és szerelmes, kiállításszervezőként dolgozott.

Élete azonban egyik pillanatról a másikra gyökeres fordulatot vett, amikor egy balesetben elvesztette szerelmét, Dávidot (Fekete Ernő). Ekkor megszakította minden fontos kapcsolatát: Bettivel, a legjobb barátjával (Szamosi Zsófi) és Gerivel, Dávid öccsével (Nagy Péter) sem találkozott azóta. Geri távolról szerette Lorát, de nem akart, vagy nem mert a bátyja és a lány közé állni.

Három évvel később Lora egy borásznál dolgozik, és egy koncerten borkóstolót tart. A színpadon a szaxofonos Geri és zenekara játszik, és amikor megszólal a jól ismert régi szerelmes dal, Lora felfigyel, és Geri újra meglátja a lányt. Lora először futva menekül az emlékek elől, de a fiú utánarohan. Feltámadnak benne a régi érzések, és minden alkalmat megragad, hogy újra találkozzon a lánnyal.

Fegyverszünet karácsonyra

Háborúban is otthon, együtt

Egyszer volt, bizony igaz is volt 1914 karácsonya. Az európai frontok megmeredtek. A villámháború illuzórikus bája már csak kincstári optimizmus. Hideg van, mindenkinek hiányzik az aszszony, a gyerekek és az apró emberi dolgok, melyek igazán csak hiányukban válnak értékessé. A besorozó levél azonban nem válogat: a német tenorénekes, a skót falusi lelkész, a francia hadnagy egyszerre vacognak az árkokban. A szerencse az egyetlen záloga a túlélésnek. A kiéptett állások közt fekvő, jégbe burkolózott halottak jelzik mindenkinek a tegnapi, szokásos döntetlen emlékéit. Az iskolai tananyagként elhittett „utáljuk a másik népet, mert őket mindig is utáltuk” tézisnek már tegnap sem volt igazán értelme. Hát még akkor, amikor olyan mesze van a holnap. Csak a régi fotók maradnak, meg a kis komikus epilogusok, amik a cigifüstös, roham előtt percekben oldják a feszültséget. Persze akad, aki hősnak készült, de lassan inkább csak ember lenne. Olyan mindegy. A golyó, pláne tüzérségi tűzben, nem válogat.

A karácsony azonban még itt is más, talán még rosszabb, mint valaha. Az otthon melege még friss emlék, a kiút egyre távolibb. A katonának a tényleges nagybetűs Semmi ágán lóg az egész összhatalmi fegyveres dzsembóri. Konfliktusképpen a meseszép dán operaénekesnő (Diana Krüger), hogy férjét maga mellett tudhassa, zenei estet szervez karácsonyra a pökhendi német királyi hercegnél. A bajtársai lemondó pillanataiban élő párja azonban elkéredzkedik a sok hájas főnemes pojjától, hogy a Lensnál harcoló katonatársainak adhasson koncertet. A rigorózus német tiszt (a szeniális Daniel Brühl) kételkedve, de beadja a derekát. Az ária azonban annyira szívhez szólóra sikerül, hogy elkezdik a skótok dudájukkal követni. Egyszer csak azon kapják magukat a derék katonacemberek, hogy habár hazáik legbeleválőbb legényeként hozták őket ide, mégis a

fegyvert letéve együtt töltik születésének aktuális évfordulóját. Mindenki hozzátesz valamit a fegyverszünethez: a franciák pezsgőt, a németek zenét, a skótok hangulatot és rögtönzött istentiszteletet. A jószívű francia hadnagy (Guillaume Canein) az emlékeiről beszélget hol anyanyelvén, hol angolul a visszafogott porosz tiszttel. A zenétől, a potyapiától és a nyugalomtól, hogy egy napig nem kell süvítő golyók közt rohanni a ködben a semmibe, mindenkinek jobb. Másnap azonban az emlék nem akar fakulni. Újra összejönnek a kemény férfiak, és újra megmutatják a kedvesük – persze meseszép – fotóját. Örömtelien fociznak együtt, a háromnyelvű beszélgetések is lassan természetessé válnak. A háttérben azonban tovább dübörög a háború, hiába is tagadnánk. A remegő föld jelzi, hogy a halál ma

megint sok barátot szerez. De ezen a karácsonyon egy pillanatra valahogy mégis minden egyszerű, giccs nélkül, csak úgy, emberi. A puska soha nem fog többé úgy állni a kezükben, mint azelőtt. Csak nem fogják a jó haverjukat lelőni egy-két felfuvalkodott, önjelölt pro(vo)kátor miatt. A háborúkat mindig a királyok, politikusok kezdik, a nép szavazza meg, de az átlagember mindig külön-külön éli át. Ilyenkor minden messze kerül. Ne is várjuk hát zenei betétekkel egybefűzött montázs píruettekét tőle. A karácsony talán erről is szól. Az emberekről, akik nem olvasnak propagandát, nem misztifikálják a másik félt. Csak élnek. Ha lehet, a tűzharcban is inkább mellé lőnének. Mint azok a fiúk, akik Lensnál 1914 decemberének végén tényleg kimáztak az árkaikból, hogy együtt töltsék egymással az ünnepet, és talán életük utolsó tisztá órait. Csak így, egyszerűen.

Vass Attila
fotó: internet

Filmajánló

Megetetett társadalom

Főszereplők: Greg Kinnear, Ethan Hawke, Wilmer Valderrama

Rendezte: Richard Linklater

Szegedi vetítés: 2007. január 25-31.

Belvárosi mozi Balász Béla terem

Eric Schlosser Magyarországon is megjelent bestsellere, a Megetetett társadalom ihlette Richard Linklater (Kamera által homályosan) Arany Pálmára jelölt filmjét, amely a Traffic nyomdokain haladva görbe tükröt tart az amerikai álom mára már korántsem makulátlan ábrázata elé.

Richard Linklater tablója az illegális bevándorlótól a középnyugati éttermi dolgozón át a topmenedzserig a társadalom minden szereplőjét szembesíti a kellemetlen igazsággal, hogy szar van a palacsintában (vagy éppen a hamburgerben), és az uniformizált világban semmi sem az, aminek látszik...

Utcalányok

Főszereplők: Candela Pena, Micaela Nevárez, Mariana Cordero

Rendezte: Fernando Leon de Aranoa

Szegedi vetítés: 2007. január 25-31.

Belvárosi mozi Csöke József terem

A történet két nőről szól, akik prostituáltak, és egyben egy kicsit hercegnők is. Az egyikük Caye, aki csaknem harminc éves, a munkásosztályból származik, külségre rendezetlen. Másikuk, Zulema egy számítástechnikusban élő „hercegnő”. Kedves lány, de a mindennapjai meg vannak pecsételve, hiszen illegális bevándorló.

Amikor találkoznak, helyzetükből adódóan konfliktus alakul ki közöttük: a legtöbb prostituált érthető okokból ki nem állhatja azokat a bevándorlókat, akik az ő szakmájukban kívánnak elhelyezkedni. Caye és Zulema azonban hamar rájön, hogy – bár helyzetük különböző – hasonló problémákkal küszködnek.

Film

Konyec – Az utolsó csekk a pohárban

Bankrablás nyugdíjas módra

Kicsiny baráti társasággal a legújabb magyar film közönségtalálkozóval egybeszervezett bemutatójára voltunk hivatalosak a kecskeméti moziba. A hivatalos vetítés megkezdése előtt egy nappal néztük meg a Konyecet, melynek szereplőgárdájában régi nagy színészeink és napjaink hírességei is egyaránt megtalálhatók.

Az alapszituáció talán mindennapi, a sztori viszont csöppet sem átlagos. Emillel (Keres Emil) és feleségével, Hédivel (Földi Teri) nem volt túl kegyes a sors az elmúlt 50 évben. Fiuk meghalt, lakótelepi lakásukat pedig elárverezéssel fenyegetik. Fél évszázada tartó szerelmük mindenek ellenére töretlen. Mégis a sors ellenpofonoktól megtévelyulva Emil egy szép napon bepattan Szélmadár nevezetű Csajkájába, és szelíden, kedves modorral kirabol egy útjába eső bankot. Természetesen ez a bűnözéssorozat első állomása csupán, a két nyugdíjas később együtt vág neki az útnak; annak az útnak, mely szabaddá teszi őket, és mely által talán egy kis vigasztalást nyerhetnek néma, elvesztegetett és pofonoktól sújtott életük végéhez közeledve. A rablásokra felfigyel a nyomozópáros: Ági (Schnell Judit) és hűtlen társa, Andor (Schmied Zoltán), kik az egy lépéssel mindig előrébb járó, furfangos házaspár nyomába erednek. Végül a rendőri kordon elől már nem lé-

teznek menekvés, a házaspár útja viszont koránt sem ér véget.

Baráti társaságom körében igencsak megoszlottak a vélemények a filmet illetően. Többen úgy vélekedtek, hogy annyira kevés film készül manapság Magyarországon, hogy sokkal inkább egy közönségszalagató témájú alkotást kellett volna készíteni, például történelmi témájú filmet. Volt, aki pedig úgy gondolta, hogy ismét csak egy tipikusan magyar ízü produkciónak sikerült összehozni, és az idők helyzetét tülságosan felnagyító történetet nem adott lehetőséget egy közepes osztályzatnál többet érdemlő sztori elkészítéséhez. Jómagam ezt máshogy látom. Úgy gondolom, ez igenis egy igényesen kivitelezett hazai produkció, mely persze közel sem számít akkora kasszasikernek, mint a Szabadság, szerelem; mégis, a maga nemében egy ötletes, elgondolkodtató történet remek vásonra vitele. Készültek és készülni fognak bőven

olyan alkotások, melyek alapjául a szokásos „közönségszalagató” témák szolgálnak, mint pl. szex, szerelem, szingli életmód. Olyan filmet forgatni, mely semmilyen esetben és senki számára nem nevezhető eleséplnek, unalmasnak, szinte lehetetlen; számomra az idős házaspár részben módos, részben drámai története rendkívül szórakoztató és megindító volt, egy kis kuriózum a hazai filmpalettán.

A közönségtalálkozóban viszont kissé csalódtam, elég alulszerveztetnek tűnt az egész. Úgy gondolom, ha már meghívták a színészeket, a rendezőt és a producort, akkor illett volna összeszedettebb, megválaszthatóbb kérdéseket feltenni nekik, és ők maguk is sokkal aktívabban részt vehettek volna a válaszáadásban, a filmről való nyilatkozásban. Viszont a moziszékből ennek ellenére is elégedetten álltam fel.

Kovács Katalin
fotó: internet

Élj Aktívan Görkori, jégkori

Egy kisebb szünet után újra jelentkezik a sportolást népszerűsítő, az egyes sportolási lehetőségeket bemutató írásunk. (Legutóbb az októberi számban a röplabdáról esett szó „Sportos kurzusok” címszó alatt). Ígéretünkhez híven újabb sportágat „veszünk elő”, méghozzá egy olyan sportot, melynek egyik faja a tavaszi, nyári, őszi időszak egyre kedveltebb szabadtéri mozgási lehetősége, másik fajtája pedig leginkább télen jégen – ritkább esetben mesterséges körülmények között –, műjégen űzhető. Ez a sport pedig nem más, mint a korcsolya, azon belül a „jégkori” és a „görkori”.

„Az ember sohasem közelíti meg a madár repülését annyira, mint a korcsolyán.”
(Vasárnapi Újság: A korcsolyázó nő, 1872)

És hogy miért pont erre a kettőre esett a választás? Részben azért, mert január lévén mégis csak valami téli sportágról kéne beszélni, mint például a hagyományos értelemben vett korcsolyázásról, emellett Szeged fedett pályával is büszkélkedhet, ahol a hallgatók sokasága töltheti el kellemesen szabadidejét pl. a kari koristeken. Másrészt viszont a cikk megírása idején olyan nyhére fordult az idő, hogy akár a görkört is elő lehet venni a szekrényből (vagy ahova épp el lett téve), és menni vele néhány kört a városban. Ja, és nem utolsó sorban természetesen nagyon érdemes kipróbálni mindkét változatot, mert sok-sok örömet tudnak okozni a mozogni vágyóknak. Emellett persze mondani sem kell, hogy mennyire hasznos is az így végzett mozgás.

A jégkorcsolyázás története

A korcsolyázás története egészen a 13. századig nyúlik vissza, amikor is vaslélel látták el a

Érdekességek

- A reneszánsz korából maradtak ránk olyan tájképek, melyek a testgyakorlás egyik legnépszerűbb téli szórakozásmódját ábrázolják. A régensek, prédikátorok, iparosok, parasztok, vagyis a társadalom minden rétege megtalálható ezeken a németalföldi képeken – a korcsolyázás különböző pózaiban.
- A világ első műkorcsolyázó egylete, az „Edinburg Skating Club” Angliában 1742-ben alakult meg.
- Az 1777-ben Mária Terézia által kiadott Ratio Educationis a diákoktól távol tartandó, veszélyes tevékenységek közé sorolta az úszás mellett a korcsolyázást is.
- A görkorcsolyát először egy belga kézműves, Joseph Merlin alkotta meg. 1760-ban készített korcsolyáján még fém kerekek voltak. A történet szerint találmányával egy londoni farsangi bálban átsiklott a báltermen, miközben még egy hegedűn is játszott. Mivel képtelen volt kanyarodni és fékezni, nekiment egy hatalmas tükkörnek és komoly sérüléseket szenvedett.
- A holland Hindelopen város korcsolyázó múzeumában megtekinthetők a XIX. században használt görkorcsolyák.

módosabb németalföldi polgárok a fakorcsolyáikat, s az orránál egy kicsit fel is hajlították. A vasél növelte a mozgásbiztonságot, a gyorsaságot, s az irányváltoztatásban is nagy szerepet játszott a megfelelő támaszlehetőség kialakításával. Akik nem tudták vaslélel ellátni korcsolyájukat, azok botokkal, illetve vitorlával igyekeztek az előrehaladást és az irányváltást zökkenőmentessé tenni. A vasélek révén azonban új lehetőségek is feltárultak, hiszen a forgás, irányváltás már képessé tette az embert a táncmozdulatok és a kifejező mozgások végzésére is. Ugyancsak Németalföldön jelent meg a jégteke és a jéglabda is.

A 17. század végén Angliában is egyre népszerűbb lett a korcsolyázás, de eleinte csak az arisztokrata körök hódol(hat)tak e sportnak. Orániai Vilmos (1689–1702) uralkodása idején kezdett meghonosodni, ugyanis az angol király korábban Hollandia kormányzója volt. Már 1742-ben megalakult a világ első műkorcsolyázó egylete, az „Edinburg Skating Club”. A tagfelvétel azonban nem ment egyszerűen, mivel nagyon magas tagdíjakat szabtak meg, s ráadásul vizsgáznuk is kellett a jelentkezőknek. A vizsgán egy teljes körívet kellett megtenni egy lábon, s különböző akadályokat kellett tudni átugrani.

A korcsolyaél folyamatos tökéletesítése a sportág technikai lehetőségeit jelentősen megnövelte. Kibontakozott a sajátos angol műkorcsolyázó stílus is, melyet a merev mozdulatok (mozdulatlan fejtartás, feszes láb, leszorított kéz) jellemeztek. A 18. század végén már Európa más országaiban is elterjedt e téli sportág, s már nem csak az arisztokraták, hanem a polgárság körében is. A kontinensen inkább a holland hatás érvényesült. Az igazi átörzés természetesen a 19. századra tehető, ekkor terjedt el Észak-Amerikából a „Halifax”-rendszerű fémkorcsolya (amelyet egy rugalmas kengyel benyomásával a cipő talpához és sarkához lehetett erősíteni), majd nem sokkal később a vékony pengéjű acélkorcsolya. A technikai korszerűsödés a gyors- és a műkorcsolyázás különvadását eredményezte. Már ekkoriban kialakultak a klasszikus rajt- és versenytechnikák is. 1876-ban már megnyílt az első vízből fagyasztott műjégpálya, melyet a londoni chelsea-i jéggyár hozott létre. Párizsban 1893-ban, Londonban pedig 1895-ben nyitották meg az első jégpalotákat. A szórakozás hamarosan sporttá nőtte ki magát, s komoly versenyeken mérhették, mérhetik össze tudásukat a mai napig a korcsolya szerelmesei.

A „görízés”, avagy néhány hasznos tudnivaló a görkorcsolyáról

Mivel jégkorcsolyázás csak télen, fagyos időben lehetséges (esetleg műlyégpályán tovább is), kialakult az igény egy olyan korcsolyázós tevékenységre is, melyet bármikor – akár verőfényes napsütésben is –, bárhol, akár a város utcáin is lehet űzni. Tulajdonképpen így alakult a görkorcsolyázás. Bár már voltak ilyen irányú próbálkozások a történelem folyamán évszázadokkal ezelőtt is, az egysoros körkori viszonylag későn jött létre. De lássuk, hogyan is!

Bár pontos dátummal nem rendelkezünk, feltehetően már a 1700-as években is görkorcsolyáztak, így e sportág már több, mint kétszáz éves múltra tekint vissza. A 18. században egy egyszerűen megmunkált falpra erősítették a kerekeket, és ezt a talpat szíjjakkal erősítették a lábhoz. A későbbiekben persze ezen sokat változtattak, a kerekek is többféle anyagból készültek. Az első görkorcsolyákat a már régóta ismert jégkorcsolyák alapján készítették és inkább közlekedési eszközként használták. Először vélhetően az ún. hagyományos korcsolya terjedt el, majd később a jégkorcsolya mintájára létrehozták az ún. in-line skate-et. A soros korcsolyát 1819-ben a francia M. Peitibled fejlesztette ki és szabadalmaztatta.

De még mindig nagyon nehéz volt irányítani őket merev szerkezetük miatt. Az irányítási problémát az amerikai James Plimpton oldotta meg. A talp oldalára két-két kereket helyezett, és ezzel megalkotta a kétsoros görkorcsolyát. Az ügyes görkorcsolyázók ezzel már a jégkorcsolya összes elemét le tudták másolni. A siker hatására egyelőre elvet-

tették az egysoros görkorcsolya elvét. A 19. század végére a „korik” gyártása már tömegessé vált, így már nem csak gazdagabbak, hanem az alsóbb rétegek is hozzájutottak egy-egy görkorcsolyához. Hamarosan megnyitották az első nyilvános görkorcsolyapályákat is.

1884 óriási fordulópontra a görkorcsolyázás történetének. Ekkor kezdték alkalmazni a golyóscsapágyat a görkorcsolya gyártásában, amely hamarosan ugyanolyan fontossá vált, mint maga a kerék. A súrlódás leküzdésével a görkorcsolyázás így még könnyedebbé vált. 1921-ben megalakult az Európai Görkorcsolyázó Szövetség (CERS), melynek székhelye Róma.

1936-ban Stuttgartban már görhoki bajnokságot is rendeztek, egy évvel később Monzában pedig lezajlott az első gyorsasági görkorcsolya világbajnokság. A háborús idők nem kedveztek a görkorcsolya fejlődésének, ennél fogva a technika terén jelentős újítás legközelebb csak 1960-ban történt. Ekkor készült el az eredeti, ma is ismert és kedvelt egysoros görkorcsolya az USA-ban, de még hosszú évekig a kétsoros maradt a gyakoribb (pl. Terence Hill is még ilyen hagyományos görkorival száguld az országúton az egyik filmjében). 1989 körül aztán hihetetlen mértékben megnőtt az in-line görkorcsolyázók tábor, az addig kétsorosral korizók is már inkább ezt a fajta görkorcsolyát választották. És a soros kori népszerűsége a mai napig töretlen. Európában egy évben több, mint ötmilliót adnak el, de Amerikában ez a szám még ennél is magasabb. Ez persze nem véletlen, hiszen a sportág valójában Amerikában született, és Európát csak a 20. században hódította meg. Mindenesetre ma a görkorcsolyázásnak becsülések szerint legalább húszmillió rajongója van a világon.

A magyar futsal szegedi reménysége

Bár a kispályás labdarúgás még nem népszerűbb itthon, mint a nagypályás, nem elképzelhetetlen, hogy 5 éven belül a televíziók már inkább a kispályás labdarúgó bajnokságok mérkőzéseit fogják közvetíteni. A kispályás labdarúgás 4+1-es formája, azaz a futsal tulajdonképpen a nagypályás labdarúgás egyik alapformája. Ezért a legtöbb tekintetben erre is hasonlít. A JATE kispályás labdarúgó bajnokságban is megtaláljuk a futsalt, bár az 5+1 dominál. Itt kezdte „pályafutását” a magyar futsal egyik nagy szegedi reménysége is, Bullás Imre.

– Imre, az Első Beton Szeged SE csapatában mióta játszol?

– Az Első Beton SE csapatában az igazolásom 2006-tól érvényes, de az izgalmas mérkőzésekre csak az idei szezonban lettem nevezve.

– Említetted korábban, hogy ezt megelőzően sosem fociztál egyesületi keretek között. Hogy lehet ez?

– Nálunk a családban a vizes sportok előnyt élveztek, és ebből az okból nekem már meg volt pecsételve a sorsom a medencében. Elég hosszú időt töltöttem el, mint úszó, búvárúszó.

– Te is játszottál a JATE kispályás labdarúgó bajnokságban. Ott figyeltek fel rád?

– Igen, többek között ott is felfigyeltek már rám, és ezt most szeretném megköszönni az akkori csapatársaimnak, akik elcsábítottak oda focizni.

– Mikor tudtad meg, hogy meghívóznak az Első Betonba?

– Először nem mertem rá gondolni, mivel nem éreztem magam elég képzettnek az NB1-ben való játékra, de fél év kemény edzőmunka meghozta az eredményét és meghívtak, hogy az edzéseket már a nagycsapatnál folytassam, míg az NB2 szegedi csapattal játszottam le a mérkőzéseinket.

– Eddig hogyan érzed a szereplésed a hazai Futsal NB 1-ben?

– Nagyon gyors, pörgős a játék, ezért nem lehet egy szinten megragadni, mindig fejlődni kell! És mivel csak 1,5 -2 éve futsalozok, ezért még sok mindenben fejlődnöm kell.... Nagyon jó érzés az ország élvonalához tartozni.

– Mit jelent egy NB 1-es csapatban játszani a gyakorlatban? Mennyi edzés van? Hogy alakul az időbeosztásod?

– Mindenkinél sokat jelent a hazája első osztályában szerepelni – szerintem. A magyar futsal bajnokságot nézve viszonylag sok edzésünk van: más csapatok csak heti 1-2 alkalommal edzenek, nekünk szerencsére van lehetőségünk a heti 3-4-5 alkalomra. Időbeosztás? Mivel még amatőr a futsal, ezért csak iskola és munka mellett, után edzünk, illetve játszunk le a bajnoki mérkőzéseket.

– Úgy tűnik, hogy a hazai média egyáltalán nem szentel figyelmet a kispályás labdarúgásnak, ugyanakkor lehet, hogy sokszor színvonalasabbak ezek a mérkőzések, mint a nagypályás meccsek zöme. Erről hogyan vélekedsz?

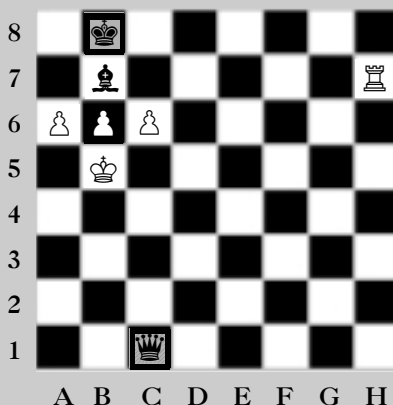
– Teljes mértékben egyetértek veled abban, hogy a futsal meccsek izgalmasabbak a nagypályás labdarúgásnál, mert itt több a csel, a gól, a helyzetek, és sokkal látványosabb a labdarúgás ezen ága. A média is csak most ismerkedik a sportággal, és csak ezek után jut el a nézők többségéhez a futsal – bízom benne, hogy nemsokára sokan megéretté válnak majd.

– Korábban szó volt arról, hogy külföldre igazolsz profiként. Ez ügyben mi a helyzet?

– Ez egy lehetőség volt, de nem a sport, hanem a munka lehetősége vonzott külföldre, csak utána próbáltam volna meg a játékot külföldön. Jelenleg úgy néz ki, hogy maradok Szegeden és a Betonnál.

Sz. L.

Sakkfeladvány

Hökkenő pontverseny

A megfejtéseket a sakk@lezerszalon.hu címre várjuk!

E havi feladványunk a következő:

Világos indul és két lépésben mattol.

Figurák:

Világos: Kb5, Bh7, gyalogok: a6, b6, c6

Sötét: Kb8, Vc1, Fb7

Beküldési határidő: február 5.

A helyes megfejtők vagy a megfejtéshez legközelebb állók között Hökkenő pólókat sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtéséért

Hökkenő pólót nyertek

Szépál Vilmos és Sóti Attila

(Átvehető szerkesztőségünkben 10-14-ig)

Gratulálunk!

A feladványt Dupsky László készítette.

A Hallgatói Ajándékbolt akciója 2007.02.15-ig:

JuGyus
Superman
póló

1500 Ft
helyett
1000 Ft

www.hallgatoibolt.hu

SZTE JGYPK Főépület, TÁK
Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
www.jgytf.hu

Híres gyémántok

A Hope, vagy kék Taveriner

A drágakövek királyát már a római világbirodalom leghatalmasabb urai is büszkén viselték. Indiából szerezték be az értékes követ, amelyet adamas-nak neveztek.

Különös, egyedi, meg nem ismételhető, egyszeri. Ez a gyémánt, ami még a gyémánt-észiszőlő keze alatt sem válik unalmassá, továbbra is összetéveszthetetlen marad.

A leghíresebb gyémántok igazán izgalmas történetekkel rendelkeznek. Ezeknek egy része természetesen aligha hihető, mondászerű elemekben bővelkedik, de tények is akadnak azért bőven.

mántot egy hadapródiskolás kaparintja meg, s jó pénzért egy amszterdami ékszerésznek adja el, aki talán még ma is bánná, hogy megvette, na persze, ha élne.

1830-ban egy Hope nevű angol bankárhoz kerül, aki 18000 font sterlingért vásárolja meg. Állítólag nem sokkal ezután fia mérgezésben meghal.

Csaknem hetven év múlva II. Abdul Hamid török szultán vásárolja meg a gyönyörű követ, s kedvenc feleségének ajándékozza. A tragédia itt sem maradt el, a szultán felesége rablógyilkosság áldozata lett, Abdult pedig megfosztották hatalmától.

Legközelebb 1912-ben a Titanicon találkozhatunk vele, mint ahogy erre James Cameron filmje is utalt. Az eddigi áldozatokhoz tehát további több százat sorolhatunk.

A hajó elsüllyedt, de a kő túlélte a katasztrófát, hiszen később is hallat magáról. Egy Harry Winston nevű híres ékszerkereskedő szerezte meg, majd a 44,5 karátos gyémántot kölcsönadta a washingtoni Smithsonian Institutionnak.

a European Magazine is közlésezi, s így az utókor számára is hozzáférhető.

A gyémántot Londonban két évig csiszolták, melynek következtében 136,75 karátra csökkent a súlya. Ekkor egy másolatot is készíttettek róla.

Pittnek sikerült megszabadulnia a kőtől, és ezáltal rémálmaiktól is, hiszen a gyémánt az orléans-i herceg kezébe került, és Regent néven vált még ismertebbé.

A kőről készült másolat ugyanis John Law birtokába került, aki megmutatta azt nagyapjának, Saint-Simon hercegnek. Annnyira megtetszett neki a gyémánt, hogy szerette volna elérni, ha az a franciák birtokába kerül. Felkereste az orléans-i herceget, aki végül kötélnek állt, és megvásárolta a követ. Később a Francia Köztársaság kénytelen volt elzlogosítani, melynek következtében egy berlini kereskedőhöz került, de Napóleon visszaváltatta, s a kardját díszítette vele.

Ma bárki megtekintheti az izgalmas életúttal büszkélkedő Regent, hiszen a párizsi Louvre Múzeumban, az Apollon-galériában őrzik.

Fenyecsvi Gréti
folytatjuk

Színkavalkád I.

Semmi sem gyakorolhat ránk akkora hatást, mint a minket körülvevő színek. Hangulatot teremtenek, egy-egy fáradt, hosszú nap után otthonunk színei között megnyugodhatunk, relaxálhatunk, vagy akár energiával tölthetünk fel. Nagyon fontos tehát az, hogy olyan színek vegyenek körül minket, amelyek között jól érezzük magunkat.

Nehéz azonban eldönteni, hogy melyik szín illik leginkább hozzánk, illetve otthonunkhoz, már csak azért is, mert körülbelül hétmillió színt különböztethetünk meg. Sőt az angol nyelvben hétezeröttszáz szó létezik a különböző színekre. Az eszkimóknak pedig nemcsak a hó szóra van rengeteg szavuk, de a fehér színre is jóval többet ismernek, mint bármelyik másik nyelven.

Melyik színt válasszuk a konyhánkba, a fürdőszobánkba, és mi illik jobban hálószobánkba? Mit jelképeznek az egyes színek, és milyen hatást gyakorolnak ránk? A következőkben többek között ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk.

A kék

A kék szín első látásra hidegnek tűnhet, pedig nyugalmat, tisztaságot áraszt magából, ugyanakkor inspiráló is. A telet szimbolizálja, a fagyba boruló tájat. Leginkább az introvertált, befelé forduló embereknek ajánlják. Rengeteg színváltozata, árnyalata ismert, amelyeket jól lehet variálni egymással. Mivel a víz színe is, kitűnő például a fürdőszoba dekorálásához. Ugyanakkor a nappalit is feldobhatja, eleganciát kölcsönözhet neki.

A népi hagyományokban általában nem jelenik meg, melynek egyik oka valószínűleg az lehet, hogy egy szent színről van szó, az ég, a végtelenség, a mindenség színéről.

Vigyázni kell vele, mert ha egy másik színnel megtörjük, elveszíti tisztaságát, s már nem ugyanaz a nyugalom árad belőle, mintha önmagában alkalmaznánk. Kitűnő azonban, ha kék nappalinkat nyersfából készült bútorokkal rendezzük be, hiszen jól illelenek egymáshoz.

Érdekes módon fogyókúrázóknak is ajánlják, hiszen egyes kutatások arra az eredményre jutottak, hogy csökkent a stresszt. Márpedig az elhízás egyik oka a túlzott idegeskedés, a feszültség. Éppen nyugtató, stresszoldó hatása az, amely miatt a hálószobában is szívesen látott vendég.

Válasszuk kék ágyneműt, s máris könnyebben hajtjuk álomra a fejünket, s másnap sokkal frissebben ébredünk.

Továbbá a kék szín segítségével elbúcsúzhatunk a magas vérnyomás okozta kellemetlenségektől, a migréntől, de még fertőzések ellen is gyógyírként szolgálhat.

folytatjuk
FN

Jean Baptiste Tavernier, a nagy világutazó 1668-ban tért vissza Párizsba. Ázsiai útjáról 25 nagy gyémántot hozott magával, s ezeket átadta a Napkirálynak, XIV. Lajosnak. Taverniert gazdagon megjutalmazta a király, 100.000 font sterlinget kapott, valamint nemesi rangot. Később azonban elhagyja a szerencséje. Fia miatt anyagilag tönkremegy, idősen újra fárasztó utazásra kényszerül, melynek során életét veszti. Ezzel azonban nem lesz egyedül.

XIV. Lajosnak az egyik gyémánt különösen megtetszik gyönyörű ibolyakék színe miatt, s szív alakúra csiszoltatja. Érdekes módon azonban a gyémánt birtoklásával az ő életében is egy szerencsétlen időszak veszi kezdetét. Unokája meghal, katonai sikerei elmaradnak.

Később Lamballe hercegnőhöz kerül az átok sújtotta kincs, akit a forradalmi események során agyonvernek. Halála után a gyé-

A Pitt vagy Regent

Egy Krisna menti bányában kezdődik a történet, ahol 1701-ben egy ott dolgozó rabszolga figyelmes lesz egy érdekes kőre. Megjegyzi a helyet, ahol találta, visszarakja a gyémántot, majd sebet ejt a lábán. Egy darab vázsnat kap, amivel bekötözi a sebet, s a munka befejeztével alá rejti a követ. Így sikerül kicsempésznie szabadsága zálogát. Még aznap este megszökik, s a tengernél találkozik egy angol hajóskapitánnyal, akivel üzletet köt. Neki adja a gyémántot, ha az egy olyan országba szállítja, ahol szabadon élhet, s annyi pénzt ad neki, amellyel fenntarthatja magát.

A kapitány azonban csúnyán átveri az indust, s indulás után a tengerbe dobhatja. A hatalmas, nem kevesebb, mint 410 karátos gyémántot eladja a Kelet egyik leghíresebb gyémántkereskedőjének, Dzsamkhundnak. Tőle később Thomas Pitthez, a St. George erőd kormányzójához kerül a kő, akit az a vád ér, hogy tisztességtelen úton jutott hozzá. Hatalmas botrány kerekedik. Pitt ekkor úgy dönt, hogy részletesen leírja az üzletkötést, bebizonyítva annak tisztaságát. Ezt

Mit tartogat számunkra a 2007-es év?

Újabb sorscsapások, vagy rendbejön az élet?

Mostanság nagy divatja lett az éves jellemzéseknél: ki mit lát a kártyából, a kristálygömbből, ebből-abból. Ezért én is utánanézttem néhány dolognak, és úgy döntöttem, hogy közreadom azt, hogy én hogy, s mint látom ezeket a dolgokat. Hozzáteszem, hogy mindenki másként értelmezi a bolygóállásokat, mindenki a saját tapasztalatai alapján dolgozik, és mint tudjuk, nem vagyunk egyformák, így a világgépünk sem az.

Érzelmek, kapcsolatok

Ebben az évben az érzelmeknek nagy szerepük lesz, meghatározzák szinte az egész életet. Bár korántsem a „lila ködre” gondolok, mert nem csak a pozitív változások határozzák meg, válságoktól sem lesz mentes. Sokat kell dolgozni majd azért, hogy a már meglévő kapcsolataink jól működjenek. Akinek még nincs kapcsolata, az könnyebben szerezhet magának társat, és beköszönhet a szerelem, de ezen időszak is váltakozni fog olyanokkal, amikor viszont úgy érezhetjük majd, hogy semmi sem jön össze. Kicsit lobbbanékonnyabbak leszünk, kicsit ingerlékenyebbek is, mint azt már megszokhatuk, de mindig lesz valamilyen ok, amire ezt rá lehet majd fogni. Az új ismeretségek létrejötte nem lesz olyan egyszerű, nehezebben barátkozunk, és még nehezebben nyílunk meg az új embereknek.

Meg tudunk másokat győzni a saját igazunkról, de az új kapcsolataink alapja ne legyen a mások felett való uralkodás, mert akkor nem tart sokáig. Mindenki a saját értékeit vállalja fel, és legyen képes elismerni a saját hibáit és hiányosságait. Csak így tudja elérni azokat az eredményeket, amiket szeretne. Nagy gondot kell fordítani az önkritika „művészetének” és az önuralom „tudományának” elsajátítására. Ugyanis ezekre a képességekre nagy szükségünk lesz az elkövetkezendő néhány évben is.

Fizikum, egészség

Több betegségre kell számítani, ezért nem árt, ha mindenki odafigyel majd az egészségére, mert az időjárás mindenkit meg tud tévesztetni, és mondjuk egy megfázáshoz nem kell sok. Ugyanakkor a mentális egészségünk megőrzésére is nagy gondot kell fordítani, tartózkodni kell a stresszes életmódtól és a munkamániától is. Meg kell találni az arany középútát a munka és a pihenés között.

Munka, üzlet, tanulmányok

Energikus, céltudatos is válhatunk, a kész tervek megvalósításába pedig nyugodtan belefoghatunk. Ám érdemes ezeket a legapróbb részletekig kidolgozni ahhoz, hogy teljes sikert érzünk el velük. A már meglévő üzleti kapcsolatainkat felhasználva korlátlan lehetőségek nyílnak meg számunkra, melyekkel érdemes élni, mivel nagy sikereknek a kezdő fázisa lehet.

Nagy versenyekre számíthatunk, kerülni kell azonban az elhamarkodott döntéseket, mivel ezek tévútra vihetnek bennünket, és az ígért sikerek helyett sikertelenségekkel kell számolni.

A Tarot kártya szerint

A kártya az események főbb vonalait, a nagyobb jelentőségű eseményeket, illetve ezek hatásait emeli ki.

Egy új út felfedezését mutatja, új energiákat, új lelkesedést, és számos nehéz döntést kell meghoznunk az év elején.

Ezeket a döntéseket nem szabad elhamarkodnunk, ügyelnünk kell arra, hogy elegendő információ legyen a birtokunkban, és alapos mérlegelés után mondjuk ki az utolsó szót.

A tiszta helyzetek kialakulását segíteni fogja az az információ, amire szükségünk lesz, bárma nem valószínű. A konfliktusok tisztázására a február hónap teljesen megfelelő lesz. Még ha vitába torkollanak ezek a beszélgetések, akkor sem jelent akkora problémát, mivel ezek a viták általában eredményesek, és harmonikusabbá tehetik a felek közötti viszonyt.

Előfordulhat, hogy túlságosan gyanakvóvá válunk, de arra ügyelni kell, hogy ezt ne vigyük túlzásba. Főleg azokkal az emberekkel szemben ne legyünk azok, akiket ismerünk, és megbízunk bennük, mivel nem vennék jó néven, és csak konfliktusok alakulnának ki.

Találkozhatunk néhány olyan személlyel ebben az évben, akik a későbbi életünkben is fontos szerepet fognak játszani.

Kedvező lehetőségekre számíthatunk az üzleti életben is. Amit elterveztünk, ideje megvalósítanunk, nyugodtan vágjunk bele, mert a siker majdhozog nem garantált.

Majd az eredményes munkánk meghozza a gyümölcsöt, mivel a siker és az elismerés nem marad el. A pénzügyekben nem árt a takarékoskodás, persze ezt sem kell túlzásba vinni, egyszerűbb egy arany középút keresni és megszabni a kiadásokat. Augusztus hónapban kell különösen figyelni a környezetünkben lévőkre, mivel előfordulhat az, hogy megpróbálnak megvezetni és becsapni. De ne

őrjítjük meg a környezetünket az állandó üldözési mániáinkkal! Sőt, magányomozót sem kell felfogadni, mivel ez egy olyan szituáció lesz, amely kezdetben nem egyértelmű, de a végére már azzá válik, és egyszerűen le lehet majd leplezni azt a személyt, aki vissza akart élni a bizalmunkkal.

Esetlegesen egy érzelmi háromszögre bukkanhatunk, ilyenkor egyszerűbb elengedni a szeretett személyt, mintsem erőnek erejével megtartani, ha úgyis menni akar, akkor nyissuk ki előtte az ajtót, lesz ez még jobb is alapon. Itt is nehéz döntéseket kell meghozni, melyben sokan érzelmi károkat szenvedhetnek, de az élet majd kompenzál ezért bennünket.

Az év végi hajtásnál figyeljünk oda a versenyzőhelyzetekre, és biztosítsuk be a pozícióinkat, nehogy valaki elszedje tőlünk. Bár ezek a lépésekkel nem lesznek különösebb problémák.

Az év végén nem szabad minden kínálkozó lehetőségbe fejest ugrani, tanácsos óvatosan és nyugodtan megközelíteni a dolgokat. Ebben az esetben nem sühet el rosszul a dolog, és nem fogunk olyasmibe, aminek semmi értelme nem lenne.

Szekerész Norbert

Szimbólumok II.

Az anarchia jele:

A tekintély tagadását, megvetését, szükségétlenségét szimbolizálja. Sokan használják, főként fiatalok, manapság inkább rockerek nyakában látni, de néhányan az ezotéria jelképeként is viselik.

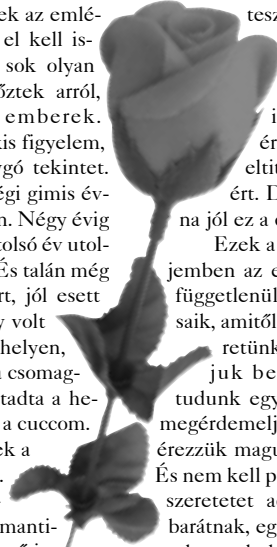
Nero-kereszt (Békejel):

A hatvanas években mint a béke jele volt ismert, ám napjainkban a heavy-metal rajongók vették használatba. Néha az ezotériával foglalkozók közül is használják, de mint keresztényellenes szimbólumot, mivel egy megtört keresztet látnak benne.

Gondolatok, melyek bennem fogantak

Ismét eltelt egy év. Ismét itt egy új kezdete. Talán nem kellene a 2007-es év első számát azzal kezdenem, hogy kifejezem utálatomat a másik nem iránt. Már csak két okból sem. Először is, ennyire azért nem vagyok pesszimista, másodsor, most épp nincs miért haragudnom egy férfire sem. Az az igazság, kicsit átgondoltam az elmúlt éveket. Biztos ti is tetetek már hasonló fejtegetéseket és vannak, voltak olyan emberek, akiket szívesen törölnétek az emlékezetetekből. Hát nekem is. De el kell ismernem, az elmúlt esztendőben sok olyan pasival találkoztam, akik meggyőztek arról, hogy vannak még melegsívű emberek. És ehhez nem kell sok. Elég egy kis figyelem, egy kedves szó, vagy egy mosolygó tekintet. Bármilyen minap találkoztam egy régi gimis évfolyamtársammal a buszmegeállásban. Négy évig egy suliba jártunk, mégis csak az utolsó év utolsó napjaiban ismerkedtünk össze. És talán még kicsit haragszik rám a történetekért, jól esett újra látni. Mint ahogy jól esett egy volt munkatárs segítségére a volt munkahelyen, vagy egy vadidegen fiú segítségére a csomagcipelésben, vagy mikor egy srác átadta a helyét a buszon, mert látta, hogy sok a cuccom. Sorolhatnám a lap aljáiig. Tehát ezek a kis apróságok jó kedvre derítettek. A barátóm és a barátja két hónapja nem vesztek össze. Léteznek romantikus pasik. Ezt bizonyítja a következő is. Daníról tudni kell, még sosem vett virágot, sőt, semmilyen ajándékot nőnek. Aztán mit ad isten, egyszer csak randira hívta az egyik lányt. Elvitte pizzázni, meglepte egy rózsával, és még versikét is kölött hozzá. Vagy itt vagyok én, akinek már nincs is olyan rossz kedve, mint az elmúlt években. Mire nem képes a szerelem (és hogy

az ember túl tudja tenni magát a problémákon)! Hogy meg tud az ember változni egy lány vagy egy srác miatt! Már aki megváltozik, sajnos én ismerek olyan fiút, aki semmi változást nem mutatna egy lány miatt sem. Csak azért kell neki egy csaj, hogy... szerintem még életében nem beszélgetett csajjal. Tudom, hogy magára ismer, mert van akkora egója.

De nem érdekel. Tehát a szerelem szebbé teszi az ember életét. Van kiért felkelni reggel, van miért szívecskéket rajzolni a füzetbe. Érdekes, a fiúk valahogy nem ilyen nyilvánosan mutatják ki érzéseiket. Azért ők sem tudják eltitkolni, mikor rajonganak valakieért. De azt hiszem, nekik nem is állna jól ez a csöpögős love.

Ezek a gondolatok születtek meg a fejemben az elmúlt pár nap alatt. Mindentől függetlenül a fiúknak vannak olyan húzásaik, amiktől égnek áll a hajunk, és mi is szeretnünk játszani az idegeikkel, de valljuk be, egyedül nem megy. Nem tudunk egymás nélkül élni. Mindannyian megérdemljük a szeretetet, és nagyon jól érezzük magunkat, ha van kinek viszont adni. És nem kell párkapcsolatban élni ahhoz, hogy szeretetet adhass. Bárkinek adhatsz. Egy barátának, egy csoporttársnak, aki olyan kedves lesz veled, amilyen te vele. Hidd el, megéri! Ebben a pár sorban össze is foglaltam, mit várhattok tőlem 2007-ben. Ezzel az őszinte kis gondolattal szeretnék minden olvasónak boldog új évet kívánni, és remélem, sok szép életműnyben lesz része mindenkinek!

Börsök Rensy

♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

Január 19.

Sötéthold – Bak

Nyugalom, türelem, megfontoltság, higgadság jellemzi most minden lépésünket. Határozottan tudjuk, hogy mit szeretnénk, és azt még határozottabban, hogy mit nem. Az utóbbi a hangsúlyosabb, kicsit talán ellenségesnek tűnünk majd, de ez nem tart sokáig.

Január 26.

Növekvő félhold – Bika

Támogatással, jó tanáccsal látjuk el azokat, akik hozzánk fordulnak, szívósan tűrünk, alaposan megfontolunk mindent, elégedetten nyugtázzuk sikereinket, rugalmasan kezeljük a problémáinkat ebben a néhány napban.

Február 4.

Növekvő félhold – Halak

Korrektén viselkedünk másokkal szemben, hajlamosak leszünk rendbetenni mindent és mindenkit, kategorizáljuk a tárgyainkat, kapcsolatainkat, vizsgálgatjuk, tanulmányozzuk azokat. Mindezt nagy intelligenciával és kritikával tesszük meg.

Február 11.

Fogyó félhold – Skorpió

Befejezzük azt, amit az előző holdfázisban elkezdünk: az érzelmi és fizikai „selejtezzéssel egybekötött leltárt” eltávolítjuk, megszüntetjük mindazt, amire nincs szükség, ezáltal az újnak helyet csinálunk. Majd kipihenjük magunkat, később pedig jöhetnek az új feladatok.

Szervezés Norbert
(abroxo@citromail.hu)

♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️ • ♾️ ○ ♾️

Naprendszerünk bolygói

Mars, a vörös bolygó

A Mars a hetedik legnagyobb planéta, a Naptól számított negyedik bolygó, közvetlenül a Föld után következik. Két kisebb holddal rendelkezik, melyek neve Phobos és Deimos. A görög mitológiából jól ismert hadisten, Árész római megfelelőjéről keresztelték el a vöröses színe után. Mivel a fegyveres hadak nem vonulhattak be Róma város területére, Mars istennek a falakon kívül, a Mars-mezőn emeltek templomot. Phobos és Deimos szintén a mitológiából ismertek, Árész (Mars) és Aphrodité (Vénusz) gyermekei. A Phobos szó félelmet, míg a Deimos rettegést jelent. Mindkét szó görög eredetű. A két kisbolygót Asaph Hall fedezte fel 1877-ben, s kiderült róluk, hogy mindig ugyanazt az oldalukat mutatják a Mars felé. A Phobos pályasugara egyre csökken, így nagy valószínűséggel a távoli jövőben a Marsba fog csapódni.

A bolygó légköre túlnyomórészt szén-dioxidból áll (95%), de nitrogén, argon, kisebb mennyiségben oxigén és víz is található benne. A hőmérséklet 135 és 300 K között mozog, az átlaghőmérséklet pedig körülbelül 230 K.

Évszakok a Marson is vannak, de sokkal hosszabb ideig tartanak és szélsőségesebbek, mint a Földön. A Marson egy év körülbelül kétszer olyan hosszú, mint bolygónkon, s ennek hatására az évszakok is elhúzódnak. Érdekes például, hogy amikor a Mars déli részén tél van, akkor akár a déli félgömb feléig hó takarja a felszín, nyáron viszont elfordul, hogy a déli sarkon egyáltalán nincsen hó. Sokáig azt gondolták, hogy a Mars felszínén látható sötétebb foltok valójában tengerek, ezért ennek megfelelően kapták nevüket is. Gyakran előforduló elnevezés például a mare, vagyis tenger, illetve a sinus, vagyis öböl.

Naprendszerünk bolygói közül talán a Marsonál hallunk a legtöbbet, hiszen még ma is léteznek olyan elméletek, melyek feltételezik, hogy van rajta élet. Talán egyszer meglátogatnak bennünket híres szomszédaink, a marslakók. Rengeteg történet, film, könyv született róluk, hiszen az emberi képzelet háttér. A vitát 1877-ben Schiaparelli váltotta ki, aki kutatásokat folytatott, s egyenes vona-

lakból álló hálózatot fedezett fel a Marson. Percival Lowell csillagász ennél tovább jutott, hiszen kijelentette, hogy a vonalak valószínűleg értelmes lények munkái, eskis egy csatorna-rendszer nyomai lehetnek. Céljuk víz szállítása a bolygó többi részére a sarki jégsapkák vidékéről.

Szintén nagy vitát váltott ki egy, a Marsonról származó meteoritdarab, amelyben a földi baktériumok alakjához hasonló, szerves anyagot véltek felfedezni a kutatók.

A bolygó iránti nagy érdeklődés a rengeteg Mars-expedícióban is megmutatkozik. Ezek közül a legsikeresebb a Mariner, a Viking program, valamint a Mars Odyssey volt. 2003-ban a NASA két kutató járművet küldött a bolygóra, melyek részletes panorámaképeket készítettek.

Ha a Marson állnánk, azon kívül, hogy majd elfújna a szél, gyönyörű jelenségek lehetnének tanúi. Az égbolt ugyanis nem kéknek tűnik, mint ahogyan mi, földlakók már megszokhattuk, hanem narancsvörösnek vagy rózsaszínűnek látszik. Ennek oka valószínűleg az lehet, hogy felszíni por kerül a bolygó légkörébe, mely kiszínezi azt.

Fizel Nikolett

Megfejtés (1)	Megfejtés (2)	Kenyér ilyen cipő is van	Gyere Történet elbeszélője	Köre íja Ámbar	Kölszö	Se...se száma	Páros szavunk	Tetejére
Sorsjegyjaitz	Abban a percben					Benzint töltött	Ruhadarab Lantán	
Indíték	CsHa	Női név		Kölcsoné Tanonc		Áenyasszon	Cink Bánat németül	lakarmán
Néma nőst	Ellenben	Zacska Idegen fok		Véleménye alapján	Lám	Ausztria rövidítése	Helyi hálózat Sejlem	
...Murr a kandúr	Letti főváros	ladi történet volt (Péter) Járom		Aritmikai gikai egység angol rövidítése	Álpasszol	Becézett Anna	Nagyon sovány Tillószo	Határozott névelő Fluor Dalnok
Fafesték-márka	Járda		Belakant Wotan		Ajánl Alomerómű sportegyesület		Kelvin Asszony-képző	Nagy (ruha)
		Üres rét Kiejtett betű					Legnagyobb izületünk Kilométer	
Védi				Farónk				Fél erdő

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk
beküldési határideje:

2007. február 5.

A megfejtés egy Dosztojevszkij-tól
származó mondás

A helyes megfejtők között a
tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkenítő pólót sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

Ha kíváncsi leszek a
véleményére, megmondom

Önnek, hogy mi az.

tegyükfelhogy CD-t nyert:

Szél Zsolt János

Hökkenítő pólót nyert:

Somogyi Péter

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

Sütés, főzés!

Halételek

Keveset fogyasztjuk, pedig nagyon egészséges. Rengeteg módon elkészíthető, mi mégis leggyakrabban kirántjuk, vagy halászlét főzünk belőle. Persze nincs is jobb egy jó szegedi halászlénél, mégis azt mondom, hogy nyugodtan kísérletezzünk vele. Íme néhány ötletes recept.

Babos-tonhalas tészta

Hozzávalók:

1 konzerv tonhal, 1 konzerv vörösbab, 1 fej lilahagyma, 1 gerzedt fokhagyma, sajt, csavart tészta

A lilahagymát felaprítjuk és a tonhallal együtt megpirítjuk. Hozzáadjuk a felszeletelt fokhagymagerezdet és a vörösbabot levéllel együtt, majd 5-10 percig főzzük. Közben feltesszük főni a tésztát, ha elkészült, leszűrjük, és összekeverjük a vörösbabos halallal. Tálalás előtt sajtot reszelünk a tetejére.

Halpogácsa

Hozzávalók:

1 kg vegyes hal, 1 tojás, 1 zsemle, 1 dl tej, só, bors, 1 fokhagyma, petrezselyemzöld, zsemlemorzsa, olaj

A halakat megtisztítás után forró vízbe tesszük, majd 10-15 percig főzzük. Ha elkészült, leszűrjük, s hagyjuk hűlni. Ezután a húst a gerincéről és a szálkákról lefejtjük, majd átdaráljuk. A zsemlet tejben áztatjuk, s hozzáadva a halhoz, az egészet újra átdaráljuk, majd a fokhagymával, a tojással a fűszerekkel, és az apróra vágott petrezselyemzölddel összegyúrjuk. Kezünket bevizzeljük, a masszát fasírt alakúakra formázzuk, majd zsemlemorzsaiban megforgatjuk. Ezután forró olajban kisütjük.

Rakott ponty

Hozzávalók:

80 dkg pontyfilé, 2 fej vöröshagyma, 1 sárgarépa, 20 dkg paradicsom, 2 paprika, 1 petrezselyem-

gyökér, 10 dkg vaj, 1 ek. pirospaprika, 2 dl tejföl

A pontyfilét megmossuk, beirdaljuk és besózzuk. Serpenyőben felforrósítjuk a vajat, majd bele tesszük a hagymát, és kevergetve iveresre pirítjuk. Megsórjuk a pirospaprikával, hozzáadjuk az apróra vágott vöröshagymát, a csíkokra vágott répát és petrezselyemgyökeret, összekeverjük és fedő alatt kb. 10 perc alatt puhára pároljuk. A párolt zöldséget tűzálló tálba terítjük, ráhelyezzük a halfilét, rárakjuk a karikára vágott paprikát, paradicsomot. Megsózzuk, beborsozzuk, majd meglocsoljuk a tejfövel. 180 fokra előmelegített sütőben kb. 20 perc alatt készre sütjük.

F.N.

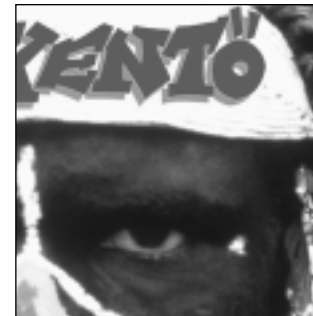
A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

MAGYAR EGYETEMI
ÉS FŐISKOLAI SAJTÓ
EGYESÜLET

Kezdeményezésünk
támogatói

A lap az Európai Unió
támogatásában részesül

Hökkenítő – a szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Forró Lajos • Főszerkesztő-helyettesek Bíró Csaba, F. Szél Ildikó • Szerkesztő Rácza Bea
Munkatársak Ruzsinszki Anita (zene), Fizek Nikolett (bájtál), Garamvölgyi Gergely (fotó), Boros Tamás (szösszenetek), Pál Imre, Székely László
(mappa, nézőpont), Balázs Marietta (színház), Kádi Péter (irodalom), Huszka János (sport) • Korrekktúra Bába Nándor, F. Szél Ildikó • Hirdetés Alatrányi
István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Jancsák Csaba • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759
Drótposta hokkento@levele.com • Kiadja a Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány és a SETUP Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés
SPFO • Borítótér Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015
A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 105 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat támogatta • Az Egyetem a Hökkenítő állandó melléklete • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiatitkárja az

«OBSERVER»
Magyarország legnagyobb
médiatitkárja az

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Reformok

Az egészségügyi reform ránk szakadt. Olyannyira rendezetlen, érthetetlen s bonyolult, hogy megpróbálom – legalább is az alapvető – tudnivalókkal megismertetni Önöket. A cikkem a mai állapotot tükrözi, még változhat sok minden.

Vizitdíj: nem részletezve a rendeletet, vizitdíjat Önöknek is fizetni kell. A kérdés: 300 vagy 600 Ft-ot? Ugyanis a rendelet szerint a „saját, bejelentkezett” háziorvosnál 300 Ft a díj (mert biztosított, s az állandó lakhelyén él, az ottani körzeti, háziorvosnak adta le a kártyáját), míg a nem saját háziorvosnál emelt díj, azaz 600 Ft a tarifa.

Ennek értelmében Magyarországon az összes, nem a lakóhelyen tanuló és lakó 18 évet betöltött, s kivételeket nem élvező beteg 600 Ft-ot fizet a háziorvosi rendeléseken. A középiskolák, a főiskolák, egyetemek hallgatóinak 70-85%-a – magától értetődően – nem otthonában, hanem más városban tanul, s lakik ott egyetemi tanulmányai alatt.

Egy, például Szegeden tanuló, egyébként veszprémi lakos megfázásos vagy más panasszal nem utazik haza Veszprémbe, hanem Szegeden fordul orvoshoz. Úgy gondolom, ebben a kérdésben legalábbis méltányosság várható a saját jövedelemmel nem rendelkező hallgatók részére. Ez jelenthet 300 Ft-ot vagy mentességet, hiszen úgy 4 millió honpolgárunk amúgy sem lesz köteles vizitdíjat fizetni.

A másik megoldás, amíg tanul, abban a városban választ háziorvost. Ekkor, ha hazamegy (szünet, vizsgaidőszak) s megbetegszik, megfordul a sorrend, az otthoni háziorvos már nem a saját orvosa, ezért neki fog 600 Ft-ot

fizetni. De hogy bonyolítsuk, a rendelet értelmében 300 Ft-os vizitdíj csak az adott körzetben lakó, s az ottani háziorvost választó beteg számára jelenti a „csak” 300 Ft-ot. Bonyolult?

Az olcsó gyógyszerek: itt egyszerűbb a képlet. Egy 2006-os törvény értelmében az azonos hatóanyagú gyógyszerek közül a legolcsóbbat kell választani. Hallgatóink esetében ez eddig is így történt, én „hallgatóbarát” gyógyszereknek neveztem el ezeket, mindig megkérdezve a beteg anyagi lehetőségeit.

A HÖK-kel azon munkálkodunk, hogy a lehető legoptimálisabb megoldást találjuk. Jelen pillanatban csak a háziorvosi rendelésre fog vonatkozni a vizitdíj, a többi rendelésünkre nem (mert azokat nem finanszírozza a TB), a szakrendeléseinket a HÖK finanszírozza.

Rendeléseinkre a 444-493-as számon jelentkezhetnek be 8.00-11.00 között.

Szakrendeléseink: neurológia, pszichiátria, urológia, bőrgyógyászat, nőgyógyászat, fül-orr-gégészet, gyorslabor, EKG, jogosítvány érvényesítés, munkaalkalmassági vizsgálatok. (Fogászati rendelésünk térítésköteles, igénybe vehető, de nem tartozik a HÖK által finanszírozottak közé.)

Várom kérdéseiket és javaslatokat
drszemeredi@online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.
(a Kálvária térenél) Tel.: 444-493

Háziorvosi rendelés hétköznapokon 8.00-12.00, délután 15.00-17.00, pénteken 14.00-16.00

Február 15-ig vizitdíjmentesen!

Disznó év - disznó szín

A 2007-es év a kínai horoszkóp szerint a disznó éve. De vajon emiatt lesz az év színe a rózsaszín? Vagy már rég az? Vagy nem is lesz az?

Ez évre is összeállította az 8 szakértő azt az 56 színt és ezek árnyalatait, amelyek meghatározó elemi lesznek az év enteriőreinek, már ha lelkesen követjük a trendet. A kutatócsoport a világ divattervezőinek munkáit, az építészetet, a zenét és sok egyéb más tényezőt vett alapul, mikor megalkotta a legfrissebb színeket. Azt mondják, idén a rózsaszín lesz az év színe. De ha jól belegondolunk, tavaly is menő volt a rózsaszín: a legtöbb fiatal ruhakollekciója kibővült egy-egy rózsaszín darabbal, sőt a babaszín elnyerte a srácok tetszését is, és ők is előszeretettel viselték és viselik idén is magukon e színt.

De nézzük, mit szimbolizál. A Szín-Patika szerint a halvány rózsaszín a szerelem, a romantika, a gyöngédség, a puhaság, a kedvesség, a barátság, a hűség és az együttérzés színe, a pink pedig az érzékiség, a báj, az izgáalom, az élénkség, a szórakozás, az életvidámság, a lendület és a nőiesség színe. Máshol a szerelem és a tökéletesség színe. Ha tovább

vizsgáljuk ezt a gondolatsort, azon is elmélkedhetünk, hogy a rózsaszín egy elhalványult szín, a vörös árnyalata, vagyis ha már kihalt bennünk a láng, akkor megnyugsunk és átértékeljük kapcsolatainkat. Mindemmel, amikor tavasszal újjászületik a természet, a növények a színek pompájában díszlegnek, és sok virág a rózsaszín árnyalatait ölti magára. A rózsaszín továbbá azért tekinthető ideális színnek, mert rendkívül sokféle árnyalattal párosítható. Mindig is nagy divat volt hazánkban, hogy a nyugati trendet követjük, így a mediterrán színek átvétele is annak tekinthető. Ha jobban meggondoljuk, a színek öltöztetnek.

Minden, amit magunkra öltünk, az egyéniségünket fejezi ki. Persze sokszor nem a ruha teszi az embert, viszont gyakran az a legszembetűnőbb.

A malac az új év szimbóluma, melynek színe a rózsaszín. Ha disznóvágásra kerül a sor, általában bőséges ételmehez juthatunk, így a rózsaszín a bőség és a pompa színe is lehet. Még ha nem is lesz az idei év színe a rózsaszín, a szerelmek akkor is rózsaszínben látják a világot.

Komáromi Nóra

Horoszkóp

2007. január 15. – február 15.

Készítette:
Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♏ – Szorgos hétköznapok. Eredményes tárgyalások. Anyagi haszon. Jól kezdődik az év. Lendületben, „hangulatban” vagy. Testmozgás kellene. Este a távirányító nyomogatása tutira konkrétan, meghatározottan, csak egy bizonyos izomsoportodat „edzi”. Lepedőtorna!

Bak ♐ – Tiszta zoknit Einsteinnek! Haha, nem hordott soha! Haha! Szükség és szükséglet. Büntudat és szeretet rátukmálás. Miért vagyok én, és pont itten? Filozófiai hangos kérdések. Válaszoljak? Mert itten van dolgod – még egy jó darabig.

Vízöntő ♑ – Az oly erővel döngtetett kapu magától megnyílik neked. Energia, fény árad ki rajta. Hozza a jövő megoldásait, a jövő feladatait. A sugallat igen erős zúgó folyam formájában ragad el, kerít maga fölé, és lovagoltat a szerencsédnek. Fontos, hogy halld a zenét, és játszd le azt másoknak is. Meggyógyulnak tőle.

Halak ♓ – Tiszta égből tiszta információk. A vihar fellegeti elmennek fejed fölül. Megborzongat a tavaszi szellő. Várj csak! Még február van! Ajándékozz a hozzád legközelebb álló embernek egy gyümölcsfa csemetét, és azt ültessék el. Arany gyümölcs, aranytallér, aranykor. Ámen.

Kos ♈ – Spájzolni kéne. Még az áremelés előtt. Én is ezt csinálom tavaly év vége óta. No, nem gyógyszereket, mert azoknak lejár a szavidejük. Kell egy kis tartalék. A spájzolható kaják mind hizlalnak, vagy nem egészségesek. Ki tudja, hogy itt már mi lenne a jó? Egy a lényeg, nem szabad parázni. „Az eső mindig a maga idejében jön.” Mindig, mindenkinek.

Bika ♉ – Az úton nem lehet megállni. Talán egy pillanatra, de van egy kis androgün. Tudod, ott legfelül a sorsod kerekén. „A teljesség felé tömi, ez az emberi psziché természetes törekvése, ehhez a másik oldallal ki kell egészülni...” (Jung) Ez a középpont. Androgün. Kilendülés. Kerék. Forgás. MERKABA. Spirál. DNS. Östudás. Újrakezdés.

Ikrek ♊ – A karácsonyfát le kell bontani. A mosoly és a szeretet ne bontódjon le rólad vele együtt. Át kell menekíteni az év minden napjára. Nehéz. Az, amikor a boldogság tölti el lelkedet, mindig maga után vonja az ellenkezőjét is. Azért még megtaláld életed értelmét és fényét. Február elején.

Rák ♋ – Finoman küldd el a ... oda. Ne izgulj, nem fog megsértődni. Meg kell szabadulnod a teheről. Ki kell mondani, ki kell tumbolni. Kihúzni a dugót és le kell engedni. Kapcsolat, főnök, munka, mindegy. Sarkadra kell állni. Menni fog. Könnyebb lesz neked utána.

Oroszlán ♌ – Fogd és vidd. Ami az öledbe hullik, az a tied. Fogadd el, mert te kapod. Nem is kell harcolni érte. Talán óhajaid 8. csillaga. Ezt már „lezsíroztad”. Szerelem? Sugárzik az éteren keresztül. Te is. „Nadon jó pihés állapot”.

Szűz ♍ – Túlvalalod magad. Kell egy kis pihe-nés. Mi az, ami kikapcsolna? Kapcsoló. Bocsi. Ki az? Te is tudod. Ha megteheted, menj el teledni a pároddal. Napfény, hófény, holdfény, szerelemfény, fényfény, fényxetázis. Földre! Néha! Jó?

Mérleg ♎ – A tavalyi év mérlegét készítsd el. Nem csak az anyagiakra gondolkod. Meg fogsz lépődni, hogy mennyi minden történt veled. A jövőre utaló pozitívumokat is meg fogod látni eközben. Szóval minden jel arra mutat, hogy 2007. a malac éve lesz.

Skorpió ♏ – Célokot, feladatokat, meghatározásokat, megkötéseket állítsd magad elé. A január már tartogat egy kis megmérettetést. Fel vagy rá készülve. Az eredmény magáért beszél. Csak így tovább. Beszálltál Illés szekerébe. Te vagy a sorsod kocsihajtója. Nem is akármilyen!

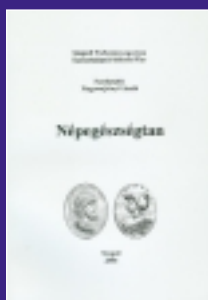

Újdonságok a JGYF Kiadó boltjaiban

Egészség és nyelv.
Mire alkalmas a neurolingvisztika?
Érdekes szakkönyv a nyelvi patológiákról és az emlékezeti működésről.

HOFFMANN ILDIKÓ – NÉMETH DEZSŐ:
Fejezetek a neurolingvisztikából
SZEK JGYF Kiadó, 124 oldal, 1.423,-Ft

Megőrizhetjük-e egészségünket? Mit tehetünk?
Szakmai jegyzet az Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói számára, de minden érdeklődő tanulhat belőle.

NAGYMAJTÉNYI LÁSZLÓ
(szerk.): Népegészségtan
JGYF Kiadó, 2006. 204 oldal, 2.603 Ft

„Az ember szabadnak és egyenlő jogúnak születik, és az is marad.”
Érdekes szakkönyv vizsgálja az egyenjogúság problémáját a magyar közjog fejlődésében.

KISS BARNABÁS:
A jog egyenlősége – az egyenlőség joga
SZEK JGYF Kiadó, 300 oldal, keménytáblás, 3.586,-Ft

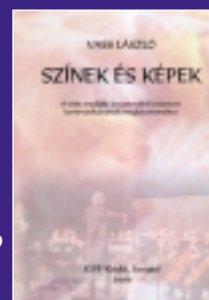

Hatalom, jog, gazdaság, történelem, építészet, emberi természet, nyelv, művészet
Neves szerzők tanulmányai egy kötetben.

TÓTH SZERGEJ (szerk.):
Hatalom interdiszciplináris megközelítésben
JGYF Kiadó, 2006. 234 oldal

Hogyan látják Magyarországot Finnországban?
Szakkönyv, amely a történelmi események visszhangját mutatja be.
GOMBOS JÓZSEF:
Stúdiumból politikum – Magyarország-kép a világháborúk közötti Finnországban 1919–1939
JGYF Kiadó, 2006. 300 oldal, 3.264 Ft

Amit a több mediális összetevőből felépített kommunikátumokról tudni kell!

VASS LÁSZLÓ:
Színek és képek
SZEK JGYF Kiadó, 160 oldal, 2.774,-Ft

Kedvezményeinkről érdeklődjének a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzetboltjaiban.

A JGYF Kiadó új weblapja: www.kiado.jgytf.u-szeged.hu
80 000 féle könyvből lehet rendelni.

Erényi Optika

- Szemüveg készítés, javítás,
- szemvizsgálat szemész szakorvosokkal,
- diákoknak 10% kedvezmény.

Az új évben is kedvező árakkal és a megszokott minőséggel várjuk régi és új ügyfeleinket.

JÖJJÖN EL, MEGÉRI – ERÉNYI!

E-mail: erenyi@erenyioptika.hu

Széchenyi tér 5.
Tel.: 62/424-268

Kárász utca 15.
Tel.: 62/424-608

Nyitva:
H-P.: 9.15-18
Szombat: zárva

Nyitva:
H-P.: 9.15-18
Szo.: 9.15-13 óráig

www.centraalkavezo.hu

Tel.: 62/634-612

CENTRÁL KÁVÉZÓ ÉS RETRO CLUB

A kávézó minden hétköznap 10 órától 22 óráig várja a Fekete Arany szerelmeseit!

Szeged, Széchenyi tér 3.
(Tisza Hotel épülete)

Legyél TE az Egyetem Arca

A 2006/2007-es tanévben
a Hökkentő szerkesztősége
újra meghirdeti nagyszerű
arcszépségversenyét, amelyre
a megjelenést követően
4 hónapon keresztül lehet nevezni.

Várjuk mindazon bátor hölgyek jelentkezését, akik:

- az SZTE bármelyik karán tanulnak, és aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkeznek,
- beküldenek egy jó minőségű képet magukról, amelyen arcuk jól látható,
- továbbá olyan bemutatkozó levelet, amelyben kedvenc étel, ital, hobbi, író, magasság, szemszín, szak és elérhetőség megtalálható,
- valamint egy olyan nyilatkozatot, amellyel beleegyeznek a fénykép Hökkentőben és a plakátokon való megjelenésébe.

A versenyzőkről készült fotókat a márciusi Hökkentőben megjelentetjük, amelyekre az interneten bárki szavazhat.

A győztest és udvarhölgyeit a SZOTE Klubban **2007. március 27-én** megrendezésre kerülő gálaműsor keretében választja ki és részesíti értékes ajándékokban a zsűri.

Fellép a legendás szájdobos, **Kisdömötör (DÖME)**

Sztárvendég: **GANXSTA ZOLEE**

Fődíj: **Egyhetes modelltábor a Balatonon,**
teljes ellátással + portfólió.

A versennyel kapcsolatos bármilyen
kérdéssel fordulj F. Szel Ildikó koordinátorhoz
(tel.: 30/377-62-60)!

A fotón
Forró Anita
(Az Egyetem Arca 2005-2006)
szerepel.

